

கல்கி

- சந்திரா -

KALKI ஜனவரி 24, 1954 4 வது

நாளுக்கு நாள் அதிக
தெளிவான,
எழிலோங்கும் சருமம்

ரெக்ஸோனாவிலுள்ள **கேடில்** இந்த
அற்புத வேலையைச் செய்யட்டும்

தினமும் ரெக்ஸோனா சோப்
உபயோகியுங்கள். இதன்
கேடில் கலந்த நுரை உங்
கள் சருமத்தை நாளுக்கு
நாள் அதிக மிருதுவாக
வும், தெளிவாகவும்
இருக்கச் செய்யும்.

ரெக்ஸோனா
கேடில் கலந்த சோப் இது ஒன்றே

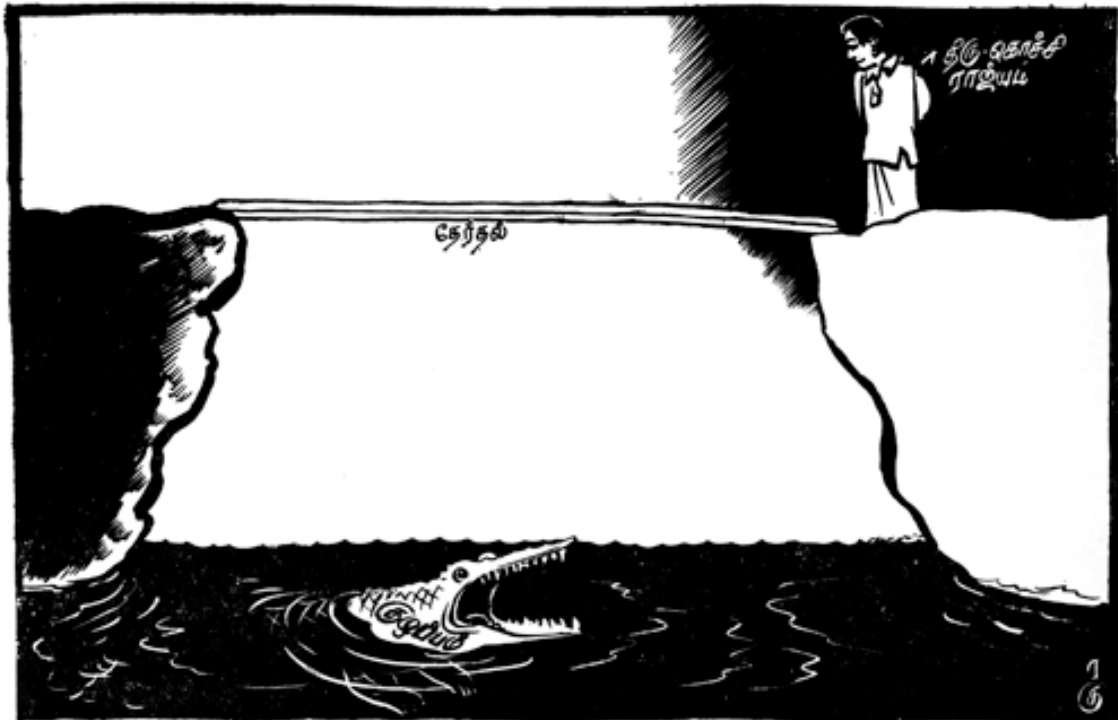
* சருமத்திற்கு ஊட்டமளித்து மிருதுவாக்கும்
எண்ணெய்களின் சீரத்துயேகக் கவனவழி
செஜிஸ்டர் செய்யப்பட்ட பெயர்.

1954 ஜனவரி.24

பிரதிகளுயின் பிற்பகுதியை நிறைவேற்றுவோம்! (தலையங்கம்)	...	3
நம்பிக்கை அளிக்கும் ஒப்பந்தம்	...	4
அகில உலகச் சிறுகதைப் போட்டி முடிவு	...	5
கல்யாணி நகரில் அமர ஜோதி	...	6
பொன்னியின் செல்வன்	கல்வி	9
அட்டைப்பட விளக்கம்	...	16
சந்திரலாரம் (திரைப்பட விமர்சனம்)	...	18
சங்கீத வாணி	...	22
கசிலா சிரித்தான்!	எஸ். விஜயராகவன்	25
விசித்திர ஆசை (பாப்பா மலர்)	சீதா	31
அந்த நாள்	இ. ரா. கோபாலன்	34
மனோரமா	ரமணலால் வசந்தலால் தேசாய்-ரா.வீ.	43
கிராமோதய கநர் சங்க மகாநாடு	...	48
சோழர் சரித்திர ஆதாரங்கள்	ரா. இ.	50
ஒருநாள் நிம்மதி	வேம்பு	53
வட்ட மேஜை	...	57
பூபாலன் வேண்டுகோள்	நீலமணி	61
படித்துப் பாருங்கள்!	...	65
ஆப்த நண்பர்கள்	லோமால்	67

"கல்வி"யில் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்கள் ; சம்பவங்களும் கற்பனையே.

நண்பா! ஜாக்கிரதை!

திருவிதாய்கூர் - கொச்சி ராஜ்யத்தில் பொதுத் தேர்தல் நடக்கப் போகிறது. இந்தப் பொதுத் தேர்தலில் திருவாய்கூர் மக்கள் காங்கிரஸ் அபேட்சகர்களையே ஆதரிக்க வேண்டும் என்றும், இல்லா விடில் தேசம் அரசியல் குழப்பத்தில் ஆழ்ந்துவிடும் என்றும் பிரபல தலைவர்கள் எச்சரித்து வருகிறார்கள்.

ஜனவரி 29 முதல்

சென்னை வெலிங்டன்
பிரபாக் • சரஸ்வதி

மூன்று சியேட்டர்களிலும் மற்றும்

தென்வெங்கம்
வெளிவருகிறது

ராஜி

என் கண்மணி...

அன்பும் தியாகமும்
பரிமளிக்கும் அருமையான
கதை..

ஜெமினி
சித்திரம்

பிரதீக்ஞையின் பிற்பகுதியை நிறைவேற்றுவோம்!

பாரத நாடு சுதந்திர மக்கள் வாழும் சிரிய நாடு என்பதை உலகத்துக்குச் சுட்டிக் காட்டும் சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற புனிதக் குடியரசுத் திருநாள் நாளை மறுதினம் வருகின்றது.

அன்று பாமரர்கள் படித்தவர்கள் முதல் அதிகாரிகள், இராணுவ வீரர்கள், மந்திரிகள், கவர்னர்கள், ஜனாதிபதி வரையில் சகலரும் குடியரசு தினத்தைக் குதூகலத்துடன் கொண்டாடுவார்கள்.

அன்னியர் ஆதிக்கத்தை எதிர்த்துப் பாரத மக்கள் நடத்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தின் இறுதிக் கட்டம் 1930-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 26-ம் தேதிதான் ஆரம்பமாயிற்று.

அன்றுதான் முதன் முதலாக இந்திய மகாஜனங்கள் மகாத்மா காந்தி, பண்டித ஜவாஹர்லால் நேரு முதலிய அரும்பெரும் தலைவர்களின் தலைமையில் சுதந்திரப் பிரதீக்ஞை செய்து கொண்டார்கள்.

அத்தலைவர்களின் ஜீவிய காலத்திலேயே மேற்படி பிரதீக்ஞை நிறைவேறி, பாரத நாடு சுதந்திரம் பெற்றது நாம் செய்த பாக்கியம் ஆகும்.

இருபத்து மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன் இந்திய மக்கள் சுதந்திரப் பிரதீக்ஞை எடுத்துக் கொள்வதற்கு முக்கிய காரண புருஷராக இருந்த ஜவாஹர்லால்ஜி இன்று இந்தியக் குடியரசின் பிரதம மந்திரியாக இருப்பது அதைக் காட்டிலும் பெரும் பாக்கியம் என்பதில் ஐயமில்லை.

பாரத நாடு சுதந்திரம் பெறவேண்டும்; பாரத மக்கள் சுபிட்ச வாழ்வு பெறவேண்டும் என்பதுதான் அன்று இந்தியா எடுத்துக் கொண்ட சுதந்திரப் பிரதீக்ஞையின் சாரம்.

இந்தியா அன்னிய ஆதிக்கத்தை ஒழித்துச் சுதந்திரப் போரில் வெற்றி பெற்றதுடன் பிரதீக்ஞையின் முதற் பகுதி நிறைவேறி விட்டது.

பாரத மக்களின் வாழ்வு சுபிட்ச வாழ்வாகத் திகழ்ந்தால்தான், மேற்படி பிரதீக்ஞை பூரணமாக நிறைவேறியதாகும்.

மகாத்மா காந்தி தலைமையில், அந்த மகான் காட்டிய வழியில், இந்திய மக்கள் சுதந்திரம் பெற்றது ௬௦ இணையற்ற மகத்தான சாதனை என்பதை ஒத்துக்கொள்ளாதவர் இல்லை.

ஆனால் பெற்ற சுதந்திரத்தைப் பேணிப் பாதுகாப்பதும், மக்களின் நிரந்தரமான சுபிட்ச வாழ்வுக்கு வழி செய்வதும் அதைவிட மாபெரும் சாதனைகள் என்பதை எவரும் மறந்து விடக் கூடாது.

பாரதநாடு சுதந்திரம் பெறுவதற்கு எத்தனை எத்தனையோ இடையூறுகள் ஏற்பட்டன, அவற்றை யெல்லாம் இந்திய மக்கள் அஞ்சா நெஞ்சத்துடன், ஆண்மையுடன் எதிர்த்து நின்று வெற்றி பெறவில்லையா?

அதுபோலவே மேற்படி சாதனைகளை நிறைவேற்றும் விஷயத்திலும் எத்தனையோ அபாயங்கள் ஏற்படலாம்.

உதாரணமாக, அமெரிக்காவுக்கும் பாசிஸ்தானுக்கும் ஏற்படப் போவதாகக் கூறப்படும் இராணுவ ஒப்பந்தம் அத்தகையதுதான்.

உலக சமாதானமே தன்னுடைய இலட்சியம் என்று பறைசாற்றிவரும் அமெரிக்கா அவ்வித ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ள முற்பட்டிருப்பதன் மூலம், பொதுவாக ஆசியா முழுவதிலும் குறிப்பாக இந்தியாவிலும் பெரும் கலக்கத்தை உண்டாக்கியிருக்கிறது.

அம்முயற்சியை ஜவாஹர்லால்ஜி அடிக்கடி வன்மையாகக் கண்டித்து வருகிறார்; அதனால் ஏற்படக் கூடிய பேரபாயத்தைச் சுட்டிக் காட்டி வருகிறார்.

சென்ற மகா யுத்தத்தின் கோரத் தன்மையை நேரில் கண்ட உலக மக்கள் யுத்தத்தையோ, யுத்த முழக்கத்தையோ அறவே வெறுக்கின்றனர்.

அதிலும் சமீப காலத்தில் சுதந்திரம் பெற்ற ஆசிய நாடுகள் யாவும் ஆக்க வேலைகளில் தங்கள் முழு கவனத்தையும் செலுத்தி வருகின்றன.

இந்நிலைமையில், பாவில்தானுக்கு அமெரிக்கா போர்த்தனமைபாடங்கள் அனுப்ப உத்தேசித்திருப்பதன் மூலம், தங்களுடைய சுதந்திரத்துக்கே குத்தகம் விளையலாம் என்று ஆசிய நாடுகள் கலங்குவது இயல்பேயாகும்.

சுதந்திரம் பெற்றதிலிருந்து பாரத நாட்டுக்கும் பாவில்தானுக்கும் ஏற்பட்டிருந்த மனக்கசப்பு தீர்ந்து, சுழமமான நல்லுறவு உண்டாவதற்கான அறிஞர்களும் தென்பட்டன.

மேற்படி திருப்திகரமான சூழ்நிலையை அமெரிக்கா—பாவில்தான் இராணுவ பேரப் பேச்சு சீர்குலைத்து விட்டது.

அமெரிக்காவிலிருந்து பாவில்தான் போர்த்த தள வாடங்களை உதவியாகப் பெறுவதன் மூலம், பாவில்தான் நாடு முழுவதும் அமெரிக்காவின் தளமாதி விழும் என்று அரசியல் தீர்க்கதரிசியான ஜவாஹர்லால்ஜி எச்சரித்திருப்பதைப் பல நாடுகளும் ஒத்துக் கொள்கின்றன.

அதனால் புத்தகேந்திர மண்டலம் இந்தியாவின் எல்லா வரையில் வியாபித்து விழும்; அதன் காரணமாக பாவில்தான் மாத்திரமல்ல, இந்தியா கூட சுதந்திரத்தை இழக்கும்படி நேரலாம் என்று நேருஜி பட்டவர்த்தனமாகக் கூறியிருக்கிறார்.

இதிலிருந்து குடியரசு பெற்ற சுதந்திர இந்தியாவை எத்தகைய அபாயம் நேருங்கி வருகிறது என்பதை இந்திய மக்கள் உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

அமெரிக்கா—பாக் இராணுவ பேர விபர்த்ததை நேர்மையுள்ள, உலகத்தின் சேஷமத்தில் கருத்துள்ள சகலரும் கண்டித்து வருகிறார்கள்.

அதை, பிரபல பிரிட்டிஷ், அமெரிக்கப் பத்திரிகைகளும் பிரமுகர்களும் கண்டித்திருக்கிறார்கள்; அரபு நாடுகள் ஆட்சேபித்திருக்கின்றன; சில பாவில்தான் பத்திரிகைகள் கூட மேற்படி விபர்த்ததைக் குறித்துத் தங்கள் கவலையை ஒளிவு மறைவின்றித் தெரிவித்திருக்கின்றன.

நம்பிக்கை அளிக்கும் ஒப்பந்தம்

பேச்சு மலையளவு, செயல் கடுகனவு என்பது இன்று நவீன உலக ராஜதந்திரிகளின் நியதியாக இருந்து வருகிறது. ஆனால் பேச்சை விட செயல் அதிகம் என்ற பெருமைக்கு இலங்கைப் பிரதமர் ஜான் கொத்தலாவலை பாத்திரராகி இருக்கிறார்.

இலங்கை இந்தியர் பிரச்சனை சம்பந்தமாகப் பேச்சு வார்த்தை நடத்துவதற்காக அவர் புது டில்லிக்குப் புறப்பட்டபோது, அது இரண்டாயிரம் வருஷத்துப் பிரச்சனை என்று கூறினார். அதன் சம்பந்தமாகப் பூர்வாங்கப் பேச்சுகள் நடத்துவதற்காகவே தாம் செல்லுவதாய் அடக்கத்துடன் குறிப்பிட்டார்.

எனினும், அவர் இலங்கை மந்திரி சபையில் உள்ள சில சகாக்களுடன் புதுடி டில்லிக்குப் புறப்பட்டதிலிருந்து, இலங்கை—இந்தியர் பிரச்சனையில் திட்டமான முடிவுகளை அவர் முனைந்திருக்கிறார் என்பது தெரிந்தது.

பல ஆண்டுகளாகத் திராமல் இருந்த மேற்படி பிரச்சனை, புது டில்லியில் மூன்றே நாட்கள் நடந்த பேச்சு வார்த்தைகளின் பலனாகத் திருவதற்கு வழி ஏற்பட்டிருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம் ஆகும்.

பாவில்தானுக்கு இராணுவ உதவி புரிவதைக் காட்டிலும், நேருஜியின் வார்த்தைகளுக்கு மதிப்புக் கொடுப்பதே சிறந்தது என்று அமெரிக்கப் பத்திரிகைகள் அமெரிக்க சர்க்காருக்கு எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றன.

ஜவாஹர்லால்ஜியின் கண்டனம் காரணமாக அமெரிக்க சர்க்கார் கூட அவ்விஷயமாகப் புளராலோசனை செய்யலாம் என்று பத்திரிகைச் செய்திகள் கூறுகின்றன.

அது எப்படியாயினும், பாரத நாடு பெற்ற சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்கவும், பாரத மக்களின் சுபிட்ச வாழ்வுக்கு வகை செய்யவும் இந்தியா முழுதும் ஏகோபித்து நேருஜியை ஆதரவு அளிக்க வேண்டும்; இந்தச் சமயத்தில் சகலரும் ஒற்றுமை யுடன் அவருக்குப் பக்கபலமாக நிற்க வேண்டும்.

சர்வ தேசப் பிரச்சனைகள் சம்பந்தமாக இது வரையில் ஜவாஹர்லால்ஜியின் தீர்க்க தரிசனம் யாவும் உண்மையாகியதைக் கண்டோம்.

அதன் காரணமாக வல்லரசுகள் உள்பட உலக நாடுகள் யாவும் நேருஜியின் வார்த்தைக்கு மதிப்புக் கொடுக்க முற்பட்டிருக்கின்றன.

நேருஜியின் தலைமையில் இந்தியா அனுஷ்டித்து வரும் கொள்கையை, நமது நாடு ஆசிய நாடுகளின் பூரண நம்பிக்கையையும் உலகத்தின் நன்மதிப்பையும் பெற்றிருக்கிறது.

உலகம் நேருஜியின் வார்த்தைகளுக்கு மதிப்புக் கொடுக்கும்போது, பாரத மக்களின் கடமை என்ன என்பதைச் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

எந்த மாபெரும் தலைவரின் தலைமையில் இந்திய மக்கள் சுதந்திரப் பிரதிக்கை எடுத்துக் கொண்டார்களோ, அதே தலைவரின் கீழ் இன்று அந்தப் பிரதிக்கையின் பின்பகுதியை நிறைவேற்றுவோம் என உறுதி கொள்வோம்.

அதாவது பாரத நாட்டின் சுதந்திரத்தை நிரந்தரமாகப் பாதுகாத்து வருவோம்; சுதந்திரத்தின் பலனான சுபிட்ச வாழ்வை நிலைநிறுத்துவோம்— இவ்விதம் புனிதக் குடியரசுத் திருநாள் என்று பிரதிக்கை செய்து கொள்வோமாக!

அதன் சம்பந்தமாக ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தில் இந்தியாவின் பிரதம மந்திரி நேருஜியும் இலங்கைப் பிரதமர் சர் ஜான் கொத்தலாவலையும் சென்ற திங்கட்கிழமை கையெழுத்திட்டிருக்கின்றனர். ஒப்பந்தத்தில் உள்ள கீழ்க்கண்ட முக்கிய ஷரத்துகள் சம்பந்தப்பட்ட சகலருக்கும் திருப்தியைக் கொடுக்கும் என நம்புகிறோம்.

1. இலங்கைப் பிரஜை உரிமைக்காக இந்தியர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள மறுக்களை யெல்லாம் இரண்டு வருஷங்களுக்குள் விசாரித்து முடிவு செய்ய இலங்கை சர்க்கார் இசைத்திருக்கிறார்கள்.
2. இலங்கைப் பிரஜைகளாக அங்கீகரிக்கப்பட்டவர்களின் பெயர்கள் பத்து வருஷ காலத்துக்குத் தனித் தேர்தல் ஜாபொயில் இருந்து வரும். இலங்கைப் பாஸிமெண்டுக்கு அங்கத்தினர்களைத் தேர்த்தெடுக்க இலங்கைக்கு உரிமை அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. 1957-ம் வருஷம் இலங்கைப் பாஸிமெண்டு கலைவதற்குள் இவ்விஷயமாக இலங்கை சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு விடுவார்கள்.
3. இலங்கைப் பிரஜைகளாக அங்கீகரிக்கப்பட்டவர்கள் தங்களை இந்தியப் பிரஜைகளாகப் பதிவு செய்து கொள்ளலாம். அவ்வாறு பதிவு செய்து

கொள்ள விரும்பும் இந்தியர்களுக்கு இலங்கை சர்க்கார் பல வசதிகள் செய்து கொடுப்பார்கள்.

4. இரண்டு நாடுகளிடையும் உள்ளக் குடியேற்றத்தைத் தடுக்க இரு சர்க்கார்களும் தகுந்த முறையை எடுத்துக் கொள்வார்கள்.

இலங்கை இந்தியர்களுக்குக் கலக்கத்தைக் கொடுத்து வந்த பல விஷயங்கள் ஒப்பந்தத்தில் தெளிவாக்கப்படவில்லை என்பது உண்மையே.

உதாரணமாக, இலங்கையில் உள்ள சுமார் பத்து லட்சம் இந்தியர்களில் எத்தனை பேருக்கும் பிரஜா உரிமை அளிக்க இலங்கை சர்க்கார் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள்?

பிரஜா உரிமை மனு நிராகரிக்கப்பட்ட இந்தியர்களில் பலர் இந்தியப் பிரஜையாக விருப்பம் இல்லாமலிருக்கலாம். அவர்களுடைய எதிர்கால நிலைமை என்ன?

எதிர்காலத்தில் இவைபோன்ற பல கேள்விகள் எழுப்பதற்கு இடமிருக்கிறது.

எளிதும் இந்தியாவுடன் செருங்கிய தொடர்பும் நட்பும் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதில் அக்கறை கொண்டு புதுடிக்கிற வந்த இலங்கை மந்திரிகள், பின்னர் எழும் அத்தகைய சந்தேகங்களை இலங்கை இந்தியர்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படாத வகையில் கருமமாகத் தீர்க்க முற்படுவார்கள் என நம்பலாம்.

இலங்கை இந்தியர்களின் ஜீவாதார உரிமையை அங்கீகரித்துள்ள, இலங்கை இந்தியர் பிரச்சனை தீரவேண்டும் என்பதில் இவ்வளவு தூரம் சிரத்தை கொண்டுள்ள இலங்கை சர்க்கார் எதிர்காலத்தில் எழும் தகராறுகளைப் பெரு கோக்குடன் தீர்க்க முயற்சிப்பார்கள்.

மேற்படி ஒப்பந்தம் இலங்கை இந்தியர் பிரச்சனை சம்பந்தமான இறுதியான ஒப்பந்தம் அல்ல. எளிதும் ஒப்பந்தத்தின் மூலம் இலங்கை இந்தியர்களின் அடிப்படையான உரிமைகள் ஒப்புக் கொள்ளப் பட்டிருப்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

இலங்கையைத் தாயகமாகக் கொண்டுள்ள இந்தியர்கள் இலங்கையில் பிரஜா உரிமை பெறத் தகுதியுள்ளவர்கள் என்ற அரசியல் தர்மம் அங்கீகரிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

இலங்கையிலிருந்து வெளியேற விரும்பாத இந்தியர்களை, இலங்கை சர்க்கார் வற்புறுத்தி வெளியேற்றக் கூடாது என்பதும் ஒப்பந்தத்திலிருந்து தெளிவாகியிருக்கிறது.

இந்தியப் பிரஜையாக விரும்பும் இலங்கை இந்தியர்களுக்கு இந்திய சர்க்காரும் இலங்கை சர்க்காரும் சகல வசதிகளும் செய்து கொடுப்பார்கள் என்று ஒப்பந்தம் கூறுகிறது. ஆகவே, இலங்கை இந்தியர்களில் எவரும் சொந்த தேசமற்ற அநாதைகளாக இருக்கும்படியான பரிதாப நிலைமை இனி ஏற்பட இடமீராது.

இலங்கை இந்தியர் பிரச்சனை விஷயமாக இரு தேச சர்க்கார்களும் அடிக்கடி கலந்து ஆலோசிப்பார்கள் என்றும் ஒப்பந்த வரத்துகளில் ஒன்று கூறுகிறது.

எனவே, ஒப்பந்தம் நிறைவேறும் விஷயமாக எதிர்காலத்தில் ஏற்படக் கூடிய சில்லறைத் தகராறுகளை இரு சர்க்கார்களும் கலந்தாலோசித்துத் தீர்க்க முற்படுவார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

பல ஆண்டுகளாக இலங்கை இந்தியர்களின் துன்பத்துக்கும் கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கும் காரணமாக இருந்து வந்த பிரஜா உரிமைப் பிரச்சனை தீர வழி பிறந்ததைக் குறித்து அரசியல் நீதியிலும், இந்தியா-இலங்கை நட்பிலும் அக்கறை கொண்ட சகலரும் மகிழ்ச்சி அடைவார்கள்.

இலங்கை இந்தியர்களின் ஜீவாதார உரிமையை அங்கீகரித்து, ஒப்பந்தத்துக்கு அடிக்கோலிய இலங்கைப் பிரதமர் சர் ஜான் கொத்தலாவலை யைப் பாராட்டுகிறோம். யாதொரு குந்தகமும் பின்பு மேற்படி ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் இலங்கைப் பிரதமர் இந்தியா-இலங்கையின் நீடித்த நல்லுறவுக்கு அளிப்பாரம் அமைத்தவர் ஆவார் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

அகில உலகச் சிறுகதைப் போட்டி முடிவு

அகில உலகச் சிறு கதைப் போட்டிக்கு ஆயிரத்து நானூற்று நாற்பத்து ஐந்து தமிழ்க் கதைகள் வந்திருந்தன. இந்தச் சிறு கதைகளை ஆய்விப்ப போராளியர் ஸ்ரீ கே. சுவாமிநாதன், பஸ்கைக் கழகத் தமிழ்ப் போராளியர் ஸ்ரீ ரா. பி. சேதுப் பிள்ளை, தினமணி துணை ஆசிரியர் ஸ்ரீ ஏ. ஜி. வெங்கடாச்சாரியார் ஆகிய மூன்று பேரறிஞர்களும் நீதிபதிகளாக இருந்து கீழ்க்கண்ட நான்கு கதைகளையும் பரிசீலனையாகக் தேர்ந்தெடுத்திருக்கின்றனர்.

<p>1. சட்டம் கொடுத்த தண்டனை
டி. எம். அப்துல் காதர்
சத்திரம் தெரு, கல்விடைக்குறிச்சி
திருநெல்வேலி ஜில்லா</p>	<p>3. ஆதார சக்தி
பி. ராமமூர்த்தி
11, யோகாம்பாள் தெரு
தியாகராயநகர், சென்னை-17</p>
<p>2. அன்புக்குண்டோ அபஜெயம்?
ஸ்ரீமதி எரி. வி. ராம்நாத்
31 L-6, 23-ம் பர் தெரு
ஐயம்பேட்டூர்</p>	<p>4. தெய்வப் பெண்
எஸ். பத்மா
C/o ஸ்ரீ சேஷாத்ரி எம். ஏ., தத்துவ ஆசிரியர்
யுனிவர்சிடீ. காலேஜ், திருவனந்தபுரம்</p>

இந்த நான்கு தமிழ்க் கதைகளையும் ஆய்விப்பதில் மொழிபெயர்த்து இந்தியாவில் அகில உலகச் சிறு கதைப் போட்டியை சீர்வடிக்கும் பொறுப்புள்ள "ஹிந்துஸ்தான் டைம்ஸ்" பத்திரிகைக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும்.

கல்யாணி நகரில் அமர ஜோதி

ஐந்து மாதங்களுக்கு முன் அடர்ந்த ஆரவயமாக இருந்த பூமி இன்று கல்யாணி நகராகக் காட்சி அளித்துக் கொண்டிருக்கிறது. முட்டசேடிகளாலும் புதர்களாலும் மூடப்பட்டிருந்த பிரதேசம் இன்று பூச்சேடிகளும் பசும் வயல்களும் நிறைந்து கண்களுக்குக் குளிர்ச்சி தருகின்றது. நம் பாரத நாடு எதிர்காலத்தில் எத்தனையோ வழிகளில் சீரும் சிறப்பும் பெற்று உயரப் போகிறது. நமது கிராமங்கள் எல்லா வழிகளிலும் மேன்மை யடையப் போகின்றன. அப்படி நம் பாரதத்தின் கிராமங்களை நல்ல முறையில் மாற்றி அமைக்கும் நிபுணர்கள் இந்தியாவில் இருக்கிறார்கள். அவர்களின் நிர்மாணத் திறனுக்குக் கல்யாணி நகர் ஒர் எடுத்துக் காட்டாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. காந்தியின் கனவு கண்ட கிராம வாழ்க்கையின் அம்சங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கல்கத்தாவிலிருந்து சுமார் முப்பத்தைந்து மைல் தூரத்தில் புதிதாக நிர்மாணமாகியுள்ள கல்யாணி நகரில் ஜனவரி 19-ம் தேதியிலிருந்து இந்திய தேசிய மகா சபையின் ஐயத்தொன்பதாவது வருஷக் கூட்டம் நடந்து வருகிறது. 1928ம் வருஷத்துக்குப் பிறகு இப்போதுதான் வங்காளத்தில் காங்கிரஸ் மகாசபைக் கூட்டம் நடைபெறுவதால், வங்காளத்து மக்களிடையே உற்சாக வெள்ளம் பொங்கிக் கரை புரண்டோடுவதைக் குறித்து ஆச்சரியப் படுவதற்கில்லை.

சரியாக இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன் கல்கத்தாவிலே பண்டித மோதிலால் நேருவின் தலைமையில் நடந்த காங்கிரஸில் நேதாஜி சுபாஷ் சந்திரபோஸ் தொண்டர் படைத் தளபதியாக விளங்கிய காட்சியை யார்தான் மறக்க முடியும்? அணிஅணியாகத் தொண்டர்கள் அணிவகுத்து வர அவர்களுக்கு முன்னால் கம்பீரமான

வெண் புரவியின்மீது நிமிர்ந்த மாப்புடன் கையில் காங்கிரஸின் மூலாணைக் கொடியை ஏந்திக் கொண்டு சென்ற தீர்ப் சுபாஷ் சந்திர போஸின் வீரம் நிறைந்த வடிவத்தை, பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் பார்த்து நடுங்கிய அந்த அற்புதக் காட்சியை மறந்து விட முடியுமா? சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற அந்தக் காங்கிரஸ் மகா சபையின் கூட்டத்திலேதான் பாரத நாட்டின் மாணிக்கமான பண்டித ஜவாஹர்லால்ஜியும் நேதாஜி சுபாஷ் சந்திர போஸும் பூரண சுயேச்சைத் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபித்தனர். அந்தத் தீர்மானத்தை, அந்நி உள்ன உணர்ச்சி நிறைந்த வாசகத்தைக் கண்டு மகா சபைக்குத் தலைமை தாங்கிய மோதிலால் நேரு திணறிப் போய் விட்டார். அப்படியாகப் பண்டித மோதிலால்நேருவே திணறித் திண்டாடிப் போன அந்தச் சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சம்பவத்தைக் குறித்து எவர்தான் மெய் சினைச்சாமல் இருக்க முடியும்? அப்போது பூரண சுயேச்சைத் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபித்த இளைய பாரதத்தின் பிரதிநிதி நேருஜியே இன்று பூரண சுதந்திரம் பெற்றுள்ள இந்தியாவில் நடைபெறும் காங்கிரசுக்குத் தலைமை வகிக்கும் காட்சியைக் காணும் பாக்ஷியம் பாரத மக்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. பாரத நாடு சுதந்திரம் பெறவேண்டும் என்ற ஒரே லட்சியத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக வாழ்ந்து, சுதந்திரப் போராட்டத்திலேயே அமர வாழ்வு பெற்ற நேதாஜி சுபாஷ் சந்திரபோஸின் ஜோதியும் புகழ் வானில் நிரந்தரமான இடம் பெற்ற மற்ற அரும்பெரும் தலைவர்களின் ஜோதியும் கல்யாணி காங்கிரஸ்-க்குக் கலங்கரைத் தீபமாக விளங்குமாக! பாரத நாட்டின் சுதந்திரம் நீழி காலம் நிலைக்கவும், பாரத மக்கள் சகல நலன்களும் பெற்றுச் சுபிட்ச வாழ்வு வாழவும் காங்கிரஸ் வழி காட்டுமாக!

கலைஞர்களின் சென்னை விஜயம்

உலகத்தில் உள்ள நாடுகளின் பரஸ்பர நல்லுறவுக்கும் பட்டிக்கும் அரசியல், வர்த்தகத் தொடர்பைக் காட்டிலும் கலாச்சாரத் தொடர்பு முக்கியமானது என்று கூறுவது மிகையாகாது. கலாச்சாரத் தொடர்பின் பலனாக மற்ற துறைகளிலும் நல்லுறவு உண்டாவதற்கு வழி பிறக்கலாம். எனவே, வெளி நாடுகளுடன் இந்தியாவுக்கு நெருங்கிய தொடர்பு இருந்து வர வேண்டும் என்பதை ஆதரிக்கும் சகலரும் இவ்வாரம் பம்பாய் வந்து இறங்கியுள்ள குஷ்யக் கலைஞர்கள் கோஷ்டியை வரவேற்பார்கள். அவர்களை உற்சாகத்துடன் வரவேற்று நல்வரவு கூறுவார்கள்.

குஷ்யாவில் நிலவும் ஆட்சி முறையைப் பற்றி நம்மில் பலருக்கும் கருத்து வேற்றுமை உண்டு. ஆனால் சர்வ தேசியப் பிரச்சினைகளில் குஷ்யா பல சந்தர்ப்பங்களில் இந்தியாவின்மீடம் தனது நேச பாவத்தைக் காட்டி வந்துள்ளது.

எனவே, பல துறைகளிலும் உலகம் வியக்கும் வண்ணம் முன்னேற்றம் அடைந்து சிறந்த வல்லரசாக விளங்கும் குஷ்யாவிலிருந்து வரும் கலைஞர் கோஷ்டியை வரவேற்று, நல்வரவு அளிக்க வேண்டியது இந்திய மக்களின் கடமை அல்லவா!

மேற்படி கோஷ்டியினர் பம்பாயிலிருந்து டில்லி, கல்கத்தா, சென்னை, பெங்களூர் முதலிய பல முக்கிய நகரங்களுக்கும் விஜயம் செய்யத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பிப்ரவரி 13-ல் சென்னைமா நகருக்கு விஜயம் செய்து இங்கு சில தினங்கள் தங்கி யிருப்பார்கள். பிப்ரவரி 15-ம் தேதி திருவல்லிக்கேணி தேசியப் பெண்கள் கல்வி சாலையிலும், 17, 18 தேதிகளில் அண்ணாமலை மன்றத்திலும் அக் கோஷ்டியினரின் சந்தேகக் கச்சேரி, நடனக் கச்சேரி முதலியன நடைபெறும். அப்போது ரசிகர்கள் யாவரும் திரளாகச் சென்று குஷ்யக் கலைஞர்களின் கச்சேரிகளைக் கண்டு களிப்பார்கள் என்று நம்புகிறோம்.

தென்னிந்திய சந்தேக, நாட்டியக் கலைகளின் உயர்வை குஷ்யக் கோஷ்டியினர் நேரில் கண்டு அனுபவிக்கவும் ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. குஷ்யக் கலைஞர்களின் கச்சேரிகளின் மூலம் கிடைக்கும் நிகர வருமானம் இந்தியாவின் பிரதம மந்திரி ஆரம்பித்துள்ள கஷ்ட நிவாரண நிதியில் சேர்க்கப்படும். சென்னை ரசிகர்கள் குஷ்யக் கலைஞர்களின் கச்சேரிகளைக் கண்டு ஆனந்திப்பதுடன், தர்ம கைங்கர்யத்துக்கும் உதவிய பலனை அடைவார்களாக.

தென்ஓட்டின் பண்பாடு

“நம் பாரத நாட்டினுடைய ஒற்றுமைக்குக் குந்தகம் விளைவிப்பதற்கென்றே வெளிவந்ததோ 'சாச்சா செனதரி' என்ற ஓரிந்திப் படம் என்று சந்தேகம் கொள்ளச் செய்யிறது.

படத்தில் படத் தயாரிப்பாளர் ஹால்யத்துக் காகத் தென்னிந்திய சந்தை வித்வான் ஒருவரைப் புகுத்தி, அவரையும் தென்னாட்டுச் சந்தைத்தையும் எவ்வளவு இழிவாக, படு மோசமாக, மிக கேவலமாய்க் காண்பிக்க முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் காண்பித்திருக்கிறார்கள். அந்நாடக சந்தைத்தின் பிறப்பிடமும், அதைப் போற்றிப் புகழ்ந்து வருவதும், சந்தைத்திற்கே ஜீவ காடியாக விளங்குவதுமான தென்னிந்தியாவுக்கு மேற்படி படத்தின் மூலம் என்றும் மாற்ற முடியாத மாசை ஏற்படுத்தி விட்டனர். மேற்கூறிய படத்தைத் தன் மானமுள்ள, சந்தைத்தைப்பற்றிச் சிறிதளவேனும் தெரிந்த தென் இந்தியன் ஒருவன் பாசிப்பானையாகில் அவனது வீர இரத்தம் கொதிக்கத்தான் செய்யும். படத்தின் மூலம் படத் தயாரிப்பாளருக்குச் சந்தைத்தைப் பற்றிக் கடுகனவேனும் தெரியாது என்பது நன்கு விளங்குகிறது. அப்படித் தெரிந்திருந்தால் தென்னிந்திய சந்தைத்

கலைக்குக் களங்கத்தை ஏற்படுத்தி யிருக்கவே மாட்டார். கருங்கச் சொன்னால் மேற்படி படம் துவேஷத்தை வளர்க்கும் ஒரு படமாகும்.

பம்பாய்
13-1-54

வே. கிருஷ்ணசூர்தி.”

[இது போன்ற இன்னும் பல கண்டனக் கடிதங்கள் மேற்படி படத்தைப் பற்றி நமக்கு வந்திருக்கின்றன. வடநாட்டுப் பட முதலாளிகள் தென்னாட்டுச் சந்தைத்தையும், சந்தை வித்வானையும் கேவலப்படுத்திப் படம் பிடித்து வெளியிட்டு மகிழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் பிரபல ஹித்துஸ்தானி வித்வான் பட்டுருமை அனிகாணத் தென்னாட்டுக்கு வாவழைத்து அவருடைய சந்தைத்தைக் கேட்டுரைத்து மகிழ்ந்து, அவருக்கு மலர் மாலை சூட்டி, போன்னாடை போர்த்தி, வெள்ளிக் கோப்பைகள் பரிசளித்து, அவரைக் கௌரவித்து நமது தென்னாட்டுச் சந்தை வித்வான்களும், சந்தை ரனிகர்களும் மகிழ்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நமது தென்னாட்டின் சிறந்த பண்பாட்டை எண்ணி வட நாட்டில் வாழும் தென்னிந்தியர்கள் பெருமைப் படலாம். — ஆசிரியர்]

நாணயமற்ற ராணுவ உறவு!

புத்தனேரி ரா. சுப்பிரமணியன்

பாக்கிஸ்தான் அமெரிக்கப் படையுதவி நாடிப் பட்டான ஒப்பந்தம் பண்ணுகிற தாமே! மேற்கத்தி வல்லரசு நோக்கமெது வேனும் வினையாட்டே வினையாகும் இது உண்மை தானே!

பக்கத்து நாடுகளைப் பயமுறுத்து தற்கோ, பாரெங்கும் போர்வெறியைப் பரப்பிவிடு தற்கோ, எக்காரணத்திற்கோ பிறசேனை நாடி ஏற்கத் துணிந்ததுவே பாக்கிஸ்தான் நாடு!

கறையான்கள் புற்றினிலே கருநாகம் ஒன்று கச்சிதமாய்க் குடியேறும் கதையறிந்த பின்னும் முறை யின்றிப் பிறநாட்டு ராணுவத்தை அழைக்கும் முடமதி யால்பெரிய கேடன்றே முனைக்கும்?

வல்லரசு நான்குமொரு மாநாடு கூட்டி, மாநிலத்தில் அமைதியினைக் காக்கவழி காட்டும் நல்லதினம் நோக்குகையில் பாக்கிஸ்தான்—யூயெஸ் ராணுவத்தை நாடுவதும் நாணயமோ சொல்லீர்!

வேறுறந்த மரமன்றே வேறுதுணை நாடும்? விழுதோடு ஆல்போன்று மிகவலிமையோடு பாரதத்தின் முப்படைகள் பரிணமிக்கும் போதில் பரசேனைத் துணைநாட அவசியமும் ஏது?

அந்நியரின் ராணுவத்தை அநுமதிக்க மாட்டோம்! ஆசியநல் அமைதியினை அலறவிட மாட்டோம்!! கண்ணியமாய் நம்சேனை இந்தியாநா டதனைக் கண்ணிமைபோல் காத்திருக்கக் கவலைமக் கேது?

தக்கமுறை யல்லாத பாக்கிஸ்தான் போக்கு தவறென்று ஜவஹர்லால் தாக்குவதை நோக்கி மக்களெலாம் அவருக்குப் பக்கபல மாக மகத்தான ஆதரவு வழங்கிடுவோ மாக!

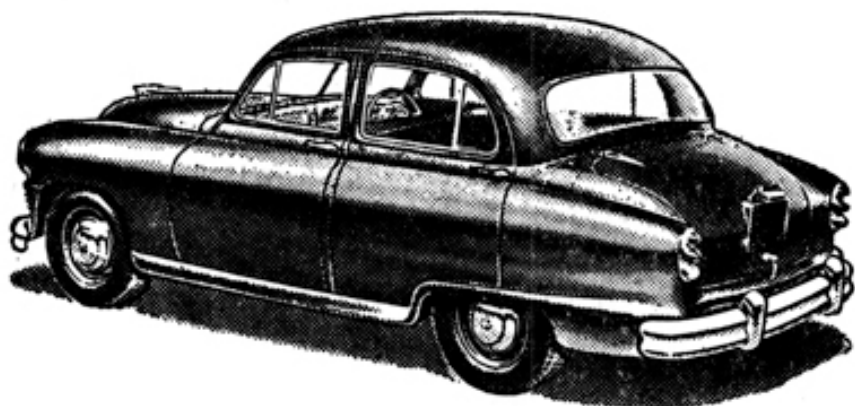

**ஸ்டாண்டர்ட்
வான்கார்ட்**

...நாகைய தேவைக்கேற்ற புதுமோஸ்தரில் அமைந்தது

- ★ ஆறுபேர் சௌகரியமாக அமரலாம்
- ★ சொகுசான ஓட்டம்
- ★ எளிதில் வேகம் அதிகரிக்கலாம்
- ★ பராமரிக்க சிக்கனமானது
- ★ சாமான் வைக்க தாராளமான இடம்

எமது ஷோரூம்களில் புதிய மாடலைப்
பரிசீலித்துப் பாருங்கள்

சென்னைக் கொழிற்சாலையில் விலை ரூ. 13,950

SM 235 TM

தி யூனியன் கம்பெனி (மோட்டார்ஸ்) லிமிடெட்
மதராஸ் - பெங்களூர் - உதகமண்டலம்

வான்வீன் செல்வன்

அத்தியாயம் 70

கோட்டைக் காவல்

கோட்டைக்குள் பிரவேசித்த யானையும் பல்லக்கையும் காலாந்தககண்டர் சிறிது நேரம் மிகக் கவனமாக உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

“அதிசயமா யிருக்கிறதே!” என்றார்.

“என்ன அதிசயம்? எது அதிசயம்?” என்று அரிருத்தர் வினாவினர்.

“இளவரசர் மதுராந்தகர் இவ்வளவு ஆர்ப்பாட்டத்துடன் கோட்டைக்குள்ளே போவதுதான்! இளவரசர் மிக்க கூச்சம் உள்ளவராயிற்றே? பல்லக்கின் திரையை விட்டுக் கொண்டு அல்லவா பிரயாணம் செய்வார்?”

“என்றைக்காவது ஒரு நாள் கூச்சம் தெளிந்துதானே ஆக வேண்டும்? சீக்கிரத்தில் முடிசூட்டிக் கொள்ள வேண்டியவராயிற்றே?”

“மதுராந்தகருக்கு முடி சூட்டுவது என்று முடிவு செய்தாகி விட்டதா? யார் முடிவு செய்தார்கள்?”

“ஏன்? சக்கரவர்த்திதான்! நாம் எல்லாருமாகப் போய்ச் சக்கரவர்த்தியிடம் நம் சம்மதம் தெரிவித்ததும்...”

“சக்கரவர்த்தி முடிவு செய்து, நாம் சம்மதம் கொடுத்து என்ன பயன்? கொடும்பாளூர்ப் படைகள் அல்லவா

சம்மதம் கொடுக்க வேண்டும்? அவர்கள் காவல் புரியும் கோட்டைக்குள் இளவரசர் மதுராந்தகர் இவ்வளவு குதூகலமாக யானைமேல் ஏறிப் போவது அதிசயந்தான்!” என்றார் காலாந்தக கண்டர்.

யானை சென்ற திசையை நோக்கிச் சில அடிகள் எடுத்து வைத்து விட்டு மறுபடியும் திரும்பி வந்தார்.

பின்னர், பெரிய பழுவேட்டையரைப் பார்த்து, “அண்ணா! நீங்கள் எல்லாரும் கோட்டைக்குள் செல்வதற்கு நான் குறுக்கே நிற்கவில்லை. ஆனால் நான் மட்டும் வர முடியாது. நேற்று வரை என் கட்டுக் காவலுக்குள் இருந்த கோட்டையில் இன்று நான் பிறருடைய அதிகாரத்துக்கு உட்பட்டுப் பிரவேசிக்க முடியாது, என் மனம் இடங் கொடுக்கவில்லை. நீங்கள் போய்ச் சக்கரவர்த்தியைத் தரிசித்து அவருடைய விருப்பம் என்னவென்று தெரிந்து கொள்ளுங்கள். நான் நம் சைன்யத்துடன் வெளியிலே தான் இருப்பேன். மேலும், வந்தியத்தேவனைத் தேடிக்கொண்டு கந்தமாறன் போயிருக்கிறான். அவன் என்ன செய்தி கொண்டு வருகிறான் என்று அறிய நான் ஆவலா யிருக்கிறேன். வந்தியத்தேவன் எப்படிப் பாதாளச் சிறையி லிருந்து

தப்பினான், யாருடைய உதவியினாலே வெளியேறினான் என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். என்னை மன்னித்து விட்டு, நீங்கள் எல்லாரும் கோட்டைக்குள் போங்கள்!" என்றார்.

கொடும்பாளூர் வேளார் ஏதோ சொல்ல வாயெடுத்தார். அதற்குள் பெரிய பழுவேட்டரையர் குறுக்கிட்டு, "சேநாதிபதி! இந்த மூடனுடைய மூளை கலங்கிப் போயிருக்கிறது. அவன் எக்கேடாவது கெட்டுப் போகட்டும்! நாம் போகலாம், வாருங்கள்!" என்றார்.

ஆனால் மறுநாள் சக்கரவர்த்தியிடம் இந்த விவரங்கள் எல்லாம் அறிவிக்கப்பட்டபோது அவர் பெரிய பழுவேட்டரையரின் கருத்தை ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. காலாந்தக கண்டர் வந்தே ஆக வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினார்.

"என் அன்பார்ந்த தளபதிகளே! நீங்கள் எல்லாரும் என் நம்பிக்கைக்கு உகந்தவர்கள். ஆனால் உங்கள் எல்லாரிலும் நான் அதிகமாக நம்பிக்கை வைத்திருந்தது கோட்டைக் காவலர் காலாந்தக கண்டரிடத்திலேதான். அவர் ஏன் வரவில்லை? அவர் வராத வரையில் உங்களை யெல்லாம் நான் அழைத்த காரியம் முடிவாகாது!" என்றார்.

பெரிய பழுவேட்டரையர், "சக்கரவர்த்தி! மன்னிக்க வேண்டும்! நான் ஒப்புக் கொள்கிற எந்த முடிவையும் என் சகோதரனும் ஒப்புக் கொள்வான்! அவன் நேரில் வந்துதான் ஆக வேண்டுமென்பதில்லை!" என்றார்.

"தனாதிக்காரி! இராமனுக்கு லக்ஷ்மணன் வாய்த்தது போல் தங்களுக்குக் காலாந்தக கண்டர் வாய்த்துள்ளார் என்பதை உலகமெல்லாம் அறிந்திருக்கிறது. ஆனாலும் அவர் ஏன் இங்கு இன்றைக்கு வரவில்லை? இதற்கு முன்னால் இங்கு நான் நடத்தியுள்ள முக்கியமான எல்லா மந்திராலோசனைகளிலும் சின்னப் பழுவேட்டரையர் இருந்திருக்கிறார். அவரைக் கேளாமல் எந்த முடிவும் நாம் செய்ததில்லை. அத்தகைய அறிவிற்பிறந்த வீரர் இப்போது மட்டும் ஏன் வராமலிருக்க வேண்டும்?" என்று கேட்டார் சக்கரவர்த்தி.

முதன் மந்திரி அநிருத்தர், "பெருமானே! அதற்கு நான் மறுமொழி சொல்கிறேன். காலாந்தக கண்டர் இன்று குருவுக்கு மிஞ்சிய சீடர் ஆகிவிட்டார்; அண்ணனுக்கு மிஞ்சிய தம்பியும் ஆகி

விட்டார். சக்கரவர்த்தி அழைப்பதாகச் சொல்லியும், வருவதற்கு மறுத்து விட்டார். பெரிய பழுவேட்டரையர் எவ்வளவோ புத்தி கூறியும் அவர் கேட்டுக் கொள்ளவில்லை! கோட்டைக்குள் வருவதற்கு மறுத்து விட்டார்" என்றார்.

"ஆனால், ஒன்றை மட்டும் மறந்துவிட வேண்டாம்! சக்கரவர்த்தியின் விருப்பத்தையொட்டி நாம் இங்கு செய்யும் எந்த முடிவையும் தாம் ஒப்புக் கொள்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்!" என்றுள் பார்த்திபேந்திரன்.

"ஆனாலும் இங்கு வருவதற்குச் சின்னப் பழுவேட்டரையர் மறுத்ததற்குக் காரணம் என்ன? அவர் மனத்தில் இன்னும் ஏதாவது விபரீத சந்தேகம் தோன்றி யிருக்கிறதா?"

"மருண்டவன் கண்ணுக்கு இருண்ட தெல்லாம் பேய் என்று சொல்வதில்லையா? அவருக்கு இப்போது எது எடுத்தாலும் சந்தேகந்தான்! இங்கே மதுராந்தகர் பத்திரமாயிருக்கிறாரா என்பது பற்றிச் சந்தேகம். வந்தியத்தேவன் பாதாளச் சிறையிலிருந்து தப்பிச் சென்று விட்டது பற்றிச் சந்தேகம்!....."

"காலாந்தக கண்டர் மனத்தில் ஏதேனும் சந்தேகம் உதித்தால் அதற்குக் காரணம் இல்லாமற் போகாது!" என்று சக்கரவர்த்தி கூறியதும், சிறிது நேரம் அங்கே மௌனம் குடி கொண்டிருந்தது. ஒவ்வொருவர் மனத்திலும் வெவ்வேறு சிந்தனை தோன்றியது.

பெரிய பழுவேட்டரையர் தொண்டையைக் களைத்துக் கொண்டு, "பெருமானே! என் சகோதரனுடைய சந்தேகத்துக்குக் காரணம் இருக்கலாம்; இல்லாமலும் போகலாம். அவனைப்பற்றி நான் குற்றம் கூறவும் விரும்பவில்லை. ஆனால் அவன் கோட்டைக்குள் வர மறுத்ததற்கு உண்மையான காரணம் என்னவென்பதைச் சொல்லி விடுகிறேன். இந்தத் தஞ்சாவூர்க் கோட்டை வெகு காலமாக அவனுடைய கட்டுக் காவலுக்குள் இருந்ததாம்! இப்போது பெரிய வேளாரின் அதிகாரத்துக்குக் கோட்டைக் காவல் மாறி விட்டதாம்! அதனால் அவன் இக் கோட்டைக்குள் வர முடியாதாம்! அவனுடைய இப்படிப்பட்ட அதிகப் பிரசங்கித்தனத்துக்கு யார்தான் என்ன செய்ய முடியும்?" என்றார்.

"என்? நீதி செய்ய முடியும்!" என்றுள் சுந்தர சோழர் சக்கரவர்த்தி.

சக்கரவர்த்தி இவ்வாறு கூறியதும் எல்லாரும் மௌனமா யிருந்தார்கள்.

மறுபடியும் சுந்தரசோழர், "அமைச்சர்களே! சோழ குலத்தின் புகழ்க்கெல்லாம் அடிப்படையான காரணம் இந்தக் குலத்து மன்னர்கள் நீதி வழுவாத நெறியில் நின்று வந்ததுதான். என் குலத்து முன்னோர் ஒருவர் தமது அருமைக்குமாரன் களுக்குக் குட்டியின் பேரில் தேரை ஏற்றிக் கொன்றதற்காக அவனுக்கு மரண தண்டனை விதித்த வரலாற்றை நீங்கள் எல்லாரும் அறிவீர்கள். பசுக்களுக்கு நீதி வழங்கியவர்கள் குடிமக்களுக்கு எத்தகைய நீதி வழங்கி யிருப்பார்கள்? தங்கள் ஆட்சிக்குத் துணை நின்ற தளபதிகளுக்கு எப்படி நியாயம் வழங்கி யிருப்பார்கள்? நான் மட்டும் அந்த மரபுக்கு மாறாக நடந்து சோழ குலத்துக்கு ஏன் களங்கத்தை உண்டாக்க வேண்டும்? சின்னப் பழுவேட்டரையரிடமிருந்து தஞ்சைக் கோட்டைக் காவலைப் பெரிய வேளார் கைப்பற்றியது பெருந்தவறு. என் அருமை மகன் அகால மரணமடைந்த துயரத்தில் மூழ்கி யிருந்தபடியால், சின்னப் பழுவேட்டரையருக்கு இழைத்த அநீதியைப் பற்றி நான் சிந்திக்கத் தவறி விட்டேன். சேநாதிபதி! இக் கோட்டைக் காவலை மீண்டும் அவரிடம் மாற்றிக் கொடுத்து விட வேண்டியதுதான்!" என்றார்.

கொடும்பாளூர் பெரிய வேளாரின் முகத்தில் சயாடவில்லை.

திருக்கோவலூர் மலையமான் அப்போது முன்வந்து, "ஐயா! தஞ்சைக் கோட்டைக் காவல் சின்னப் பழுவேட்டரையரிடம் இருந்த போது, அந்தப் பொறுப்பை அவர் சரியாக நிறைவேற்றியதாகத் தெரியவில்லையே? சதிகாரன் ஒருவன் இந்தக் கோட்டைக்குள் புகுந்து, அரண்மனை அந்தப்புரம் வரைக்கும் வந்து, தங்கள் பேரில் வேல் எறியும் படிக்கும் நேர்ந்து விட்டதே! யாரோ ஒரு ஊமைப் பெண் குறுக்கிட்டுத் தங்கள் உயிரைக் காப்பாற்றும்படி நேர்ந்து விட்டதே! அவள் அச்சமயம் வராவிட்டால் என்ன நடந்திருக்கும்? இந்தத் தஞ்சைக் கோட்டையில் உள்ள ஆயுதச் சாலை யில் எண்ணுவதற்கு இயலாத வாள்களும் வேல்களும் சுட்டிகளும் அடுக்கி வைத்திருந்து என்ன பயன்? இங்கே கோட்டைக் காவலுக்கு என்று இத்தனை வீரர்களும் வேளக்காரப் படையைச் சேர்ந்த வீராதி

வீரர்களும் இருந்து என்ன பயன்? தளபதி சின்னப் பழுவேட்டரையர் தமது பொறுப்பைச் சரிவர நிறைவேற்றியதாகச் சொல்ல முடியுமா? அவரிடமிருந்து நம் பெரிய வேளார் கோட்டைக் காவலைக் கைப்பற்றியது எப்படித் தவறாகும்?" என்று கேட்டார்.

"மாமா! விதியின் கொடுமைக்கு யார் மீது குற்றம் சுமத்தி என்ன செய்வது? தங்கள் அருமைப் பேரன் ஆதித்த கரிகாலனைக் காப்பாற்ற உங்களால் முடிந்ததா? நீங்கள் எல்லாரும் சேர்ந்து எத்தனையோ பிரயத்தனம் செய்தீர்களே?" என்றார் சக்கரவர்த்தி.

"அதைப் பற்றி விசாரிக்க வேண்டியதும் அவசியந்தான். சக்கரவர்த்தி! கடம்பூர் அரண்மனையில் நேர்ந்த கொடிய சம்பவத்துக்குப் பொறுப்பாளி யார் என்று இன்னும் விசாரணை நடக்கவில்லை. அதைப் பற்றிய உண்மை வெளியாகவும் இல்லை!" என்றார் மலையமான்.

"பெரிய பழுவேட்டரையரின் வருகைக்காகக் காத்துக் கொண்டிருந்தோம். அவர் வந்து விட்டபடியால், இனி விசாரணை ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும்" என்றார் சேநாதிபதி பெரிய வேளார்.

"விசாரணை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னால், கொலைக் குற்றம் சாட்டப்பட்ட வந்தியத் தேவன் பாதாளச் சிறையிலிருந்து தப்பி ஓடியது எப்படி? அதற்குப் பொறுப்பு யார் என்பதையும் இப்பொழுதே தீர விசாரிக்க வேண்டும்!" என்றான் பார்த்திபேந்திரன்.

"ஆமாம்; அதுவும் கேள்விப்பட்டேன். சேநாதிபதி! வந்தியத்தேவன் பாதாளச் சிறையிலிருந்து தப்பி ஓடியது எப்படி? அதற்கு யார் பொறுப்பு ஏற்பது?" என்று சக்கரவர்த்தி கேட்டார்.

"சக்கரவர்த்தி! அதற்கு மறுமொழி முதன் மந்திரி அநிருத்தர் சொல்ல வேண்டும்!" என்றார் பெரிய வேளார்.

"பிரபு! அந்தப் பொறுப்பை நானே ஏற்றுக் கொள்கிறேன். வந்தியத் தேவன் தப்பி ஓடியது நான் செய்த ஒரு சிறிய தவறினால்தான். ஆனால் அவனைத் திரும்பக் கொண்டுவந்து ஒப்புவிக்கும்பொறுப்பையும் நானே ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அதில் தவறினால் உரிய தண்டனைக்கு உள்ளாகிறேன்" என்றார் அநிருத்தர்.

"அந்தப் பொறுப்பை முதன் மந்திரிக்கு முன்னால் என் நண்பன் கந்தமாறன் ஏற்றுக் கொண்டு விட்டான்! பாதாளச் சிறையிலிருந்து தப்பி ஓடிய

வனைத் துரத்திக் கொண்டு போயிருக்கிறான்!" என்றான் பார்த்திபேந்திரன்.

இந்தச் சம்பாஷணைகள் எல்லாம் நடந்து கொண்டிருந்த போது அந்த அறையில் பெண்மணிகள் இருவர் அமர்ந்திருந்தனர். அவர்கள் சக்கரவர்த்தினி வானமா தேவியும் இளைய பிராட்டி குந்தவையுந்தான்.

வந்தியத்தேவனைக் கந்தமாறன் துரத்திக் கொண்டு போயிருக்கிறான் என்ற செய்தியைக் கேட்டதும் இளையபிராட்டி குந்தவை தேவியின் முகம் மாறுதல் அடைந்ததை முதன் மந்திரி அநிருத்தர் மட்டுமே கவனித்தார்.

பார்த்திபேந்திரனைப் பார்த்து, "பல்லவ குமாரா! உன் நண்பன் கந்தமாறன் வெகு கெட்டிக்காரன்தான்! ஆனால் சில காரியங்களில் அவனை நம்புவதில் பயனில்லை. அவனுடைய சொந்தக் கடம்பூர் மாளிகையில் வந்து தங்கியிருந்த சோழ நாட்டின் கண்ணுக்குக் கண்ணை இளவரசர் கரிகாலரை அவனால் காப்பாற்ற முடியவில்லையே? சிறையிலிருந்து தப்பி ஓடிய வந்தியத்தேவனை அவனால் பிடிக்க முடியுமா? எனக்குத் தோன்றவில்லை!" என்றார் முதன் மந்திரி.

தமது கடைசி வார்த்தைகளில் அடங்கிய குறிப்பைக் குந்தவைப் பிராட்டி தெரிந்து கொண்டாள் என்பதையும் கவனித்துக் கொண்டாள்.

"மேலும், கந்தமாறனும் வந்தியத்தேவனும் அத்தியந்த நண்பர்கள் என்று நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்!" என்றார் சேநாதிபதி வேளார்.

"அது பழைய கதை, சக்கரவர்த்தி! சோழ குலத்துக்குத் துரோகம் செய்த யாரும் சம்புவரையர் குலத்துக்குச் சிறைகமா யிருக்க முடியாது!" என்றார் பெரிய சம்புவரையர்.

"அதைப் பற்றி இப்போது என்ன பேச்சு? வந்தியத் தேவனைத் திரும்பக் கொண்டு வந்து ஒப்புவிக்கிற பொறுப்பைத்தான் முதன் மந்திரி அநிருத்தர் ஏற்றுக் கொண்டு விட்டாரே? சேநாதிபதி! தஞ்சைக் கோட்டைக் காவலைத் திரும்பச் சின்னப் பழுவேட்டரையரிடம் ஒப்புவித்து விட வேண்டியதுதான்!" என்றார் கந்தர சோழர்.

"சக்ரவர்த்தியின் கட்டளை இது என்றால், நிறைவேற்றி வைக்கச் சித்தமாயிருக்கிறேன்!" என்றார் சேநாதிபதி பெரிய வேளார். அவருடைய குரலின்

தொனியில் அவரது உள்ளத்தில் பொங்கிய கோபம் வெளியாயிற்று.

"கொடும்பாளூர் மாமா! தாங்கள் என்னை விட வயதிலும் அநுபவத்திலும் எவ்வளவோ மூத்தவர். என் தந்தையைப் போல் தங்களிடம் நான் பக்தி கொண்டவன். தங்களுக்கு நான் கட்டளையிட முடியுமா? என் அபிப்பிராயத்தைச் சொன்னேன். இந்த விஷயத்தில் இங்குள்ள மற்றவர்களின் அபிப்பிராயத்தையும் தெரிந்துகொண்டு மேலே செய்ய வேண்டியதைப் பற்றிப் பிறகு கவனிக்கலாமே?" என்றார் சக்கரவர்த்தி.

"எனக்கு அதில் விருப்பம் இல்லை! சின்னப் பழுவேட்டரையர் தமது கடமையில் தவறி விட்டார்; ஆகையால் அவரிடம் கோட்டைக் காவலைத் திரும்பக் கொடுக்கக் கூடாது!" என்று கண்டிப்பாக மறுத்துக் கூறினார் திருக்கோவலூர் மலையமான்.

"முதன் மந்திரியின் கருத்து என்ன?" என்று சக்கரவர்த்தி கேட்டார்.

"நடந்தது நடந்து விட்டது. இப்போது கோட்டைக் காவலை மாற்றுவதில் சில கஷ்டங்கள் ஏற்படக் கூடும். இராஜ்ய உரிமை சம்பந்தமாகப் பேசி

முடிவு செய்வதற்காக எங்களை யெல்லாம் அழைத்திருக்கிறீர்கள். அந்த விஷயம் முடிவான பிறகு இதை எடுத்துக் கொள்ளலாம்” என்றார் அசிருத்தர்.

“சின்னப் பழுவேட்டரையர் இல்லாமல் நாம் எந்த முடிவுக்கும் வர முடியாது! தனாதிகாரி! தங்கள் கருத்து என்ன?” என்று கேட்டார் சுந்தர சோழச் சக்கரவர்த்தி.

“மலையமான் கருத்தை நானும் ஒப்புக் கொள்கிறேன். என் சகோதரன் தன் கடமையில் தவறி விட்டான். பொறுப்பைச் சரிவர சிறைவேற்றவில்லை. ஆகையால் கோட்டைக் காவலை அவனிடம் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டியதில்லை!” என்றார் பெரிய பழுவேட்டரையர்.

அவருடைய சகோதர வாஞ்சையை அங்கிருந்த எல்லோரும் நன்கு அறிந்தவர்களாதலால் பெரிய பழுவேட்டரையரின் மேற்கூறிய மறுமொழி அனைவருக்கும் வியப்பை உண்டாக்கியது. அதைக் காட்டிலும், சக்கரவர்த்தி தொடர்ந்து கூறியது அதிக வியப்பையும் திகைப்பையுமே உண்டாக்கி விட்டது.

“தனாதிகாரி! சின்னப் பழுவேட்டரையர் அவருடைய கடமையில் தவற

வில்லை. நானும் தாங்களுந்தான் அவருடைய வார்த்தையைக் கேட்கத் தவறி விட்டோம். அவர் அவ்வப்போது செய்த எச்சரிக்கைகளையும் நாம் இருவருமே பொருட்படுத்தவில்லை. எல்லாரும் கேளுங்கள்: மதுரை வீர பாண்டியனுடைய ஆபத்துதவிகளைப் பற்றிச் சின்னப் பழுவேட்டரையர் அடிக்கடி எனக்கு எச்சரிக்கை செய்து வந்தார். அவர்கள் இந்தக் கோட்டைக்கு உள்ளேயே தொடர்பு வைத்துக் கொண்டிருப்பதாகவும் கூறினர். ஆகையால் என் அரண்மனைக்கும் அந்தப் புரத்துக்கும் கூட இன்னும் கடுமையான காவல் போட வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினார். தனாதிகாரியின் அரண்மனைக்கும் என் அரண்மனைக்கும் உள்ள இரகசிய வழிகளை அடைத்து விட வேண்டும் என்றும், இரண்டு அரண்மனைக்கும் மத்தியில் காவல் போட வேண்டும் என்றும் வற்புறுத்தினார். பெரிய பழுவேட்டரையரிடம் காலாந்தக கண்டர் எவ்வளவு பக்தி கொண்டவர் என்பது உங்களுக்கெல்லாம் தெரிந்த விஷயமே. ஆயினும் தனாதிகாரி பேரிலேயே அவர் என்னிடம் புகார் சொன்னார். தம் தமையனார் ஏமாற்றப் பட்டு

வருவதாகவும், அவர் அரண்மனையிலேயே சதிகாரர்கள் வருவதாகத் தாம் சந்தேகிப்பதாகவும் தெரிவித்தார். பெரிய பழுவேட்டரையரை அவருடைய அரண்மனையிலிருந்து வேறு அரண்மனைக்குப் போகச் சொல்லி விட்டவண்டும் என்றும், பொக்கிஷத்தையும் வேறு இடத்துக்கு மாற்றி விட்டவண்டும் என்றும் யோசனைகள் கூறினார். அந்த எச்சரிக்கைகளை யெல்லாம் நான் செவியில் வாங்கிக் கொள்ளவே இல்லை!...

இச்சமயம் பெரிய பழுவேட்டரையர் தமது தொண்டையை ஒரு முறை களைத்துக் கொண்டார். அதைக் கேட்டுச் சுந்தர சோழர் தம் பேச்சை நிறுத்தினார்.

“சக்கரவர்த்தி! என் பேரில் தங்களுடைய கருணை காரணமாகத் தாங்கள் சொல்லாமல் விட்டதையும் நான் சொல்கிறேன். என்னுடைய அவமானத்தைத் தாங்கள் வெளியிட விரும்ப வில்லை; நானே வெளியிட்டுக் கொள்கிறேன். முதிய பிராயத்தில் நான் மோக வலையில் மூழ்கி மணந்து கொண்ட நந்தினியைப் பற்றி என் சகோதரன் எனக்கு எச்சரிக்கை செய்தான். மந்திரவாதி என்று சொல்லிக் கொண்டு அவளிடம் பாண்டிய நாட்டு ஆபத்துதவிகளின் தலைவன்

வந்து போவதாகவும் எச்சரிக்கை செய்தான். மாய மோகத்தில் மூழ்கி, கண்ணிமந்து குருடனாயிருந்த நான் அதற்குச் செவியாய்க்க வில்லை. ஆனாலும் அவன் தன் கடமையிலிருந்து தவறியவன்தான்! அவனுக்கு அவ்வளவு நிச்சயமாகத் தெரிந்திருக்கும் போது அவன் அந்தப் பாதியையும் அவளிடம் வந்து கொண்டிருந்தவர்களையும் கண்டு பிடித்துக் கொன்றிருக்க வேண்டும். நான் தடுத்திருந்தால், தமையன் என்று பாராமல் அவனுடைய கை வாளால் என்னையும் கொன்றிருக்க வேண்டும். அவ்விதம் செய்யத் தவறியது அவன் கடமையைக் கை விட்டதுதானே?” என்று பெரிய பழுவேட்டரையர் தம் பெரிய குரலில் கூறியதைக் கேட்டவர்களுக்குக் கெல்லாம் மெய்சிலிர்த்தது. அவருடைய வார்த்தைகளில் ததும்பிய சொல்ல முடியாத மன வேதனையை அறிந்து கொண்டு ஒவ்வொருவரும் வேதனைப்பட்டார்கள்.

“தனுதிகாரி! கொஞ்சம் பொறுங்கள்! தங்கள் சகோதரர் சின்னப் பழுவேட்டரையர் கடமையைக் கருதி அவ்வாறு செய்யக் கூடியவர்தான். அதற்கு நானே தடையாக இருந்தேன். தங்களைப் பற்றியாவது தங்கள் இனைய ராணியைப் பற்றியாவது ஏதாவது புகார் சொல்லவாயிருந்தால், என் முகத்திலேயே விழிக்க வேண்டாம் என்று கட்டளை யிட்டேன். தங்களுடைய அரண்மனையிலிருந்து தங்களை வேறிடத்துக்கு மாற்றி விட்டு, அங்கே வேளக்காரப் படையைக் கொண்டு வைக்கும் யோசனையையும் நிராகரித்தேன். அப்படி அஞ்சி அஞ்சி வாழ்ந்து எதற்காக இந்த உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டேன். என் மனத்தில் குடி கொண்டிருந்த வேதனையும் என் உடலைப் பற்றியிருந்த நோயும் என்னை வாழ்க்கையை வெறுக்கும்படி செய்திருந்தன. பழுவூர் மாமா! எனக்காவது என் குலத்துக்காவது நேர்ந்திருக்கும் எந்தத் தீங்குக்கும் தாங்கள் எவ்வகையிலும் பொறுப்பாளியல்ல; தங்கள் சகோதரரும் பொறுப்பாளியல்ல. அவற்றை நானேதான் தேடிக்கொண்டதுதான்!”

இவ்வாறு சக்கரவர்த்தி கூறியதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த பெரிய பழுவேட்டரையரின் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் தாரை தாரையாகப் பெருகியது.

“ஆம்; சின்னப் பழுவேட்டரையர் மீது அணுவளவும் தவறில்லை. வந்தியத்

தேவன் என்னும் ஒரு வாலிபன் இங்கு முதன் முதல் வந்திருந்த போதே காலாந்தக கண்டர் எச்சரிக்கை செய்தார். அவன் இக் கோட்டைக்கு வெளியில் பல்லக்கில் வந்த பழுவூர் இளையராணியோடு இரகசியம் பேசியதாகக் கூறினார். அவனும் சோழ குலத்தின் எதிரிகளோடு சேர்ந்து சதிசெய்வனாக இருக்கலாம் என்று சந்தேகப்பட்டார். பழுவூர் முத்திரை மோதிரத்தைக் காட்டி அவன் கோட்டைக்குள்ளே பிரவேசித்ததையும் பழுவூர் அரண்மனையின் அந்தப்புரத்து இரகசிய வழியாகவே அவன் இங்கிருந்து தப்பிச் சென்றிருக்க வேண்டும் என்றும் கூறினார். அதையெல்லாம் நான் பொருட்படுத்தாமல் அலட்சியம் செய்து வந்தேன். அறிவிற் சிறந்த மேதாவியான நம் முடைய முதன் மந்திரி அறிகுந்தரும், என் செல்வக் குமாரி இளையபிராட்டியும் கூட வந்தியத்தேவன் விஷயத்தில் ஏமாந்து போனார்கள். அவன் மூலமாக முக்கியமான ஓலைகள் அனுப்பி வைத்தார்கள்..."

அறிகுந்தர் இச்சமயம், "சக்கரவர்த்தி! நான் ஒரு வேளை ஏமாந்து போயிருக்கலாம். ஆனால் இளைய பிராட்டி அப்படியெல்லாம் எளிதில் ஏமாந்து போகக் கூடியவர் அல்ல. வந்தியத்தேவனிடம் ஓலை அனுப்பிவிட்டு, அவன் நடவடிக்கைகளைக் கவனிக்க என்னை ஏற்பாடு செய்யும்படி கூறினார். நான் ஈழத்துக்கும் என் சீடன் ஆழ்வார்க்கடியானை அனுப்பினேன்; காஞ்சிக்கும் அவனைத் தொடரும்படி அனுப்பியிருந்தேன்....."

"அப்படியே இருக்கட்டும்; நீங்கள் இருவரும் அவரிடம் ஏமாறவில்லை யென்றே வைத்துக் கொள்வோம். பாதாளச் சிறையிலிருந்து அவனும் இன்னொருவனும் தப்பிச் சென்றது உண்மை தானே? அதை நீங்கள் யாரும் மறுக்க முடியாது அல்லவா? சின்னப்பழுவேட்டரையரிடம் இந்தக் கோட்டைக் காவல் இருந்திருந்தால், அவ்வாறு அவர்கள் ஒருகாலும் தப்பிச் சென்றிருக்க முடியாது. ஆகையால், சேநாதிபதி! சின்னப்பழுவேட்டரையரை உடனே தருவித்து அவரிடம் தஞ்சைக் கோட்டைக் காவலைத் திரும்ப ஒப்புவித்து விடுங்கள். என்னுடைய கட்டளை என்று வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்!" என்றார் சக்கரவர்த்தி.

"அப்படியே, பிரபு! நாங்கள் இப்போது விடைபெற்றுக் கொள்ளலாமா?" என்று சேநாதிபதி பூநி விக்கிரம கேசரி கேட்டார். அவருடைய குரலில் ஆத்தி

ரம் தணிந்திருந்தது. பழுவேட்டரை யர்கள் விஷயத்தில் சுந்தர சோழர் காட்டிய அன்பும் ஆதரவும் குற்றத்தைப் பொறுத்துக் குணத்தையே பாராட்டிய சினேகப் பான்மையும் சேநாதிபதியின் உள்ளத்தையும் உருக்கி விட்டிருந்தது. அவர் ஒரு கணம் அப்படியே திகைத்துப் போய் விட்டார்.

"ஆமாம்; இப்பொழுது எல்லாரும் போகலாம். சின்னப் பழுவேட்டரையரும் வந்த பிறகு, மறுபடியும் கூடி மேலே நடக்க வேண்டியதைப் பற்றிப் பேசலாம். இராஜ்ய உரிமையைப் பற்றி என் பெரிய அன்னை முதியபிராட்டியாரோடு இன்னும் நான் பேசி முடிக்கவில்லை. அதற்கும் கொஞ்சம் அவகாசம் வேண்டும்!" என்றார் சக்கரவர்த்தி.

அனைவரும் புறப்படும் சமயத்திலே பார்த்திபேந்திரன் "ஐயா! சிநேகத்துரோகியும் இராஜத் துரோகியுமான வந்தியத்தேவனைத் திரும்பக் கொண்டு வந்து ஒப்புவிக்கும் பொறுப்பை முதன் மந்திரி ஒப்புக் கொண்டார். அதை அவருக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். என் உயிருக்குயிரான ஆப்த நண்பராக இருந்த இளவரசர் ஆதித்த கரிகாலரின் கொடிய மரணத்தை வேறு யார் மறந்தாலும் நான் மறக்க முடியாது. அவருடைய மரணத்துக்குக் காரணமாயிருந்த குற்றவாளியைக் கண்டு பிடித்துத் தண்டித்தேயாக வேண்டும்!" என்றான்.

பெரிய பழுவேட்டரையர் கிழச் சிங்கத்தின் கர்ஜனையைப் போல் ஒரு முறை தொண்டையைக் களைத்துக்கொண்டார். ஏதோ பேச எண்ணியவர் பின்னர் தம் கருத்தை மாற்றிக் கொண்டதாகத் தோன்றியது. ஒன்றும் சொல்லாமல் வெளியேறினார். மற்றவர்களும் அவரைத் தொடர்ந்து சென்றார்கள்.

* * *

அன்று மாடையே சக்கரவர்த்தியின் கட்டளைப்படி தஞ்சாவூர்க் கோட்டையின் காவல் பொறுப்பு மீண்டும் சின்னப்பழுவேட்டரையரிடம் ஒப்புவிக்கப்பட்டது. முதலில் அவர் அதை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயங்கினார்; ஆட்சேபங்களும் கூறினார். இதிலும் ஏதேனும் சூழ்ச்சிகள் இருக்கக் கூடும் என்று தம் சந்தேகத்தை வெளியிட்டார். இது சக்கரவர்த்தியின் கண்டிப்பான கட்டளை என்று பெரிய பழுவேட்டரையர் எடுத்துக் கூறிய பிறகு கோட்டைக் காவலை மீண்டும் ஏற்றுக் கொண்டார்.

கொடும்பாளூர் வீரர்களில் ஒரு சிலரைத் தவிர மற்றவர்கள் எல்லாரும் கோட்டையிலிருந்து வெளியேற்றப் பட்டார்கள். கோட்டை வாசலிலும் மதிள் சுவர்களிலும் முன்போல் பழுலூர் வீரர்கள் காவல் புரியத் தொடங்கினார்கள்.

இந்த மாறுதல் விபரீதமான விளைவுகளுக்குக் காரணமாயிற்று. பழுலூர் வீரர்களுக்கும் கொடும்பாளூர் வீரர்களுக்கும் அடிக்கடி சச்சரவு மூண்டு சில சமயம் குழப்பமும் விளைந்தது.

“பொன்னியின் செல்வர் வாழ்க!” என்ற கோஷமும், “இளவரசர் மதுராந்தகர் வாழ்க!” என்ற கோஷமும் மாறி மாறிப் போட்டிக் கோஷங்களாக எழுந்த வண்ண மிருந்தன.

அட்டைப் பட விளக்கம்

சுஜாதையும் புத்தரும்

புத்தபகவானைப் பற்றி வழங்கி வரும் கதைகளுள் தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தது சுஜாதையின் கதை. ஞான ஒளியைத் தேடி யலைந்து, உடலும் உள்ளமும் சோர்ந்து ஒரு மரத்தடியை அணுமி அமர்ந்தார் புத்த பகவான். அங்கு சுஜாதை கொண்டு வந்து அளித்த பால் அமுது அவர் உடல் தளர்ச்சியை நீக்கிற்று; அவள் கூறிய மொழிகள் உள்ளத் தளர்வைப் போக்கின.

ஓழை இடையர் குலத்தில் தோன்றிய சுஜாதை பல நாள் குழந்தைப் பேறில்லாமல் ஏங்கினாள். எனவே, தனக்குக் குழந்தை பிறந்தால் வன தெய்வத்துக்குப் பாலமுது நிவேதனம் வைத்து வணங்குவதாக வேண்டிக் கொண்டாள்.

அவள் பிரார்த்தனை நிறைவேறியது; அவளுக்கு ஒரு குழந்தை பிறந்தது. குழந்தை பிறந்து மூன்று மாதங்களும் ஆயின. அவள் வேண்டுகலை நிறைவேற்ற, பக்தி சிரத்தையுடன் சமைத்த பாலமுதைப் பொற் கிண்ணத்தில் ஏந்திக் கொண்டு வனத்துக்குச் சென்றாள். அங்கே தெய்வீக ஒளி வீச ஒரு மரத்தடியில் புத்த பகவான் உட்கார்ந்திருப்பதைக் கண்டாள். ஆனால் அவளுக்கோ இவர் புத்தர் என்பது தெரியாது. வன தெய்வமே உட்கார்ந்திருப்பதாக எண்ணினாள்.

கண்எதிர் காட்சி தந்த
கடவுளே இவர்என் றெண்ணி
மண்ணுற வணங்கிச் செந்தா
மரைமலர் அடிகள் போற்றி
‘பன்னியஞ் சிறிது யானும்
பக்குவம் செய்து வந்தேன்
அண்ணலே! அருந்தி நீயும்
அருள்செய வேண்டும்’ என்றாள்.

புத்த பகவான் அவ்வுமுதை அன்போடு அங்கேரித்து உண்டு உடல் தளர்ச்சி நீங்கப் பெற்றார். பின்னர் தாம் கடவுள் அல்ல என்பதையும், உண்மையை, ஞான ஒளியைத் தேடியலைபவர் என்பதையும் தெரிவித்தார். மேலும் சுஜாதையினிடம், “அம்மா, நீ உன் வாழ்க்கையில் இன்பம் காண்கிறாயா!” என்று கேட்டார்.

அதற்குச் சுஜாதை “என் கணவனின் உள்ளக் கருணையிலும், என் மதலையின் மலர்ப் புள் சிரிப்பிலும் இன்பம் காண்கிறேன். மேலும்,

வரும் விதி வரினும், வருவது முற்றும்
நன்மையே வரும் என நம்பி வாழ்வேன்” என்றும் கூறுகிறாள்.

இதைக் கேட்டபொழுது உலகம் போற்றும் அந்த ஞானியின் சிந்தையில் தெளிவு ஏற்பட்டதாம்! எனில் சுஜாதை காவியங்களில் போற்றப் படுவதில் அதிசயமென்ன இருக்கிறது!

சுஜாதை புத்தர்பிரானுக்குப் பாலமுதை எடுத்துச் சென்று வழங்கும் காட்சியை நமது சித்திரக் காரர் “சந்திரா” இந்த இதழ் அட்டைச் சித்திரத்தில் வண்ண ஓவியமாகத் தீட்டி யிருக்கிறார்.

இந்தக் கோஷங்கள் நாடெங்கும் பரவின; பொது மக்களும் அவற்றில் கலந்து கொண்டார்கள்.

அடுத்த மூன்று தினங்களில் சோழ நாடு முழுவதும் ஒரே அல்லோல கல்லோலமாகி விட்டது.

வாய்ச் சண்டை கைச் சண்டையாகித் தடியடிச் சண்டையாக முற்றியது. கழிகளும் தடிகளும் வாள்களுக்கும் வேல்களுக்கும் இடங் கொடுத்துச் சென்றன.

சில நாளைக்கு முன்பு சோழவள நாட்டைப் பாழ்படுத்திய புயலையும் வெள்ளத்தையும் போலவே இப்போது ஆத்திரப் புயலும் வெறியாகிய வெள்ளமும் நாலாபுறமும் பரவி நாட்டில் நாசத்தை விளைத்தன. (தேட்டும்)

உண்மையான
ஹேர் டானிக்
(கூந்தல் தைலம்)

கடைகளில் எவ்வளவோ கூந்தல் தைலங்கள் இருக்கின்றன.
ஆனால் கோத்ரஜ் கூந்தல் டானிக்கில் உள்ள ஜி-11
(G-11) தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது.

ஜி-11 என்னும் உலகப் பிரசித்திபெற்ற கிருமிநாசினி 1941-ஆம் வருஷம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. விஞ்ஞான உலகத்தில் இதற்கு ஹெக்ஸாக்ளோரோபேன் (டைஹைட்ராக்ஸி-ஹெக்ஸாக்ளோரோ-டைபெனில்-மிதேன்) என்று பெயர். இது ஒரு சிறந்த மென்மையான ரசாயனப் பொருள். இதை வாசனைத் தீர்வியங்களுடன் கலந்தாலும் கிருமிகளை அழிக்கும் இயல்பும் காற்றற்றதைப் போக்கடிக்கும் தன்மையும் கெடாமல் இருக்கின்றன என்று நிரூபிக்கப்பட்டது. சருமத்தின்மேல் உள்ள கிருமிகளை அழிப்பதில் வியக்கத்தக்க பலன் இதில் இருப்பது விசேஷ அம்சம். 33-வருஷங்களுக்கு முன்பு முதன் முதலாக தாவர எண்ணெய் டாய்லட் சோப்புக்களைத் தயாரிப்பதில் முதன்மை ஸ்தானம் பெற்றவர்கள் கோத்ரஜ். ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் நல்ல பலனை அளித்த புகழ்பெற்ற ஜி-11 கலந்த அலங்காரப் பொருள்களைத் தயாரிக்கும் பூரண உரிமையைப் பெற்று இந்தியாவுக்கு இப்பொருள்களைக் கொடுக்கிறார்கள் இவர்கள்.

இந்த உண்மையான

கூந்தல் டானிக் . . .

தினந்தோறும் உபயோகப்படுத்தி வந்தால் பொருகுவிழுவதை சிறுத்து கிறது. ஆம், கோத்ரஜ் கூந்தல் டானிக்கில் உள்ள ஜி-11 தான் உங்கள் கூந்தலுக்கு பளபளப்பையும் ஆரோக்கியமான வளர்ச்சியையும் கொடுக்கிறது. கண்ணுக்குக் கெடுதல் தராத அழர்வாயான ஜி-11 கலந்த 'விந்தால்' டாய்லட் சோப்பால் உங்கள் கூந்தலைக் கழுவினால் இன்றும் சிறந்த பலனைப் பெறுவீர்கள்.

- பொருகு என்பது கூந்தலையும் மண்டைச் சருமத்தையும் பாதிக்கும் நோய். அசுடையாக இருந்தால் வழுக்கையும் பலவிதமான சரும நோய்களும் உண்டாகும்.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தாவர எண்
ணைகளுடன் சேர்க்கப்பட்ட
ஜி-11ஐ உடைய (க்ளோரோபீன்
அல்ல)ஓரே

கோத்ரஜ் ஹேர் டானிக்

ரூ. 1-6 வரிகள் தவிர 4 oz.
மற்றும் 1-1b. பாட்டில்கள்.

யினுமினுக்கும் கோத்ரஜ் கூந்தல் டானிக் ஹெக்ஸாக்ளோரோபேனை உடையது. இதன் மகிழ்ச்சிதரும் நறுமணம் எந்தவிதமான தலை அலங்காரத்தையும் ஜடையை யும் மேம்படுத்தும்.

Goodly

கோத்ரஜ்

சோப்ஸ், கிண்டெட்.

ரிஜிஸ்டர்

அகத்தினர்: இந்தியன் சோப் அன்ட் டாய்லட்ரீஸ் மேக்கர்ஸ் அலோலியேஷன்

சீந்திரஹாரம்

சந்திர நடனத்தில் ஒரு அற்புதக் காட்சி

“பாட்டி! ஒரு கதை சொல்ல மாட்டாயா!”

“டேய் பயலே! நீ இன்னுமா தூங்கவில்லை! படுக்கையில் புரண்டு கிடந்தான் கிடக்கிறாயா!”

“ராஜா ராணி கதை சொல்லு, பாட்டி!”

என்று கோடுகிறது இன்னொரு சிச்சுக்குள்.

பாட்டி நீட்டிய காலைத் தடவிக் கொண்டே

கதை சொல்ல ஆரம்பித்து விடுகிறார்.

இது புராதன காலம் தொட்டு நம் நாட்டில் நடந்து வந்திருக்கிறது. அப்பொழுது போலவே

இப்பொழுதும் குழந்தைகள் இருக்கிறார்கள்.

ஊர்க் கோடியில் உள்ள வாத்தியார் வீட்டுக்குப்

போய், “ஐயா, எங்களுக்கு ஒரு கதை சொல்லுங்கள்” என்று கச்சிக்கிறார்கள்.

வாத்தியார் “ஒரு காட்டில் ஒரு கரி இருந்தது” என்று ஆரம்பிக்கிறார்.

“எனக்கு கரிக் கதை வேண்டாம். மனிதர்கள் கதைதான் வேண்டும்” என்று தலையைச் சொரிகிறார் ஒரு சிறுவன்.

“எனக்கு மனிதர்கள் கதை வேண்டாம், தேவர்கள் கதை சொல்லுங்கள், ஸார்!” என்று சிணங்குகிறார் வேறு ஒரு சிறுவன்.

வாத்தியார் நிலைமை தர்ம சங்கடமாடுகிறது.

கடைசியில் எல்லாக் குழந்தைகளையும் சமாதானப் படுத்தும் நோக்கத்துடன் மனிதர்களையும் தேவர்களையும் சம்பந்தப் படுத்தி ஒரு கதை கற்பனை செய்து சொல்லுகிறார் வாத்தியார்.

குழந்தைகள் ஆவ ஹடன் அவர் முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டனர். அவ்வளவுதான்;

வாத்தியார், அவரைச் சுற்றியுள்ள பொருள்கள் எல்லாமே மறைந்து விடுகின்றன. குழந்தைகள் வாத்தியார் சொன்ன கதை நிகழ்ந்த ஊடுக்கே போய் அங்கேயே ஐக்கியமாகி விடுகிறார்கள்.

வாத்தியார் குழந்தைகளுக்குச் சொன்ன அந்த விசித்திரக் கதைதான் “சந்திரஹாரம்.”

★

“பா தான பைரவி”, “சுயாணம் பண்ணிப் பார்” ஆகிய படங்களைத் தயாரித்து வெளியிட்ட விஜயா புரடக்ஷன்ஸார்தான் “சந்திரஹாரம்” என்ற இந்த அபூர்வக் கற்பனைக் கதையைத் தமிழிலும் தெலுங்கிலும் தயாரித்துத் தமிழ், ஆந்திர ராஜ்யங்களில் தங்கள் அனுமக் கொடியைத் தூக்கிப் பறக்க விட்டிருக்கின்றனர்.

ஆம்; பட ஆரம்பத்திலும் முடிவிலும் விஜயாவின் வெற்றிக் கொடியான அனுமக் கொடி பட்டொளி வீசிப் பறக்கிறது.

சந்திர ஹாரம் தமிழ்ப் படத்துக்குத் தஞ்சை ஸ்ரீ ராமையாதால் வசனமும், பாடல்களும் இயற்றி யிருக்கிறார். பாடல்கள் உயர்தரமாகவும், நல்ல இனிமையான மெட்டுக்களிலும், பெரும்பாலும் கர்நாடக ராகங்களிலும் அமைந்திருப்பது போற்றற் குரியது.

வசனங்கள் நல்ல தமிழில் அனுவசியமான அடுக்குத் தொடர் மொழிகள் இல்லாமல் எல்லாகும் விளக்கக் கொள்ளும்படி இருப்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும்.

க.ந.நாயகி கௌரி

கதைதான் போக்கு சாதாரண மனிதர்களிடம் உள்ள சீசக் குணங்களையும், அப்படிப்பட்ட அற்ப குணங்களால் அறிவிழப்பதில் மானிடர்களைப் போல்தான் சில சமயம் தேவர்களும் நடந்து கொள்ளுகிறார்கள் என்பதையும், மனிதர்களிடம் உள்ள மோலான அன்பு உணர்ச்சிகளையும், பாரபட்சமற்ற கடவுளின் எல்லையற்ற கருணையையும் எடுத்துக் காட்டும் முறையில் அமைந்திருக்கிறது.

சந்தன தேசத்து மன்னனுக்குத் தெய்வ சக்தி வாய்ந்த "சந்திர ஹார" துடன் ஒரு குழந்தை பிறக்கிறது. சந்திர ஹாரம் குழந்தை சந்தனின் உடலிலிருந்து பிரிந்தால் அவன் உடனே இறந்து விடுவான் என்று ராஜகுரு சொல்லி விட்டுச் செல்கிறார். சந்தன

தேசத்து அரச குல வழக்கப்படி சந்தன் மாலி என்ற உத்தமரிடம் சகல கலைகளையும் பயின்று உத்தம குணம் படைத்த வாலிபனாகிறான்.

வாலிப வயதை அடைந்தவுடன் சந்தனுக்கு மணம் செய்யாவிடில் அவனுக்கு மரணம் நேரிடும் என்பதை அறிந்து அவன் பெற்றோர்கள் சந்தனுக்கு மணம் முடிக்க முயல்கின்றனர். எல்லா தேசத்து அரச குமாரிகளின் படங்களும் வருகின்றன. சந்தன் தனக்கு வரவேண்டிய மனைவியை மணத்திலே உருவகப்படுத்தி ஒரு படம் எழுதி வைத்திருக்கிறான். அந்தப் பெண் கிடைத்தால்தான் மணம் செய்து கொள்வான் என்று மனைவியின் விருப்பத்தை அறிந்த பெற்றோர்கள் அவன் கற்பனை மனைவியைக் கண்டு பிடிப்பதற்காக மாலியுடன் சந்தனையும் தேச யாத்திரை செய்யச் சொல்கின்றனர்.

சந்தனுக்கு மணமாகாவிடில் அவன் மரண மடைவான், தான் அரிபாசனம் ஏறலாம் என்ற பேராசையில் அரசனின் மருமகன் வக்ர கேது, தாண்டவராயன் என்ற குழந்தைக் காரனை அனுப்பி, சந்தனுக்கு அவன் கற்பனை மனைவி கிடைக்காமல் இருக்கச் செய்து கொடுக்கிறான். தேச யாத்திரையில் தான் கண்ட கற்பனை மனைவி கிடைக்காமல் நாடு திரும்புகிறான் சந்தன்.

நாடு திரும்பிய சந்தனை, சஞ்சலா என்ற தேவ மானு கண்டு, காதல் கொண்டு தன்னை மணந்து கொள்ளும்படி வேண்டுகிறான். சந்தன் மறுக்கிறான். கோபம் கொண்ட தேவமானு சந்திர ஹாரத்தை அபகரித்துக் கொண்டு சந்தனைச் சாக அடிக்கிறான். ஆயினும் அவன் ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டி ஒவ்வொரு நாள் நள்ளிரவும் இரண்டு நாழிகை உயிருடன் வாழ அனுக்கிரமித்துப் போகிறான்.

சந்தனின் கற்பனை மனைவியான கௌரி மாற்றுக்தாயின் கொடுமைகளுக்கு உள்ளாகித் தவிக்கிறான். அவன் வாழ்க்கை வினாவதைக் கண்டு மணம் பொறுக்

இளவரசன் வளர்த்த மாலி

காத அவன் அன்புத் தகப்பன் அவனை அனாதையாக விட்டை விட்டு அனுப்பி விடுகிறார். தேவமங்கை சஞ்சலாவின் செய்கையைப் பிடிக்காத அவன் சகோதரி, கௌரியைச் சந்தனிடம் கொண்டு போய்ச் சேர்க்கிறான். மூர்ச்சை தேவனீடு எழுந்த சந்தனுக்கும் கௌரிக்கும் மாலி அம்பிகையின் சன்னிதியில் மணம் முடித்து வைத்து மண மகிழ்கிறார்.

இதைக் கண்டு மணம் உடைந்த தேவமானு சந்தன் ஆவியை அடியோடு வாங்கி விடுகிறான். கௌரியின் பதிபத்தி, குற்றமற்ற அவள் அன்பு சந்தனின் உயிரை மீட்டு விடுகிறது.

நீர்தலும், சோகமும், ரௌத்திரமும், ஹால்உமும் இன்னும் பல வித ரஸம்

களும் கதையிலே இடம் பெற்றிருக்கின்றன. கதையைக் குழந்தைகளின் உள்ளங்களுக்குத் திருப்பி ஏற்படுவதற்காகச் சொல்லுவது போல அமைத்து விட்டதால், "இது உண்மையில் நடந்ததா, இப்படியும் நடக்க முடியுமா!" என்றெல்லாம் கேள்வி கேட்டு மனத்தைக் குழப்பிக் கொள்ள இடமில்லாமல் போய் விடுகிறது.

படம் பார்க்கும் மூன்று மணி நேரமும் ஏதோ சித்திர விசித்திரமான சொப்பன உலகத்தில் இருப்பது போன்ற ஒரு பிரமை ஏற்படுகிறது. சிறப்பங்களும், சித்திரங்களும், நாட்டியங்களும், சந்தேமும் சேர்ந்து நம்மை அப்படிப் பிரமிக்கும்படி செய்து விடுகின்றன.

படத்தில் காட்சி ஜோடனைகள் அபாரம். சந்தனமறால், கோட்டை வாசல், கரங்கப்பாதை, அம்பிகையின் கோயில், சந்தனத் தோட்டம், இந்திர சபை முதலியவைகள் பிரசிப்யூட்டும் வகையில் பிரமாதமாக அமைந்திருக்கின்றன.

சந்தனைத் தன் மோக வகையில் பிடிக்கப் பார்க்கிறான் தேவ கன்னிகை சஞ்சலா

இன்னும் கண்ணையும் கருத்தையும் கவர்ந்து கனிப்பூட்டும் நடனக் காட்சிகளும் இருக்கின்றன. இளவரசர் சந்தன் மனத்தை மயக்கச் சூழ்ச்சிக் கார தாண்டவராயன் ஒரு "சந்திர நடனத் துக்கு" ஏற்பாடு செய்திருன். வானத்தில் சந்திரன் உதயமாகிறது. பூவுலகில் அல்லிப் பூக்கள் இதழ் விசிந்து மலர்கின்றன. அந்தச் சந்திரனிலிருந்து ஒரு மங்கை பூமிக்கு இறங்கி வந்து அல்லி மலர்ப் பெண்களுடன் நடனமாடுகிறது. இத்தகைய இயற்கை எழிலும் கற்பனைத் திறனும் வாய்ந்த நடனக் காட்சி ஒன்று இதுவரையில் வெளித் திரையில் பார்த்ததில்லை.

நடிகர்கள் எல்லாருமே அந்தந்த சமயத்துக்கு ஏற்றபடி நன்றாக நடித்திருக்கிறார்கள். அவர்களில் கதாநாயகியாக நடித்த ஸ்ரீமதி ஸ்ரீரஞ்சனியின் நடிப்பை அவசியம் குறிப்பிடவேண்டும். அவர் தம் இயற்கையான நடிப்பும், சாந்தம் ததும்பும் முகமும், சூருமை நிறைந்த கண்களும் அவர் ஏற்றுக் கொண்ட பாத்திரத்துக்கு ஏற்றபடி மிகப் பொருத்தமாக அமைந்திருக்கின்றன.

சந்தன் மாணிகையில் அவன் உயிர் பெற்று எழுந்ததும் கதாநாயகி ஸ்ரீரஞ்சனி பயந்து ஓடும் இடமும், பிறகு அவள் அருகில் அமர்ந்து தன் சோகக் கதையைக் குழந்தையைப் போல் கூறும் போதும் அவர் நடிக்கிறார் என்றே சொல்லமுடியாமல் மிக இயற்கையாக இருக்கிறது. கடைசியில் சந்தன் சிதையில் இருந்து தெய்வத்தை நோக்கிப் பிரார்த்திப்பது படம் பார்ப்போர் மனத்தை உருக்கி விடுகிறது.

கதாநாயகன் வேடம் தாங்கி யிருந்த ஸ்ரீ என். டி. ராமா ராவ் அமைதியாக நடித்து அழகாகப் பேசிச் சோபையுடன் விளங்குகிறார்.

மாலியாக வந்த ஸ்ரீ எஸ். வி. ரங்கராவ், கௌரி யின் அன்புத் தந்தையாக நடித்த ஸ்ரீ துரைசாமி முதலியவர்கள் உணர்ச்சி ததும்பப் பேசி, மிகவும் உருக்கமாக நடித்திருக்கின்றனர்.

தேவ மங்கை சஞ்சலாவாக வந்து கதைக்கு ஜீவ நாடியாக இருந்த ஸ்ரீமதி சாவித்திரி தாம் தோன்றும் பாங்குகளில் கணீரென்று பேசி அருமையாக நடித்து, அபாரமாக ஆடிக் கனிப்பூட்டுகிறார்.

இப்படிப் படத்தில் ஆரம்ப முதல் கடைசி வரையில் ஒவ்வொரு நடிக்கும் நன்றாக நடிக்கிறார்கள். திருக்கிடும் சம்பவங்களும் வியப்பை அளிக்கும் காட்சிகளும், இனிமையான சங்கீதமும், அருமையான நாட்டியமுமாகக் கதை விருவிருப்பாக மேலே மேலே போகிறது.

கடைசியில் வாத்தியார் தம்முடைய விசித்திரமான கற்பனைக் கதையை முடிக்கிறார், "கதை காட்டுக்குப் போகிறது. நாம் வீட்டுக்குப் போவோம்" என்று. குழந்தைகள் குதூகலத்துடன் வீட்டுக்கு ஓடுகிறார்கள்.

ஒரு நல்ல படத்தைப் பார்த்த உணர்ச்சியுடன் நாமும் வீடு திரும்புகிறோம்.

படத்தின் பல இடங்களில் டைரக்டர் ஸ்ரீ கே. காமேஸ்வர ராவின் திறமை 'பளிச்' 'பளிச்' என்று சடர் வீட்டு மின்னுகின்றன. தேவேந்திரன் சபையில் தேவ மாது சஞ்சலா நாட்டிய மாடுகிறார். அதே சமயத்தில் கௌரி தன் கணவனின் உயிருக்காகச் சிதையில் நின்று பிரார்த்திக்கிறார். இந்த இரண்டு காட்சிகளையும் மாற்றி மாற்றிக் காட்டும் இடத்தில் டைரக்டரின் திறமை நன்றாக பிரகாசிக்கிறது.

படத்தை ஜனரஞ்சகமாகவும் எல்லாவிதமான உணர்ச்சியுள்ள மக்களையும் திருப்திப் படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடனும் மிகச் சாதுரியமாகக் கதையை அமைத்து, பல வேலைகளில் ஈடுபட்ட மக்கள் கொஞ்ச நேரமாவது இந்த உலகத்தை மறந்து இருக்கும் வண்ணம் இத்தகைய காட்சிக்கிடைய, கண் நிறைந்த படத்தைத் தயாரித்து வெளியிட்டிருக்கும் விஜயா புரடக்ஷன் நிர்வாகி ஸ்ரீ நாதி ரெட்டியும், ஸ்ரீ சக்கரபாணியும் மிகவும் பரிசாட்டுக் குரியவர்கள்.

குமாரி ஜீவரத்னமாலா

சில காலத்துக்கு முன்பு பரதநாட்டிய உலகில் புகழ் பெற்றிருந்த திருவாளப்புத்தூர் சகோதரி கலைப் பற்றிக் கலை அன்பர்கள் பலர் கேள்விப்பட்டிருப்பார்கள். அவர்களில் ஒருவரின் புதல்வியும் திருவாளப்புத்தூர் கல்யாணி அம்மாளின் பேத்தியுமான குமாரி ஜீவரத்னமாலா இப்போது பரத நாட்டியக் கலைஞர் சிறப்பு அளிக்க முன் வந்திருக்கிறார். நமது காளில் பரதநாட்டியக் கலைக்குப் புத்துயிர் தந்த ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை அவர்களிடம் முறையாகப் பரதநாட்டியக் கலையைப் பயின்ற சிறந்த தேர்ச்சி பெற்றிருக்கிறார். நாளது 1954-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 1உ மியூஸியம் தியேட்டரில் நாட்டியக் கலை மகாநாட்டின் ஆதரவில் நடந்த பரதநாட்டியக் கலை விழாவில் குமாரி ஜீவரத்னமாலாவின் பரதநாட்டியக் கச்சேரி நடைபெற்றது. குமாரியின் நாட்டியத் திறமையைச் சபையில் கூடியிருந்த ரசிகர்களும் பிரமுகர்களும் கலைஞர்களும் பெரிதும் பாராட்டி மகிழ்ந்தார்கள். "உயர்ந்த பரம்பரையில் வந்து குரு மூகமாக முறையாகப் பயின்ற கலைவாக இருந்தால் அதன் சிறப்பு தனியாகத்தான் இருக்கிறது" என்று பலரும் கூறி வியந்தார்கள்.

கைத்தறி துணிகளை

வாங்குங்கள்

உழைப்பிற்கும், வேலைப்பாட்டிற்கும்
பெயர் பெற்றவை

கைத்தறி நெசவாளர்கள் நூலைப் பாவு போடும் போதும் நெய்து பூர்த்தி செய்யும் போதும் கையாணம் நளினமான முறைகளின் காரணமாக நூலுக்கு அதிர்ச்சி குறைந்து துணி அதிக நாள் உழைக்க ஏதுவாகிறது.

கைத்தறி நெசவாளர்களின் பரம்பரைத் திறமையின் காரணமாக அடிக்கடி புதிய மோஸ்தர்கள் உருவடைந்து இத் துணியை அணிவதிலேயே ஒரு தனிப்பட்ட கௌரவம் ஏற்படுகிறது.

“இந்தியாவின் இவ்வுன்னதத் தொழில் விஷயத்திலும், நெசவாளர்களின் தேவைகளிலும் அரசாங்கத்தார் முழுக் கவனம் செலுத்துவார்கள்.”

— ஜவஹர்லால் நேரு.

வெளியிட்டவர்கள்

சென்டிர்ல் மார்ட்டெடிங் ஸ்தாபனம், அகில இந்திய கைத்தறி போர்டு, இந்திய அரசாங்கத்தின் வர்த்தக & தொழில் இலாகா
34, பாந்தியன் ரோடு, எழும்பூர், சென்னை

சங்கீதவாணி

"நான் செய்த குற்றத்துக்கு வேறு எவ்ளோ தண்டனை அடைவதா? அந்த மாளிகைக்கு வாழ்வு எனக்கு வேண்டாம்..."

என்கிறார் செல்லையாவாக நடிக்கும் **மனோகர் விடுதலை**

சித்திரத்தின்

எங்கே உண்மை வாசம் செய்கிறதோ, எங்கே அன்பு நாண்டவமாடுகிறதோ, எங்கே சுயநலம் சுட்டுக்-கொல்லப்படுகிறதோ..... அங்கேதான் உண்மையான மனிதன் வாழ்கிறான்.....

என்ற கருத்தை அடிப்-பலையாகக் கொண்டு இருவானாசுதான்

நியூ-இராப்ரொடக்ஷன்ஸாரின் முகம் சித்திரம்...

விடுதலை

டைரக்டர் ராமனாத் • பிலிம்சென்டர் பிப்ரவரி வெளியீடு

நியூ இராப்ரொடக்ஷன்ஸ், வடபழனி, சென்னை 26

Gumbana

சென்ற நெ ஆண்டுகளுக்குள் கந்தாக சந்தை உலகில் மிகப் பிரபலமடைந்திருக்கும் பூமி எம். எல். வஸந்த குமாரீக்கு, புரவாகம் கலைக் கழகத்தின் ஆதரவில் ஜனவரி 17 36 நடந்த விழாவில் சந்தை கலாநிதி பூ ராஜ மாணிக்கம் பின்னை அவர்களால் "சங்கீத வாணி" என்றும் பட்டம் அளிக்கப் பட்டது. தொழில் இலாகா மந்திரி டாக்டர் யு. கிருஷ்ணராம், சந்தை கலாநிதி முடிக்கொண்டான் வெங்கட்டராமய்யர், ஹிந்துஸ்தானி சந்தை கித்வான் பட்டே குலாம் அலிகான், காயனபடு பூமிதி சால்வதி பாய், இசையாக பூ தண்டபாணி தேசிகர், பூமிதி கே. பி. கந்தாரம்பாய் ஆரியவர்கன் மேற்படி பட்டமளிப்பு விழாவில் பூமிதி வஸந்த குமாரீயின் சந்தை கித்வத்தைப் பரூட்டிப் பேசினார்கள். இந்த வைபவத்துக்கு முதன் மந்திரி ராஜாஜி, நிதி மந்திரி கப்பிரமண்யம், ராஜா சர் முதத்தை யார் செட்டியார் முதலிய பிரமுகர்கள் விஜயம் செய்து நிறப்பித்தார்கள்.

பூமிதி வஸந்த குமாரி "சந்தை வாணி" பட்டம் பெற்றதைப் பரூட்டி வாழ்த்துக் கூறும் போகுட்டுக் கந்தர்வ கான சபையின் ஆதரவில் ஜனவரி 15 வ மாலை கோகலே மண்டபத்தில் ஒரு வைபவம் நடந்தது. நிதி மந்திரி பூ சி. கப்பிரமண்யம் தலைமை வகித்தார். கந்தர்வகான சபை, பரூதியார் சங்கம் இவற்றின் சார்பாக பூ அண்ணாத்துரை ஐயர் பி. ஏ. பி. எல்., பூ யு. கே. சண்முகம், பூ பேசியசாமித் தூரன், பூ தண்டபாணி தேசிகர், பூ ச. கிருஷ்ணய்யர், "கல்வி" ஆசிரியர் ஆரியவர்கன் பூமிதி எம். எல். வஸந்த குமாரீயின் நிறத்த சந்தை கித்வத்தையும், பண்டிதர்களையும் சலிக்களையும் போது மக் களையும் மகிழ்விக்கும்படி பாடும் நிறமையை யும் வெகுவாகப் பரூட்டினார்கள்.

இரண்டு வைபவங்களிலும் பூமிதி வஸந்த குமாரீயின் சந்தைக் கச்சேரிகள் தடைபெற்றன. கோகலே மண்டபக் கச்சேரீயில் பூமிதி வஸந்த குமாரி கல்யாணி சாகத்தைச் சிறப்பான முறையில் ஆரம்பினை செய்து அடிக்கடி சபையின் கா கோஷத்தைப் பெற்றார். "பின்னஞ் சிறு கினியே" முதலிய பரூதியார் பாடல்கள் கச்சேரீயின் இறுதிப் பகுதியைப் பெரிதும் சோபிக்கச் செய்து, சபையோரை மகிழ்வித்தன.

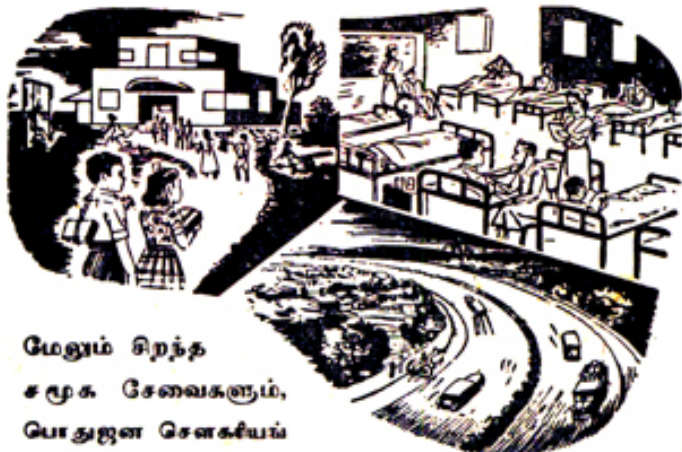
பூ பரூர் கந்தாமையர் அவர்களின் குமாரி பூ எம். எல். கோபால கிருஷ்ணன் வயலின் வரத்தியத்தில் அபார சாதகம் செய்து அடைத் திருத்த நிறமையைச் சபையோர் பெரிதும் சளித்துப் பரூட்டினார்கள்.

பூ கிருஷ்ணமூர்த்தி ராய் எப்போதும் போல் ஒத்துழைத்து மிருதங்கம் வாசித்துக் கச்சேரீயைப் பரூட்டத்தக்க முறையில் நிறப்பித்தார்.

கந்தர்வ கான சபை - பரூதியார் சங்கத்தின் பரூட்டுதலுக்கு அறிஞரீயாக பூமிதி எம். எல். வஸந்த குமாரீக்கும் வெள்ளித் தட்டும், பக்க வரத்திய கித்துவான்களுக்கு வெள்ளித் கோப்பை களும் வழங்கப் பட்டன.

மேற்கூறிய இரு வைபவங்களின் கார்டுகளில் சிலவற்றை எதிர்ப் பக்கத்தில் காணலாம்.

மேலும் சிறந்த
சமூக சேவைகளும்,
பொதுஜன சௌகரியம்
களும் கிடைக்க . . .

**இவற்றில்
முதலீடு செய்யுங்கள்**

எட்டாம் கிழக்குவிலை கிடைத்த
பேரும் மூன்று சிறிய முதலீடுகளும்
கிடைக்கப்படும். காலப்போக்கில்
சமூக சேவைகளை வழங்கும் உதவும்
பேரும் அபிவிருத்தி திட்டம்
கீழ்க்கே இம்முதலீடு உபயோக
பெறும்.

ஒரு சேமிப்பு திட்டம் பரிபூரண
பாதுகாப்பு உத்தரவாதத்தடிக்
கொடுக்கப்படும் முதலீடு
பெறும்.

அதன் வளர்ச்சிக்கு காரணம்
அடுத்தது அரசாங்க தேவைகள்
பூர்த்திப்படுத்தும் செயல்
பாடுகளாகத்தேரிவதால். உடல்
கை சமுதாய வளம் மற்றும் உடல்
கை சேர்த்து வைக்க உடல்
வளத்தை சம்பந்திப்பேறும்.

<p>தேயுனல் சேவினல் ரீயூரிடீடுகள்</p>	<p>ரூ. 100 முதல் ரூ. 10 லட்சம் வரை ரூ. 100 லட்சம் வரை மு.</p>
<p>பந்தா முதலீடு சேவினல் முயூரிடீடுகள்</p>	<p>21 சதவீத வட்டி வரையில் 50 முதல் 10 லட்சம் வரை அண்மையில் 10 லட்சம் வரை முதலீடுகிறார்கள்.</p>
<p>பேயர் பான் சேவினல் பான் முயூரிடீடுகள்</p>	<p>ரூ. 10,000 வரை முதலீடு கொடுக்க 2 சதவீத வட்டி வரையில் (மட்டு வரை) இத்தகைய ரூ. 20,000 வரை வட்டியுடன்.)</p>

இத்தகைய திட்டங்கள் ஏற்படும் பயன்பாடு

**கின்றன அடிக பாடசாலைகள்
அடிக ஆஸ்பத்திரிகள்- அடிக ரஸ்தாக்கள்**

இவ் வகையில் மற்றுள்ளும் இம்முதலீடு உபயோகம் கிடைக்கும் அடிக. தேயுனல் சேவினல் கிழக்கு,
கட்டிடம் கட்டிடம், கிடைக்கின்ற அடிக உடல் சமுதாய வளம் கிடைக்கும் சேவை சேவினல்
கிழக்குவிலை முதலீடு சேவை சமுதாயம்.

சுசீலா

சிரீத்தாள்!

எஸ். விஜயாகவன்

கையில் கிரிக்கட் மட்டையுடன் கம்பீரமாக நடை போட்டுக் கொண்டு, மைதானத்தின் மத்தியிலிருந்து கோட்டையை நோக்கி டடத்து கொண்டிருந்தான் சந்தானம். அப்பொழுது மைதானத்தில் குழுமி யிருந்த மாபெரும் கூட்டத்தில் ஏற்பட்ட கிளு கிளுப்பையோ, அல்லது அவர்கள் கை கொட்டி ஆர்ப்பரித்த ஆரவாரத்தையோ அவன் சிறிதும் லட்சியம் செய்ததாகத் தெரிய வில்லை. கடமையை முடித்து விட்ட களிப்பு முகத்திலே களி நடம் புரிய மேலே நடந்தான் அவன்.

பிரபல கிரிக்கட் ஆட்டக்காரனான சந்தானத்தின் பெரு முயற்சியினால்தான் அன்றைய ஆட்டத்தில் அவன் கட்சியினுடைய ரிலு ல்திரமாக அமைந்தது. மூன்றரை மணி நேரத்தில் நூற்றைம்பது ஓட்டங்கள் எடுத்து ஓய்ந்த பிறகு, எதிர்பாராமல் 'அவுட்' ஆகி விட்டால் அது எப்படி அவன் குற்றமாகும்? இவ்வண்ணமயறியாது, கை கொட்டி ஆர்ப்பரித்த மக்கள் கூட்டத்தின் மட்டமான ஆர்ப்பாட்டங்கள் அவனுக்கு வியப்பையே அளித்தன.

சந்தானம் கோட்டைக்குச் சென்று அமரும் வரை அங்கே கூடியிருந்தவர்களுடைய விழிகள் யாவும் வாட்ட சாட்டமாக வளர்ந்திருந்த சந்தானத்தின் ஆறையடி உருவத்தின் மேல் தான் கவிர்த்திருந்தன. குறிப்பாக அங்கே ஆண்களுடன் சரிசிகர் சமானமாக வீற்று ஆட்டம் பார்த்துக் கொண்டிருந்த நங்கையரது நயனங்களைப் பற்றியோ சொல்ல வேண்டியதில்லை. காரணம், சந்தானம் ஒரு சிறந்த ஆட்டக்காரர் என்பது மட்டுமின்றி, அபூர்வ ஆண் அழகனும் கூட. அவனது கம்பீரம் தழைந்த தோற்றமும், பந்துகளைச் சுழற்றி எறிந்த பழக்கத்தினால் புடைத்துத் திரண்டிருந்த அகன்ற தோள்களும், சாகஸம் தெரிக்கும் கூரிய கண்களும் எந்தக் கண்ணியின் மனசைத்தான் களியச் செய்யாது!

கோட்டைக்குத் திரும்பியதும் ஒரு நாற்காலியில் அமர்ந்த சந்தானம் மேல்வ ஒரு முறை தன் பார்வையை நாற்புறமும் செலுத்தினான். வேகமாக வீசி எறியப் பட்ட பந்து கை தேர்ந்த ஆட்டக்காரரின் கைகளில் 'சுக்'கென்று பிடிபடுவது போல, சுழன்று வந்த அவன் கண்கள் ஏனோ அப்படியே ல்தம்பித்து நிலைத்து விட்டன. என்ன அதிசயம்! அண்மையில் பதும மலர் போலப் பாங்காக வீற்றிருந்த ஒரு இளம் பெண்ணின் செளந்தரிய பிம்பம்தான் அவனது கண்ணோட்டத்தைத் தடுத்து நிறுத்தி விட்டது!

தன்னை மறந்து அந்த உயிரோவியத்தை ஒரு கணம் நெருக்கு நேராக உற்று நோக்கினான் சந்தானம். அந்த மோகனங்கியும் வெகு நாடையத் தொடர்பு உள்ளவன் போல் தன் அமுத இதழ் விசித்துச் சிரித்தான் இலேசாக.

அதற்குள்—

“லார், உங்களுக்குத் தந்தி!”

கையில் விழுந்த உறையைப் பிரித்துப் படித்தான் சந்தானம். “...உடனே புறப்பட்டு வரவும்; கடலூர் நண்பர்கள் காளை வருகிறார்கள்.” தகப்பனுர்டு மிருந்து வந்த தந்தியைப் படித்ததும் சந்தானத்துக்கு விஷயம் விளங்கி விட்டது. சென்ற வாரத்தில் அவன் அப்பா எழுதியிருந்த கடிதம் அப்போது அவனது கற்பனைக் கண்களுக்கு முன்னே ஒரு முறை கருள் அருளாக விரிந்தது. அதில் அவர் எழுதியிருந்தார்: “கடலூரிலிருந்து கார்டீமெகம் என்ற பிரபல செல்வந்தர் ஒருவர் சென்ற வாரம் உன் ஜாதகத்தைப் பெற்றுப் போக இங்கே வந்திருந்தார். அவருக்கு ஒரு பெண் கல்யாணத்துக்கு இருக்கிறீன். அழகும், குணமும் உள்ளவள் என்று சொல்லுகிறீர்கள். வயது இருபது. கல்லூரியில் இண்டர் மீடியட் வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருக்கிறீள். மற்ற விஷயங்கள் சரியாக முடிந்தால் பெண்ணை இங்கேயே அழைத்து வரச் சொல்லி விட்டு

உனக்கும் தந்தி கொடுக்கிறேன்; தந்தி கிடைத்ததும் பெண் பார்க்கக் கீ இங்கே வந்து சேரவும்!"

அந்தக் கடிதத்தைத் தொடர்ந்து இன்று வந்த தந்தி சந்தானம் கிரகஸ்தாசர்மத்துக்குள் அடி எடுத்து வைக்க வேண்டிய கண்ணுள் வெகு அண்மையில் நெரும்பி விட்ட தென்பதை அவனுக்கு உணர்ந்தியது. கல்யாணம் என்றதும் கனி பேருவகை எய்தாக் காணியும் இருக்க முடியுமா? அதுவும் இன்று சந்தானம் இருந்த மன நிலையில் ஏதோ ஒரு இனம் தெரியாத இன்ப வேதனை அவன் இதயத்துள் சிறைந்தது.

ஆனால் 'மணப் பெண்' என்ற நினைவு அவன் மனத்தில் பிறந்த வுடனேயே, ஏதோ தன்னை யறியாமல் பார்வையைச் சற்று முன் கண்ட பேரழகியின் பக்கம் திருப்பினால் சந்தானம். அப்போதும் அந்த அழகி அவனையே வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டு அமர்ந்திருந்தாள்; மறுபடியும் முறுவலித்தாள்.

அந்தக் குறுகலையில் சந்தானத்தின் உள்ளம் காற்றிடைப்பட்ட கடர் போல் சலனமடைந்தது. இத்தனைக்கும் அவன் யாரோ, அவன் யாரோ! கிரிக்கட் நட்சத்திரமான அவனது திறமையைக் கண்டு வியப்புறும் ஆயிரமாயிரம் 'வீலி'களில் அவனும் ஒருத்தியாக இருக்கக் கூடும். அதனால் தான் அவன் சந்தானத்தைப் பார்த்துச் சிரித்தானோ என்னவோ! அதை அவன் எப்படி வேறு விதமாக எடுத்துக் கொள்ள முடியும்?

இவ்வெண்ணச் சிறகுகள் விரிந்து அவன் சிந்தனையைப் போர்த்துகையில் சந்தானம் உறுதியான மனசு பெற்றான்; உடனே எழுந்து 'வீர்' ரென்று தன் விடுதிக்கு விரைந்தான்.

சென்னையில் அவன் ஆட வேண்டிய ஆட்டம் தொடர்ந்து மூன்று நாட்கள் இருந்ததால் உடனே சந்தானத்தினால் ஊருக்குப் புறப்பட முடியவில்லை. நான்காவது நாள் புதன் கிழமையன்று புறப்பட்டு வருவதாகத் தகப்பனுக்குப் பதில் தந்தி கொடுத்தான் சந்தானம்.

புதன் கிழமை வந்தது. தன் தீர்மானத்தின் படி அன்று காணியிலேயே வண்டியேறித் தன் ஊருக்குப் பயணமானால் சந்தானம். கல்யாண மாப்பிள்ளையாகப் போரும் தனக்கு விட்டில் கிடைக்க இருக்கும் வரவேற்பையும், தொடர்ந்து நடக்கவிருக்கும் இன்ப நிகழ்ச்சிகளையும் எண்ணுகையில் சந்தானத்தின் மனசு இணையற்ற சந்தோஷத்தில் திளைத்தது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவனுக்கு மனைவியாக வாழ்க்கைப் போரும் பெண்ணைப் பற்றிய ஒரு கற்பனை உருவம் அவனுடைய மனத்திலே சிறுகச் சிறுக உருவாக்கிக் கொண்டும் வந்தது.

ஆனால் விட்டு வாசலில் வண்டியை விட்டு இறங்கியதுமே அவனுக்கு என்ன ஏமாற்றம்! சந்தானம் எதிர்பார்த்தபடி பெண் விட்டு ஜனங்களினோ, மற்ற எவருமே இல்லாமல் விடு ஏதோ நிசப்தமாய் ஊமையாய் நின்றது!

"அப்பா!" என்று உரக்கக் கூவிக் கொண்டு, கையில் பெட்டியுடன் உள்ளே நுழைந்தான் சந்தானம்.

"அப்பா வெளியே போயிருக்காரடா...! வாடா குழந்தை!" என்று வாஞ்சையுடன் வர வேற்றான் அவன் தாய்.

சந்தானம் உடைகளைக் களைந்துவிட்டு வருவதற்குள் அவன் அம்மா காப்பியைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தாள். அவன் அதை வாங்கிக் குடித்துக் கொண்டிருக்கும் போதே, வெளியே அவன் அப்பா வரும் காலவம் கேட்டது.

"அவர்கள் எல்லாம் எங்கே அப்பா...!" என்று ஆதரத்துடன் வினவினான் சந்தானம்.

"....."

"ஏன் அப்பா! கேட்கிறேன், பதிலைக் காணவில்லையே.....! அந்தக் கடலூர் மனிதரைத் தான் கேட்கிறேன்."

பாய்வதற்கு முன் பதும்பும் புலையைப் போல இதுவரை மெனமமாக இருந்த சந்தானத்தின் தகப்பனார் திடீரென்று சீறினார். "பெரிய மனிதனும், பெரிய மனிதன்!..... அதிர்ஷ்டம் கேட்ட அதிர்ஷ்டம்! என் காலத்தையும், பணத்தையும் விரயமாக்கிக் கொண்டு இவர்களுடன் சம்பந்தம் பேசிய நானல்லவா மடையன்!"

சந்தானத்துக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. இந்தத் திடீர்த் தாக்குதலினால் திகைப்புண்ட மிதித்தவன் மாதிரி அயர்ந்து போன அவன் மெல்லச் சமாளித்துக் கொண்டு, "என்னப்பா நடந்தது? விவரமாகச் சொல்லுங்களேன்" என்றான்.

"விவரம் என்ன! நான் உனக்குத் தந்தி கொடுத்த மறுநாளே அந்தப் 'பெரிய மனிதர்' பெண்ணையும் அழைத்துக் கொண்டு இங்கு வந்தார். நிருப்தியாகப் பேசினார். ஆனால் நீ வரத் தாமதமானதால் இன்று புதன் கிழமை மறுபடியும் வருவதாகச் சொல்லி விட்டுப் போனார்."

"இன்று வந்தார்களா.....!"

"வரவில்லை! ஆனால் அவர்களது கடிதம் வந்தது. உன்னை அவர்கள் எங்கே பார்த்தார்களோ தெரியவில்லை. அவர்களுக்குப் பையனைப் பிடிக்கவில்லையாம்!"

இதென்ன கூத்து! சந்தானத்தை அவர்களுக்குப் பிடிக்க வில்லையாமே! ஊரெல்லாம் 'அழகன்' என்று புசமும் அவனுக்கு இதைக் கேட்டதும் எப்படியிருக்கும்! யாரோ வேணுமென்று கங்கணம்

பதார்த்தங்கள்
பூரண ருசியுடன் பரிமளிக்க

காமதேவ
சமையல் சாதனம்

பெண்டிற் யாவரும்
போற்றி வழங்குவது

காமதேவ
வனஸ்பதி

சாஸ்திரிய முறையில்
சுத்தமான தாவர
எண்ணெயினின்றும்
தயாரிக்கப் படுவது.

இருமுறை சுத்தப் படுத்தப்பட்ட
காமதேவ எண்ணெயும்இடைக்கும்

தயாரிப்பவர்:

மேட்டூர் கெமிகல் & இண்டஸ்ட்ரியல்
கார்பொரேஷன் லிமிடெட்

மேட்டூர் அண்ண R. S.

சேலம் ஜில்லா

மானேஜிங் ஏஜண்டுகள் :

சேஷசாயி பிரதர்ஸ் லிமிடெட் - திருச்சிராப்பள்ளி

In the Remotest Village

வில்லன்
பேனா

கழக்கண்ட மடல்
கவிச் சீடக்கும்

வாகோபில்
ஏகோபில்
ஸ்டட் பில்லர்
ஸெல்ப் பில்லர்
டிராப் பில்லர்

வெகு தொலைவிலுள்ள கிராமத்திலும் நீங்கள் வில்லன் வாகோபில் பேனாவைக் காணலாம். படித்த விவசாயி, பள்ளிக்குச் செல்லும் சிறுவர்கள் கிராம ஆதிகாரி, கணக்குப்பிள்ளை முதலியோர் யாவரும் நம்பகமாக நீடித்து உழைக்கக் கூடிய பேனா இது என்பதை நன்றாக அறிவார்கள்.

Wilson

REGD.

Vacofil Pen

வில்லன்
ஜூனியர்
வாகோபில்
(பேனா) க
அக்வாப்
தோய்த்த தீப்
ரூ. 3/12/-

வில்லன்
மேஜர்
வாகோபில்
(பேனா) க
இக்வியம்
தோய்த்த தீப்
ரூ. 5/12/-

வில்லன்
டில்லக்ஸ்
வாகோபில்
(பேனா) க
14 கரட்
தங்க தீப்புடன்
ரூ. 8/12/-

வில்லன்
அட்மிரல்
வாகோபில்
(பேனா) க
14 கரட் பேனா
தங்க தீப்புடன்
ரூ. 12/8/-

Sole Distributors for India

KIRON & CO. LTD.

73-75, CHHIPI CHAWL, NEAR
ZAVERI BAZAR, BOMBAY 2
BRANCHES IN CALCUTTA & MADRAS

கட்டிக்க கொண்டு அவளை அவமானப் படுத்தி விட்டதாக நினைக்கையில், ஆயிரம் சம்மட்டிகளால் தாக்கியது போன்றதோர் உணர்ச்சியைப் பெற்றான் சந்தானம். பிறகு அப்படியே ஸ்தம்பித்துச் சிலையாய் அமர்ந்து விட்டான்!

பிறகு என்ன? நடக்காத கல்யாணத்துக்கு நம்பிக்கையுடன் வந்த சந்தானம் எதிர்பாராத ஏமாற்றத்தில் மூழ்கித் தத்தளித்தான். கல்யாணம் நின்றதில் கூட அவனுக்கு வருத்தம் இல்லை. ஆனால் அவனைப் பிடிக்கவில்லை என்று ஒரு பெண் சொல்லி விட்டாளே! அவள் அவளை எங்கே பார்த்திருக்கக் கூடுமே!

“என்னடா சந்தானம், அசந்து போய் விட்டாய்! ராஜாவாட்டம் இருக்கிற உணக்குப் பெண்ணுக்கா பஞ்சம்? ரதிமாதிரி ஒருத்தி வரத்தான் போகிறான்! வினுக அவர்கள் உன்றியதை மனசிலே வைச்சுக்காதே!” என்று தேறுதல் கூறினார் அவன் தாய்.

வாஸ்தவம்தானே! சந்தானம் போன்ற அழகிய வாலிபனுக்கு வேறு பெண்ணை வராமல் போய் விடுவான்? ‘வேறு பெண்’ என்ற நினைவேழந்ததும் சந்தானத்தின் உள்ளம் அன்று சென்னை மைதானத்தில் கண்ட காரிகையின் பக்கம்தான் திரும்பியது. அதற்கேற்றும் போல் அடுத்த வாரத்தில் மறுபடியும் அதே மைதானத்தில் சந்தானம் ஆடப் போகும் ‘மாட்ச’ இருக்கிறதே! உடனே புது மகிழ்ச்சியுடன் எழுந்த சந்தானம் மறுபடியும் சென்னைக்குத் திரும்புவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்தான்.

அன்று சென்னையில் நடந்த ஆட்டத்தைச் ‘சந்தானத்தின் தினம்’ என்றே சொல்ல வேண்டும். ஆட்டத்தின் முதல் நாள் முழுவதும் தோல்வி அடையாமல் நூறு ஓட்டங்கள் எடுத்தான் சந்தானம். அப்போது விண்ணை முட்டி எதிரொலித்த கரகோஷம் அவனுக்கு மட்டற்ற உற்சாகத்தை ஊட்டியது.

மறு நாள்—

ஆட்டம் ஆரம்பித்து இரண்டு மணி நேரத்திற்குள்ளாகவே மற்றும் அறுபது ஓட்டங்கள் அவன் கண்களிலே விஷம்போல் ஏறியது. அவன் எடுத்த ஒவ்வொரு ஓட்டத்திற்கும் ஒரு முறை கைகொட்டி உற்சாகப்படுத்தினர் ஜனங்கள். அந்த உற்சாகத்தில் அவனால் மேலும் இருதரறு ஓட்டங்கள் கூட எடுத்திருக்க முடியும்! ஆனால்—

ஏன் அவன் கண்கள் திடீரென்று அப்படி ஒரு முறை கூட்டத்தைத் துழாவ முற்பட்டது? அது போகட்டுமென்றால், அச்சமயத்தில் தானே அந்த மோகினி அவள் கண்களிலே பட வேண்டும்! ஆம்; இது மைதானத்தில் சென்ற தடவை அவள் ஆடியபோது, சந்தானத்தின் உள்ளத்தைக் கவர்ந்த அக் கள்ளிதான் இன்றும் அவன் கண்களிலே தென்பட்டு விட்டான்! அது மட்டுமா? அவனைப் பார்த்ததும் வழக்கம் போல் புன்முறுவலும் பூத்தான்!

பிறகு என்ன? சந்தானத்தின் இதயம் வேகமாக அடித்துக் கொள்ள ஆரம்பித்தது; கைகள் நடுங்கின; கால்கள் நிலையாக நிற்க மறுத்தன..... மறு வினாடியே ஆட்டத்தில் தோல்வியடைந்து போய்க் காதைத் துளைக்கும் கரகோஷங்களைக் கிடைசை கொட்டியதை நோக்கித் தலைகுனிந்து நடந்தான் சந்தானம்.

கொட்டடிக்குள் நுழைந்ததும் உட்கார இடம் எங்கே காலியாக இருக்கிறதென்று சந்தானம் சுற்று முற்றும் பார்த்தான். என்ன அதிருஷ்டம்! பிசைக்குப் போனவனுக்கு அகைய பாத்திரம்

இடைஞ்சல் செய்ய வேண்டாம்!

திருவிதாங்கூர்—கொச்சியில் பொதுத் தேர்தல் நெருங்க நெருங்கத் திருவிதாங்கூர் தமிழர்களின் இதயம் இலேசாகத் துடிக்கிறது.

திருவிதாங்கூர் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தி. தமிழகத்தைத் தாயகத்துடன் இணைக்கப் போராடுகிறது. மற்ற விஷயங்களில் தி. த. கா. கா. முழுக்க முழுக்க இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் கொள்கையைத்தான் பின்பற்றுகிறது. எல்லைக் கமிஷன் நிறுவப் பட்டிருக்கும் இந்தச் சமயத்தில், தங்கள் எட்டு வருட இடைவிடாய் போராட்டத்துக்குப் பலன் பெறப் போகும் சமயத்தில், தங்கள் நிலையை எல்லைக் கமிஷனிடம் உறுதியுடன் சொல்ல இந்தத் தேர்தலில் முழு வெற்றியை எதிர்பார்க்கிறது. திருவிதாங்கூர் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் இதற்காகவே பதினெட்டு இடத்தில் தேர்தலில் கலந்து கொள்ளுகிறது.

இந்த நிலையில் விடுதலை உணர்ச்சிக்கு ஆக்கம் தரவிட்டால் கூடப் பரவா யில்லை—எங்களை மலையாள ஆட்சியில் நசுக்க ஆதரவு தராதீர்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

“தி. தமிழகம் தாயகத்துடன் இணைய நான் எந்த விதத் தியாகத்திற்கும் தயார்!” என்று சென்ற மாதம் நாகர் கோவிலில் பேசிய தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவர் ஸ்ரீ காமராஜர், புதுக்கோட்டை இளைஞர் காங்கிரஸில், “மொழி வழி மாகாணத்துக்கு முழு எதிரி நான். பாஷாவாசி மாகாணம் நல்ல தலை!” என்று சொல்லியிருப்பதோடு வருகிற தேர்தலில் திருவிதாங்கூர் தமிழர்களுக்கு எதிராகப் பிரசாரத்துக்கு வரப் போவதாகத் தெரிகிறது.

எங்கள் எட்டு வருட இடைவிடாய் போராட்டத்துக்குத்தான் தாயகம் கை தரவில்லையானாலும், எல்லைக் கமிஷனிடம் வெற்றி பெறப் போகும் இந்த நல்ல வேளையிலாவது தாயகத் தலைவர்கள் இடைஞ்சல் செய்யாமலிருந்தால் அதுவே போதும் போலிருக்கிறது.

இரணியல் ரா. பழனி யாண்டிப் பிள்ளை
13-1-54 இரணியல் “கலை”

கிட்டியது போல், அவனுடைய நினைவு-மங்கைக்குப் பக்கத்திலிருந்த நாற்காலிதான் அப்பொழுது காலியாகக் கிடந்தது!

தன்னருகில் வந்து அமர்ந்த சந்தானத்தை வரவேற்பதே போல் இதழ் விரிய முறுவலித்தான் அப்போது. பிறகு அவன் அமர்ந்ததும், “இன்று உங்கள் ஆட்டம் பலே ஜோர்! அற்புதம்!” என்று புகழ்ந்தான் கூச்சமின்றி.

“சந்தோஷம்!” என்று பதிலுக்குச் சிரித்தான் சந்தானம். பிறகு தொடர்ந்து, “உங்கள் பெயர்!” என்று இழுத்தார்தோடக் கேட்டான்.

“சசிவா!” என்று நறுக்குத் தெறித்தார்தோடப் பதில் கூறிவிட்டு, அவளை ஒரு தடவை குறிப்பாகப் பார்த்தான் அவன்.

“மிகவும் களைப்பாக இருக்கிறது; நான் போய் இரண்டு குளிர்ந்த பானம் கொண்டு வரச் சொல்லி விட்டு வரட்டுமா?” என்று கேட்டுக் கொண்டே எழுந்தான் சந்தானம்.

“நாமே அங்கே போய்க் குடித்து வருவோமே!” என்று மிழற்றியவாரே எழுந்த சசிவா நிழலைப் போல சந்தானத்தைப் பின்தொடர்ந்தான்.

கொட்டடிக்கு வெளியே இருந்த பாணக் கடையில் இருவரும் அடுத்தடுத்து அமர்ந்தார்கள். உள்னே மைதானத்தில் ஆட்டம் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருந்ததால் அங்கு கூட்டமே இல்லை. எனவே தனித்து விடப்பட்ட இளங் காதலர்கள் இருவரும் சிரிக்கச் சிரிக்கப் பேசிக் கொண்டு குளிர்ந்த பாணத்தைக் குடித்தார்கள்.

இறுதியில் கடைக்காரனுக்குச் சேலுத்தவேண்டிய பணத்தைக் கொடுப்பதற்காகச் சட்டைப் பையலிருந்து பணப் பையை எடுத்தான் சந்தானம். அவற்றிலிருந்த சில்லறைகளை அவன் என் லிக் கொடுக்கும் போதே கசிலாவின் சொக்கும் வழிகள் அந்தப் 'பர்ஸி'ல் வைக்கப் பட்டிருந்த ஒரு புகைப்படத்தின் மேல் விழுந்து லயித்தன.

"இது யாருடைய படம்...!" என்று சட் டென்று வினவினான் கசிலா.

"ஏன், என்னுடையதுதான் கசிலா! உன்னால் நம்ப முடியவில்லை அல்லவா! நான்கு வருஷங் களுக்கு முன்பு நான் கல்லூரியில் படிக்கும் போது இப்படித்தான் எல்லும்பும் தோலுமாய் இருந்தேன். ஆயினும் முதன் முதலில் அப்போது தான் எனக்குப் பெரிய கிரிக்கட் ஆட்டத்தில் விளையாடச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்து, அந்த ஆட்டத் திலேயே முதல் தடவையாக நூறு ஓட்டங்களும் எடுத்தேன்! அந்த ஞாபகார்த்தமாகத்தான் இப் படத்தையும் வைத்திருக்கிறேன்..." என்று கூறிக் கொண்டு பணப்பையை மறுபடியும் தன் சட்டைப் பையில் திணித்துக் கொண்டான்.

கசிலா ஒன்றும் பதில் கூறவில்லை. அதிசயப் படுபவன் போல் ஒரு கணம் சிற்பம் மாநிரி உட்கார்ந்திருந்த அவன், திடீரென்று குழந்தை மாநிரி விக்கி விக்கி அழ ஆரம்பித்து விட்டான். சந்தானம் திகைத்துத் திணறிப் போனான்.

"கசிலா! உனக்கு என்ன வந்தது? சொல்லேன்! ஏன் இப்படி அழுகிறாய்?" என்று கேளுகிறான்.

"என்னை மன்னிப்பீர்களா?" என்று தேம் பிணர் கசிலா.

"உன்னை நான் மன்னிப்பதா? எதற்கு கசிலா?"

"சென்ற வாரம் உங்களைப் பார்த்த மறுநாளே கடலூரிலிருந்து என் அப்பா கலாசாலைக்கு வந்து என்னைக் கல்யாண விஷயமாக வெளி ஊருக்குக் கூட்டிப் போனார். அது உங்கள் விடு என்று இப்போதுதான் தெரிகிறது. அங்கே இந்தப் புகைப்படத்தின் பிரதி ஒன்றைச் சுவரில் பார்த்ததும், 'எனக்கு வரன் பிடிக்கவில்லை' என்று கூறி விட்டேன்!" இவ்வாறு கூறிவிட்டு, மேலும் விசம்பிணர் கசிலா.

"சே.....அசடே! இதற்காகவா அழுகிறாய்! பெண்கள் விரும்புவது கண் நிறைந்த கணவன் தானே! இந்த என் பழைய புகைப் படத்தைப் பார்த்தால் எந்தப் பெண்தான் 'சரி' என்று சொல்லுவார்? உன் பேரில் தவறே இல்லை! தவிர, இப்போதுதான் என்ன குடி முழுசிப் போய் விட்டது.....!"

"நிஜமாகவா.....! என்னை மன்னித்து ஏற்றுக் கொள்ளப் போகிறீர்களா...! நீங்கள் ஆண்களுக்குள் அழகர் மட்டுமல்ல; மாந்தருக்குள் மாணிக்க மும் கூட!" என்று ஆணந்தக் கண்ணீர் சொரிந் தான் கசிலா.

"கசிலா! இன்றைக்கே நாம் ஊருக்குப் புறப்படு வோம்! கலாசாலைக்கு விடி எழுதி அனுப்பி விடு! ஆனால், இன்னமும் உன் வேல் வழிகள் நீரைக் கக்குவதை நிறுத்தவில்லையே! எங்கே, கொஞ்சம் சிரி பார்க்கலாம்?" என்று கூறி அவளது மோவா யைப் பிடித்து உயர்த்தினான் சந்தானம்.

கசிலா 'கலீ' ரென்று சிரித்தான்!

என்றும் உங்கள் கூட்டாளி

நீங்கள் வெளியே செல்லும் போதும், வீட்டிலே தங்கும்போதும் ஐடியால் உங்களுக்குக் கேமத்தை யளிக்கும் கூட்டாளியாக விளங்கும். நீங்கள் அதை பூர்ண நம்பிக்கையுடன் உபயோகிக்கலாம். நோய் நிவாரணி, கிருமி நாசினி, நறுமணத்துடன் கூடியது. விஷக் கலப்பற்றது.

தயாரிப்பாளர்: த. மாகுட் இண்டஸ்ட்ரீயல் & டென்பிங் ஈஸ்டேட்ஸ் லிமிடெட் மகேசுவரம், பெங்களூர்

விநியோக ஏஜண்டுகள்:

பெஸ்ட் அண்ட் கம்பெனி லிமிடெட்

தயால் பெட்டி நெ. 63, சென்னை

விசித்திர ஆசை!

சீதா

“தாத்தா! தாத்தா! ராஜு என்ன சொல்லுகிறான் என்று சற்றுக் கேளேன்!” என்று குழந்தை சரஸ்வதி.

“ராஜு! என்னடா சமாசாரம்?” என்று கேட்டார் தாத்தா.

“தாத்தா! எனக்குக் கொழுக்கட்டை தின்கணும் போல ஆசையாக இருக்கு!” என்று நாணிக் கோணிக் கொண்டு கூறினார் ராஜு.

இதைக் கேட்டுச் சரஸ்வதி, ருக்குமணி, கிட்டு, சந்துரு யாவரும் ‘கொல்’ என்று சிரித்தனர். “கொழுக்கட்டை தின்கணு மாம்! கொழுக்கட்டை தின்கணுமாம்!” என்று வேறு கூறிக் கொண்டே அவர்கள் கைகொட்டி, சும்மாளி யடித்தனர். ராஜு விள் முகம் சுண்டி விட்டது. தாத்தாவுக்கு ராஜு விளிடும் பரிவு ஏற்பட்டது.

“இப்ப ஏதுடா, ராஜு கொழுக்கட்டை? பிள்ளையார் சதுர்த்தி வரட்டும்; அம்மா விடம் சொல்லிப் பண்ணித் தரச் சொல்லுகிறேன்!” என்று தாத்தா.

“அதெல்லாம் முடியாது. எனக்கு இப்பவே வேணும் கொழுக்கட்டை!” என்று ராஜு.

இதைக் கேட்ட மற்றக் குழந்தைகள் மறுபடியும் ராஜுவைக் கேலி செய்து சிரித்தனர்.

“அது எப்படி, ராஜு, கிடைக்கும்? உன் மாதிரி தான் முன்னொரு காலத்திலே ஒரு ராஜா இருந்தார்...” என்று கூறினார் தாத்தா.

அவ்வளவு தான்! குழந்தைகள் யாவரும் தாத்தாவை ரூழ்ந்து கொண்டு விட்டனர். “தாத்தா! தாத்தா! கதை சொல்லு தாத்தா! அந்த ராஜா கதை சொல்லு, தாத்தா!” என்று அவரை நச்சிக்க ஆரம்பித்து விட்டனர்.

தாத்தா என்ன செய்வார்? இனி அவர் அந்தக் குழந்தைகளிடமிருந்து கதை சொல்லாமல் ஏமாற்றித் தப்ப முடியாது அல்லவா?

முன்னொரு காலத்தில் ஒரு ராஜா இருந்தார். அவருக்கு இருந்தாற் போலிருந்து ஆசைகள் ஏற்பட்டு விடும். ஆசை அற்ப சொற்பமாக இருக்காது! எந்தப் பொருள் கிடைக்காதோ, அந்தப் பொருள் தான் வேண்டும் என்பார், எந்தக் காரியம் செய்யக் கூடாதோ, அதைத்தான் செய்ய வேண்டும் என்பார்.

அவரிடம் வேலையாக இருந்த மந்திரிகள் மற்ற உத்தியோகஸ்தர்கள் யாவரும் தங்களுக்கு இப்படி யொரு அரசர் வாய்த்ததைப் பற்றி ரோம்பவும் வருத்தப் பட்டார்கள். தங்கள் விதியை நொந்து கொண்டார்கள். ஒவ்வொரு நாளும் பொழுது விடியும் பொழுதே ‘இன்றையப் பொழுது நல்ல படியாகப் போக வேண்டுமே! நம்மை பைத்தியக்கார ராஜாவுக்குப் பைத்தியக்காரத் தனமான ஆசை ஏதா கிடும் ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டுமே!’ என்று வயிற்றில் நெருப்பைக் கட்டிக் கொண்டே எழுந்தார்கள்.

ஒரு நாள் காலை நெரு வழியாக எவனோ ஒருவன் போய்க் கொண்டிருந்தான். இளைஞனாகவும் முகத்தில் நல்ல களை பொருத்தியவனாகவும் காணப்பட்டான்.

அரசர் அவனைத் தன் அரண்மனையின் மேல் மாடத்திலிருந்து பார்த்தார். அவர் மனத்தில் ஏதோ தோன்றிற்று. “அந்த இளைஞனைக் கைது செய்து கொண்டு வந்து நம் சிறைக் கூடத்தில் அடைத்து வைப்புகள்!” என்று அந்தக் கணமே கட்டளையிட்டார். அப்படியே எவ்வளவு கள் அந்தக் கட்டளையை உடனே நிறைவேற்றினர்.

அன்று பிற்பகல் ராஜ சபை கூடியது! மந்திரிகள், ராஜப் பிரதானிகள், முக்கிய அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள், ஆஸ்தாவப் புலனர்கள் - இப்படிச் சபை நீரம்பி யிருந்தார்கள். அரசர் கம்பிரமாக அரியாசனத்தில் விற்றிருந்து அன்று

நிலத்தைக் கொத்திப் பண்படுத்தும் டிராக்டர்களுக்கான பிரம்மாண்டமான டயர்களை இப் போழுது நாங்கள் இந்தியாவிலேயே செய்ய ஆரம்பித்து விட்ட தற் செய்தியைப் பிரபல டயர் உற்பத்தியாளர்களான பயர்ஸ்டோன் கம்பெனியார், சென்ற ஜனவரி 14உ யன்று சென்னை கவர்னர் ஸ்ரீ பிரகாசா அவர்கள் தலைமையில் அறிவித்தனர். படத்தில் சென்னை கவர்னர், பயர்ஸ்டோன் கம்பெனி மாநேஜிங் டைரக்டர் திரு ஏ. டி. வென்ஸில், மந்திரி ஸ்ரீ கிருஷ்ணராய், பயர்ஸ்டோன் கம்பெனியின் தென்பகுதி மாநேஜர் ஸ்ரீ கே. வி. பி. ராய் முதலியவர்களைக் காணலாம்.

நிகழ இருந்த அரசாங்கக் காரியங்களைக் கவனித்தார். அந்தக் காரியங்களை யெல்லாம் முடித்த பிறகு, “இன்று காலை கைது செய்ய இளைஞன் இப்படிச் சபை முன் அழைத்து வாரும்!” என்றார்.

அந்த இளைஞன் கொண்டு வந்து அங்கே நிறுத்தப்பட்டான்.

அரசர் அவனைப் பார்த்து, “எனக்கு நீண்ட நாளாக ஒரு ஆசை இருந்து வருகிறது. அந்த ஆசையை நீதான் நிறைவேற்றுவாய் என்று தோன்றுகிறது. அதை நீ நிறைவேற்றி விட்டால், உடனே விடுதலை செய்து விடுகிறேன்” என்றார்.

“மகாராஜா! தங்கள் ஆசையை அடியேனாலே பூர்த்தி செய்ய முடியும் என்றால் அது நான் செய்த பாக்கியம் என்றே கருதுவேன். தங்கள் விருப்பம் என்ன வேண்டுமோ இது வரை தெரிவிக்க வில்லையே, மகாராஜா!” என்றார்.

“எனக்குப் பச்சை, சிவப்பு, மஞ்சள், நீலம், ஊதா, சாம்பல், வெண்மை ஆகிய எந்த நிறமும் இல்லாததோர் குதிரை வேண்டும். அதைப் பிடித்து வந்து விட்டால் உனக்கு அடுத்த கணமே விடுதலை அளித்து விடுகிறேன்” என்றார் அரசர்.

“மகாராஜா! ஒரு விண்ணப்பம்” என்றான் கைதி.

“என்ன?” என்றார் அரசர்.

“என்னை முதலில் விடுதலை செய்தால் அல்லவா நான் குதிரையைத் தேடிக்கண்டு பிடிக்க முடியும்?” என்றான் கைதி.

“ஆமாம்; ஆமாம்! அதை மறந்தே போய் விட்டேன்!— இவ்வளவு முதலில் விடுதலை செய்யுங்கள்; கை விடப்படுகளை அவிழ்த்து எறியுங்கள்!” என்றார் ராஜா.

அந்த இளைஞன் அடுத்த நிமிஷமே சுதந்திர புருஷன் ஆனான்!

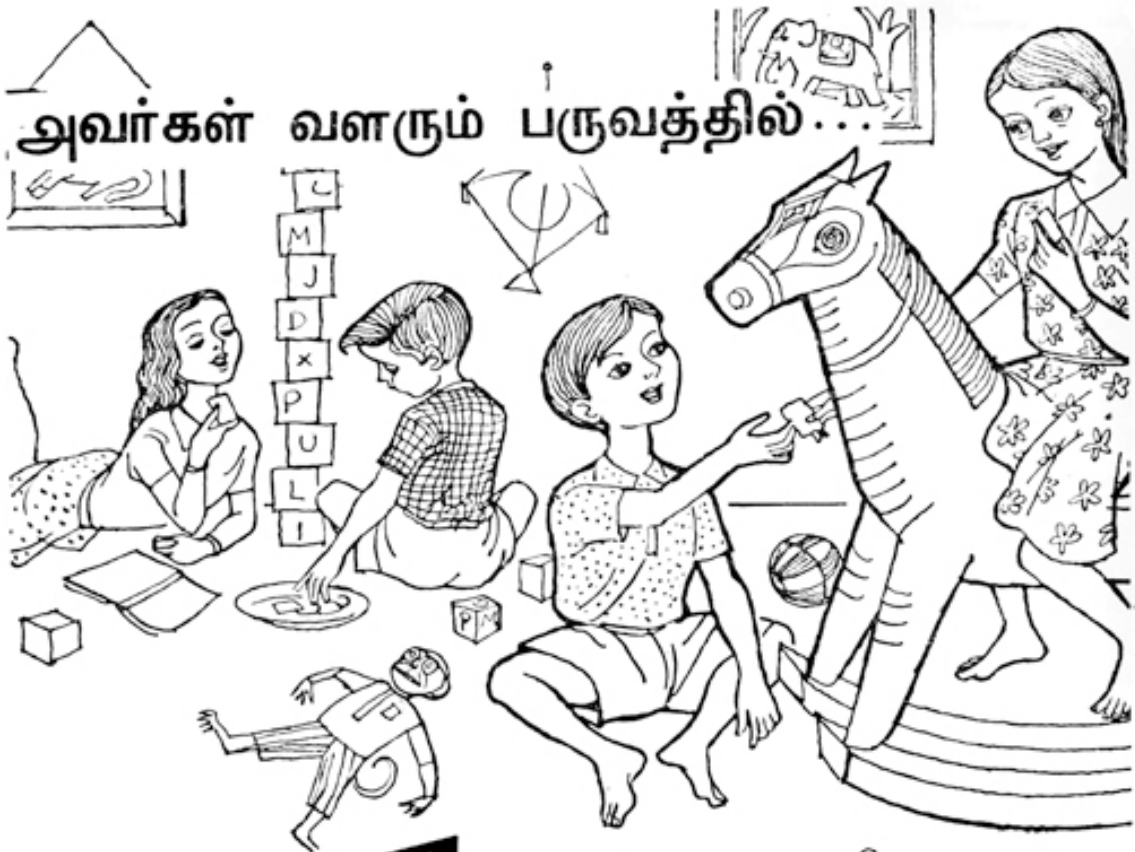
“மகாராஜா! நாங்கள் விரும்புவது போன்றதோர் குதிரையைப் பிடித்து வா ஒரு தல்ல குதிரைப் பாகன் வேண்டும்” என்று இழுத்தாற் போல் சொன்னான்.

“ஒரு குதிரைப் பாகன் என்ன, நூறு பேரைத் தருகிறேன்!” என்றார் மகாராஜா.

“ஆனால் ஒரு நிபந்தனை மகாராஜா!” என்றான் விடுதலையான இளைஞன்.

“என்ன!” என்றார் மகாராஜா.

“அந்தக் குதிரைப் பாகன் ஞாயிறு, திங்கள், செவ்வாய், புதன், வியாழன், வெள்ளி, சனி ஆகிய எந்தக் கிழமையிலும் பிறக்காதவனாக இருக்க வேண்டும்! அப்படிப்பட்ட குதிரைப் பாகனைத் தேடிப் பிடித்து நான் விட்டுக்கு அனுப்புவேன். அடுத்த நாளே நாங்கள் விரும்பும் குதிரையைப் பிடித்து வரப் பூரப்பட்டு விடுகிறேன்” என்று கூறிவிட்டு மகாராஜாவிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு போய்விட்டான்.

நூபகமிருக்கடும்

உபரி விடமின்களுடன் கூடிய பிரிட்டானியா பிஸ்கட்டுகள் குழந்தைகளால் விரும்பப்படுகின்றன. அவர்களுக்கு வேண்டிய விசேஷ போஷாக்கைத்தரும் இதையே வாங்கிக்கொடுங்கள்.

ஜூ மற் றும்
ஸர்க்கஸ் வகைகள்
குழந்தைகளுக்
கென்றே ஏற்
பட்டவை.

சிறந்த பிஸ்கோத்துகள்

பிரிட்டானியா

FBI
FEDERATION
OF BISCUIT
MANUFACTURERS
OF INDIA

MDI ர்கழி மாதம். குளிரின் மகிமையைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமா? ஆனால் கோயிலில் கிடைக்கும் பொங்கலை நீனைத்துக் கொண்டால் குளிரைப் பற்றி யாராவது லட்சியம் செய்ய முடியுமா?

அந்த நாள் — எல்லாம் கனவு போலத்தான்; இப்பொழுது குழந்தைப் பருவத்தைப் பற்றி நீனைத்துப் பார்ப்பது கனவு காண்பது போலத்தானே? உண்மையாக அந்த நாள் திரும்பி வரப் போகிறதா?

அதை யெல்லாம் நீனைத்துப் பார்த்தேன். குழந்தைப் பருவத்தில் கோயில் கோயிலாகச் சென்று பொங்கல் வாங்கிச் சாப்பிட்டதை எண்ணிப் பார்க்க ஒருபுறம் கொஞ்சம் வெட்கமாக இருந்தாலும் ஒருபுறம் ஆனந்தமாகவும் இருந்தது.

எங்கள் ஊருக்கு அழகையும் பெருமையையும் கொடுக்கக் கூடியவை கோயில்கள்தான். எங்கே திரும்பினாலும் சிவாலயங்களும் விஷ்ணு ஆலயங்களும் தான் தென்படும். அதுவும் மார்கழி

லாம் எனக்கு ஞாபகப் படுத்தியது, பழைய சினிமாக்களில் நடிகர்களின் முகத்தை எல்லாம் ஆரம்பத்திலே ஒவ்வொன்றாகக் காட்டுவது போல. சாதாரண நாட்களில் காலை யில் எழுந்து படிக்க வேண்டுமென்பதற்காகப் பெற்றோர்கள் எங்களை எழுப்பப் படாத பாடுபடுவார்கள். அடி, உதை விழுந்தாலும் அதற்கெல்லாம் அசைந்து கொடுக்க மாட்டோம்.

அந்த நாள்

கீ.ரா. கோபாலன்

மாதத்தில் பெருமாள் கோயில்களில் எல்லாம் கொஞ்சம் விசேஷமாகத்தான் இருக்கும். இவ்வளவு பெருமாள் கோயில் இருக்கும் போது பொங்கலுக்கு எங்கே குறைவு இருக்கப் போகிறது, அதுவும் அந்த நாள்? ரங்கு, உப்பிலி, சேச்சன், சீனு.....பெண்களில் ஜானகி, அம்புது, கனகம், ராஜி இவர்களெல்லாம் இப்பொழுது எங்கெங்கே இருக்கிறார்களோ? இந்த மார்கழி மாதமும் அதற்கே உரித்தான குளிரும் அவர்களை எல்

ஆனால் மார்கழி மாதம் மழை போலப் பளி பெய்து கொண்டிருக்கும். நடுக்கும் குளிர். எப்படியோ விடியற்காலை நான்கு மணிக்கே போர்த்தி யிருக்கும் போர்வையை எடுத்து எறிந்து விட்டுக் கோஷ்டியாகக் கிளம்பி விடுவோம். எங்களுடைய சிறிய நெற்றியில் பெரிய திருமண் துலங்கும். இந்த அடையாளம் இல்லா விட்டால் நீச்சயம் பொங்கல் கிடைக்காது.

உப்பிலிதான் எல்லோருக்கும் தலைவன். அவன் தான் முதலில் எழுந்து வந்து எல்லோரையும் எழுப்புவது வழக்கம். எந்தெந்தச் சமயத்தில் எந்தெந்தக் கோயிலில் பொங்கல் கிடைக்குமென்று அவனுக்குத்தான் தெரியும். பெரிய கோயிலில் ஆரம்பித்துக் கடைத் தெரு அனுமார் கோயில் வரையில் ஒரு கோயில் விடமாட்டோம். நாங்கள் வயிறு நிறையச் சாப்பிட்டது போக விட்டுக்குக்கூட நிறையக் கொண்டு வருவது வழக்கம். ஒரு இடத்தில் பொங்கல் விநியோகம் செய்யும் போது

ஒரு தடவை போதாதென்று சாமர்த்தியமாக மூன்று நான்கு தடவைகள் வாங்குவதுதான் கேட்டிக்காரத்தனம். இதில் உப்பிலிதான் கைதேர்ந்தவன். அதனால்தான் அவன் எங்களுக்கேல்லாம் தலைவனாக விளங்கினான்.

ஆண்டான் பாடியுள்ள திருப்பாவையில் 'கூடாரை வெல்லும் சிர்' என்பது இருபத்தி ஏழாவது பாசரம். இந்தப் பாசரத்திற்கு ஒரு தனி மகிமை உண்டு. இந்தப் பாசரத்தின் தத்துவத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு மாரீகழி மாதம் இருபத்தி ஏழாவது நாள் பெருமான் கோயில்களிலெல்லாம் 'கூடாரை வெல்லும் சிர்' உத்ஸவம் கொண்டாடுவது வழக்கம். "ஆடையுடுப்போம் அதன் பின்னே பால் சோறு, மூட நெய்பெய்து முழங்கை வழி வாரக், கூடியிருந்து குளிர்ந்தேலோ ரெம் பாவாய்" என்பதை யனுசரித்து அன்று கோயிலில் விசேஷமாகச் செய்யப்படும் சர்க்கரைப் பொங்கலில் அளவுக்கு மீறி நெய் வழியும். அந்தச் சர்க்கரைப் பொங்கலை ஒரு தடவை வாங்கிச் சாப்பிட்டு ருசி கண்டிருந்தால் இப்பிறவிக்கும் இன்னும் ஏழேழ்பிறவிக்கும் மறக்கவே ஈடியாது. நமக்கு மாத்திரம் அண்டா னைப் போல் பாசரம் பாடும் சக்தி இருந்தால் அந்தச் சர்க்கரைப் பொங்கலுக்காக மாத்திரம் ஆயிரம் பாசரம் பாடத் தோன்றும்.

அன்று 'கூடாரை வெல்லும் சிர்' உத்ஸவம். மற்ற நாட்களைவிட அன்று கோயிலில் கூட்டம் அதிகம். அப்பாபகக் கோஷ்டியினர் உரத்த குரலில் பாராயணம் செய்து கொண்டிருந்தனர். குழந்தைகளையிட நான்கள் ஓடி விளையாடிக் கொண்டிருந்தோம். சர்க்கரைப் பொங்கல் விரியோகம் செய்யும் நேரம் எங்களுக்குத் தெரியும். அதுவரையில் ஓடி விளையாடுவதுதான் எங்கள் வேலை.

பிரசாதம் விரியோகம் செய்யும் நேரம் நெருங்கியது. எல்லோரும் ஓடி வந்து நெருக்கி யடித்துக் கொண்டு கோஷ்டியில் அமர்ந்தோம். ஒருவர் சர்க்கரைப் பொங்கலிருக்கும் பெரிய பாத்திரத்தை எடுத்துக் கொண்டு வந்தார். இன்னொருவர் அதிலிருந்து எடுத்துக் கொடுத்துக் கொண்டு வந்தார். குழந்தைகளெல்லாம் நான் முந்தி, நீ முந்தி

எனக்கு அவன் முகத்தைப் பார்க்கப் பரிதாபமாக இருந்தது. மெதுவாக அவளிடம் நெருங்கி, "மைதிலி! உனக்குச் சர்க்கரைப் பொங்கல் கிடைக்கலையே?" என்றேன்.

"கிடைக்கல்லோடா! எல்லாரும் இப்படி நெருக்கியடிச்ச விழுந்தா....." என்றான், துக்கம் நெஞ்சில் வந்து அடைக்க விம்மி.

"கவலைப்படாதே! நீ இங்கேயே நில்லு. நான் உனக்கு வாங்கித் தருகிறேன்" என்றேன். நான் இப்படிச் சொன்னேனே தவிர என் கையில் வழியும் நெய்யை எங்கே துடைப்பது என்றுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. கையைத் துடைத்துக்கொண்டு வாங்கினால் அல்லவா அப்பொழுதுதான் முதல் தடவை புதிதாக வந்து வாங்குகிறவன் போல்

தோன்றும்? என் வேஷடியிலேயே துடைத்துக் கொள்ளலாமா என்று நினைத்தேன். நல்ல பட்டுக் கரை வேஷடி! அதில் துடைத்தால் அம்மா கொண்டு விடுவாள். மைதிலிக்குத்தானே சர்க்கரைப் பொங்கல் வாங்கிக் கொடுக்கப் போகிறேன்? ஏன் அவன் பாவாடையில் இந்த நெய்யைத் துடைத்து விட்டு வாங்கிக் கொடுக்கக் கூடாது? "மைதிலி! இந்த நெய்யைத் துடைத்தால்தான் இரண்டாள் தடவை சர்க்கரைப் பொங்கல் வாங்கலாம். இதை உன் பாவாடையில் துடைக்கலாமா?" என்றேன்.

அவன் தயங்கினான். நல்ல பட்டுப் பாவாடை கட்டிக் கொண்டிருந்தான். அதை வீணாக்க எந்தப் பெண்தான் சம்மதிப்பாள்? ஆனால் சர்க்கரைப் பொங்கல்? அதுமாதிரி சர்க்கரைப் பொங்கல் கிடைக்குமா? பாவாடை சிறிது விண்ணாலும் பாதகமில்லை என்று அவளுக்குப்பட்டது. மெதுவாகத் தன் பாவாடைத் தலைப்பை எடுத்து நீட்டினான். அவசர அவசரமாக அதில் என் கையில் வழிந்த நெய்யைத் துடைத்து விட்டுக் கூட்டத்தில் புகுந்து மறுபடியும் சர்க்கரைப் பொங்கல் வாங்க முயற்சி செய்தேன். இரண்டு கைகளையும் நீட்டி 'மாமா மாமா' என்று தொண்டை வறளக் கத்தினேன். என்னுடைய சாமர்த்தியம் ஒன்றும் பலிக்கவில்லை. ஒரு பருக்கை கூட என் கையில் விழவில்லை. வீதியோகம் செய்து கொண்டு வந்த சுவாமி கையை உதறிவிட்டு, "எல்லாம் தீர்ந்த போய் விட்டது. அவ்வளவுதான், போங்கள்" என்று சொல்லி விட்டு உள்ளே போய் விட்டார். அதற்கு மேல் என்ன செய்வது? கூட்டமும் கலையத் தொடங்கியது. நான் வெறுங்கையுடன் மைதிலியின் எதிர்ப்பு வந்து நின்றேன். தோல்வி முகத்துடன்

என்று போட்டி போட்டுக் கொண்டு ஒருவர் மீது ஒருவர் விழுந்து 'மாமா. மாமா' என்று கூவிக் கையேந்தினர். மற்ற நாட்களில் எல்லாம் நான்கைந்து தடவைகள் வாங்குவதில் அவ்வளவு சிறப்பில்லை. அன்று யார் ஹிந்து தடவை வாங்குகிறானோ அவனுக்குத்தான் தனிச் சிறப்பு. எப்படியோ நான் ஒரு தடவை வாங்கி விட்டேன். அன்று இருந்த நிலைமையில் ஒரு தடவை வாங்குவதே என்னைப் போன்றவனுக்கு மிகச் சாமர்த்தியமான காரியமாக இருந்தது.

கொடுத்த சர்க்கரைப் பொங்கல் கொஞ்சம்தான். ஆனால் என் சிறிய கை முழுவதும் உருக வைத்த நெய்க் குடத்தில் கையைத் தேய்த்து எடுத்தது போல் நெய் வழிந்து சொட்டியது. நான் சர்க்கரைப் பொங்கலைச் சாப்பிட்டு விட்டுக் கையைத் துடைப்பதற்கு வழி தெரியாமல் சுற்றிலும் பார்த்து விழித்துக் கொண்டிருந்தேன். சிறிது தூரத்தில் மைதிலி கையைப் பிசைந்து கொண்டு நில்லு கொண்டிருந்தான். பாவம்! அவளுக்குச் சர்க்கரைப் பொங்கல் கிடைக்கவில்லை போலிருக்கிறது. அது அவன் முகக் குறியிலிருந்து நன்கு தெரிந்தது. பெயன்கள் இப்படி நெருக்கி அடித்து ஒருவர் மீது ஒருவர் விழுந்து கொண்டு வாங்கினால் பாவம். அவனைப் போலிருக்கிற பெண் குழந்தைகள் வாங்குவது சிரமம்தான்.

நெஸ்ட்டோமால்ட்

சாப்பிடுவதால் தேகம் திட
கார்த்தமாயிருக்கிறது

அதிக சக்திக்காக, சத்து
உள்ளதும உடலுக்கு
அவசியமுமான பாஸம்
... விடமின் B₁ சேர்ந்த
மால்ட்டெட் பால்.

சூடாகவோ, அல்லது
குளிர்ச்சியாகவோ சாப்பிடலாம்.
நல்ல ருசியாயிருக்கும்

NM/6/6

அந்த இருமலை நிறுத்துக தொண்டை ரணத்தை சமனமூட்டி குணப்படுத்துக

பெப்ஸ் தொண்டை மற்றும் மார்பு வலி நிவர
ண மாத்திரைகளில் சமனமூட்டி குணப்படுத்த
தும் சரங்கள் அடங்கியுள்ளன. பெப்ஸை
கவைக்கும்போதே, இந்த சரங்கள் ஆயிரக
மாறி உங்கள் கவாசத்துடன் தொண்டை

கவாசக் குழாய் மூலமாக கவாசப்பைக்குச் செல்லும். ஆகவே கோளாறின் ஆர்யஸ்தானத்
தற்கே சென்று வேலைசெய்கின்றன. அதனுடைய பெப்ஸ் கைகண்ட
ஒளவுதமாய் விளங்குகிறது. பெப்ஸ் இருமலை நிறுத்தி, தொண்டை ரண
த்தை சமனமாக்கி, உங்கள் கவாசப் பையை காப்பாற்றி, காத்தை
உடைத்து, அடைப்பை நீக்குவதுடன் இன்புளியன்ஸை மற்றும்
பிராங்கிகடிஸ் சிசிச்சையில் இன்றியமையாததாகவுள்ளது.

பெப்ஸ் சாப்பிடுங்கள்

PEPS

உகை பிரசித்தி பெற்ற

தொண்டை, மார்புவலி நிவாரண மாத்திரைகள்.

எல்லா மருத்து வியாபாரிகளிடமும் கிடைக்கும்.

EPY-25-TAN

மதராஸிற்கு மோல் ஏஜெண்டுகள்: தாதா & கம்பெனி, பார்க் டவுன்

எங்கள் குருநாதர்

கூலி 27-12-53 இதழில் பிரசுரமான "சந்தேசிதிபதி" என்ற கட்டுரையைப் படித்தேன். பிறகு 10-1-54 கூலி இதழில் ஸ்ரீ பாலுசாமி தீக்ஷிதர் எழுதி யிருந்ததையும் படித்தேன். ஸ்ரீ பாலுசாமி தீக்ஷிதரவர்கள் எழுதியதையே நானும் ஆமோதிக்கிறேன். இன்று தமிழகத்தில், தீக்ஷிதரவர்களுடைய கிருதிகள் பிரபலமாய் இருப்பதற்கு மூலக் காரணமானவர் எங்கள் குருவாரிய பிரம்மபூர் வீணை வித்வான் அனந்த கிருஷ்ணய்யர் அவர்கள் தான்.

1937-ம் வருஷம் என் தகப்பனர் ஸ்ரீ ஜி. வி. ராமன் அவர்கள் விடுப்ப்படி ஸ்ரீ அனந்த கிருஷ்ணய்யர் குடும்பத்துடன் கல்கத்தா வந்து சேர்ந்தார். அப்பொழுது முதல் என் சகோதரியும் நானும் அவர்களிடம் நல்ல சந்தேசி ஞானத்தையும் ஸ்ரீ தீக்ஷிதரின் அபூர்வ கீர்த்தனங்களையும் (இதுவரையில் வெளியில் வராதவை) பயின்றோம். காலக்ரமத்தில் சந்தேசிப் பயில அவரிடம் பலரும் வந்தார்கள். 1943-ம் வருஷம் ஸ்ரீ குருகுலாசான வித்யாலயம் என்ற சந்தேசிப் பள்ளியை ஸ்தாபித்தார். அதில் ஆண் பெண் இரு பாலர்களும் அவரவர்கள் இடப்படி வீணை, பீடில், மீருதங்கம், வாய்ப்பாட்டு முதலியவைகளைக் கற்று வருகிறார்கள். இதில் என்ன ஆச்சரியமென்றால் உத்தியோகத்திலிருக்கும் பலர் இந்தப் பள்ளியில் சேர்ந்து சந்தேசித் தை நல்லமுறையில் கற்று இன்று திறமையுடன் கச்சேரி செய்யும் அளவுக்குத் தேர்ச்சி பெற்றிருப்பதுதான்.

வருஷம் தேரறும் நடைபெறும் தியாகையர், சாமா சாஸ்திரி, தீக்ஷிதர் உதல்வங்களில் மாணவ மாணவிகளே அவரவர்கள் திறமையைக் காட்டி உதல்வங்களைக் கொண்டாடி வருகிறார்கள். இந்தப் பள்ளியில் மும்முர்த்தி களாகிய தீக்ஷிதர், சாமா சாஸ்திரி, தியாகையர் கிருதிகளைத் தவிர வேறு எந்தக் கிருதிகளும் சொல்லித் தருவதில்லை. இதுவரையில் 350 தீக்ஷிதர் கிருதிகள் வெளியாகி யிருக்கிறது. இன்னும் எவ்வளவோ கிருதிகள் ஸ்ரீ அனந்த கிருஷ்ணய்யர் அவர்களிடம் இருக்கிறது. இன்று தென்னாட்டில் தீக்ஷிதர் கீர்த்தனங்கள் பரவியிருப்பதைவிட மூன்று மடங்குக்கு மேலாகக் கல்கத்தாவில் பரவி யிருக்கிறது. இவ்வளவு அரும்பாடு பட்டுச் சந்தேசித்துக்குத் தொண்டு புரிந்து வருகிறவரும் தம் அயுதையும் கவனத்தையும் சந்தேசித்துக்கே அர்ப்பணித்து வருபவருமாகிய பிரம்மஸ்ரீ அனந்த கிருஷ்ணய்யர் அவர்களை இன்னமும் தென்னாட்டில், அதிலும் சந்தேசி வித்வான்களின் வட்டாரத்தில் அவர்களது பெயர் தெரியாமல் இருப்பதை அறிந்து அவர் சிஷ்யர்களாகிய நாங்கள் பெரிதும் வியப்படைகிறோம். நாட்பரம்மதீயோதி ஸ்ரீ முத்து ஸ்வாமி தீக்ஷிதர் அவர்களின் விலை மதிப்பில்லாத கீர்த்தனங்களை ஸ்ரீ அனந்த கிருஷ்ணய்யர் அவர்கள் தம் சிஷ்யர்கள் மூலமாய் வெளியிட்டுச் சந்தேசி உலகில் என்றும் அழியாத வண்ணம் இருக்கப்பாடுபட்டு வருகிறார். அவரிடம் உள்ள தீக்ஷிதர் கிருதிகளைச் சந்தேசி உலகம் நல்ல முறையில் பயன் படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

கல்கத்தா
11-1-54 சாஸ்வதி அனந்தகிருஷ்ணன்

அவள் எதிரில் வந்து நிற்பதே எனக்கு வெட்கமாய் இருந்தது. இருந்தாலும் அவளுக்கு ஏதேனும் சமாதானம் சொல்ல வேண்டாமா? "என்னை வாங்க விட்டாமல் எல்லோரும் இடித்துத் தள்ளி விட்டார்கள். காளைக்கு உனக்கு நான் நிறையப் பொங்கல் வாங்கித் தருகிறேன்" என்றேன்.

அவளுக்குத் துக்கமும் அழுகையும் முண்டி முரண்டிக் கொண்டு வந்தன. "நாளைக்கு வேறும் பொங்கல் யாருக்கு வேண்டும்? சர்க்கரைப் பொங்கல் வாங்கித் தரேன்னு ஏமாத்திவிட்டுத்தானே என் பாவாடையிலே செய்யைத் துடைத்துட்டுப் போனே? பட்டுப் பாவாடை யெல்லாம் வீணாய் போச்சு!" என்றான் விம்மலுடன். அப்பொழுது அவள் முகத்தைப் பார்க்கவே எனக்குச் சங்கடமாக இருந்ததால் அந்த இடத்தை விட்டுப் போய் என்முடைய கூட்டாளிகளுடன் கலந்து கொண்டு விட்டேன்.

இதெல்லாம் நடந்து பதினைந்து வருடங்களுக்கு மேலாகி விட்டன. வயது ஆக ஆக வாழ்க்கையில் எவ்வளவு மாறுதல்? எங்கோ உத்தியோகத்தி லிருந்தவன் விடுமுறையை உத்தேசித்துச் சொந்த ஊருக்கு வந்தேன். மார்கழி மாதம், பனி, குளிர் எல்லாம் பழைய ரூபத்தைக் கிளறியது. அன்று மார்கழி மாதம் இருபத்தி ஏழாம் தேதி. 'கூடாரை வெல்லும் சீர்' உதல்வம். ஏதோ ஒரு ஆசை என்னைப் பிடித்து உந்தியது. காலை யில் எழுந்து ஸ்நானம் செய்து, மடியுடுத்தித் திருமண் இட்டுக் கொண்டு வெளியே கோவில்லே போக நினைத்தேன். அடுத்த வீட்டு வாசலில் நின்றேன் கொண்டிருந்த ரங்காச்சாரியார் "என்னப்பா இது? திருமண் ணெல்லாம் ரொம்பத் தடபுடலா இருக்கே? பொழுது விடிவிறத்துக்கு முன்னாடி எங்கே கிளப்பினே.....?" என்றார் உருவமே தெரியாமல் போர்த்திக் கொண்டிருக்கும் கம்பளிச் சால்வைக் குள்விரிந்த வண்ணமே.

"கூடாரை வெல்லும் சீர்" உதல்வமாச்சே, கோயிலுக்குப் போயிட்டு வரலாமனு புறப் பட்டேன்....." என்றேன்.

"ஓகோ! பழைய குசிகண்ட பூசையோ நீ.....! அதெல்லாம் இப்போ இல்லேப்பா. அந்தக் காலம் போயிடுத்து" என்றார்.

அவர் சர்க்கரைப் பொங்கலைப் பற்றித் தான் அப்படிச் சொல்லுகிறார் என்று எனக்குத் தெரியும். சர்க்கரைப் பொங்கல் மீது ஆசை வைத்துத்தான் நான் கோயிலுக்குப் போகிறேன் என்று அவர் நினைப்பது தவறு என்பதை நான் அவருக்கு எடுத்துக் காட்ட விரும்பினேன். "எது விசேஷமாக இருந்தாலும் இல்லா விட்டாலும் பெருமாள் எப்பொழுதும்போலச் சேவை சாதிக்கிறார் அல்லவா? பெருமானைச் சேவிக்கத்தான் நான் கோயிலுக்குப் போகிறேன், ஸ்வாமி!" என்று சொல்லி விட்டு நடந்தேன்.

முன் நாட்களைப் போலவும் கோயிலில் அவர் வளவு கூட்டமில்லை. இது பக்திக் குறைவினால் ஏற்பட்டதோ, இல்லாவிடில் பிரசாதங்களின் தரம் குறைந்ததினால் ஏற்பட்டதோ? பிரபந்த பாராயணம் செய்பவர்கள் ஐந்தாறு பேர்கள் இருந்தார்கள். எப்பொழுதும் கோயிலுக்குத் தவறாமல் வரும் சேவாத்திகள் ஐந்தாறு பேர்கள் இருந்தார்கள். நான் அங்கு சென்ற சமயம் யாரோ ஒருவர் தட்டில் எதையோ வைத்துக் கொண்டு விநியோகம் செய்து கொண்டிருந்தார். நானும் கோஷ்டியில் அமர்ந்து கையை நீட்டினேன். எலுமிச்சங்காய்ப் பிரமாணம் கையில் கருப்பாக ஏதோ விழுந்தது. சந்தேகமில்லை. அதுதான் சர்க்கரைப் பொங்கல். 'கூடாரை வெல்லும் சிர்' உத்ஸவச் சர்க்கரைப் பொங்கல். அதில் நெய் வாணையே இல்லை. உண்மையாக அந்த நாளை நினைத்துப் பார்ப்பதே ஒரு கனவு போலத்தானிருந்தது. 'எப்படிப்பட்ட சர்க்கரைப் பொங்கலை யெல்லாம் பார்த்த பெருமான் இந்தச் சர்க்கரைப் பொங்கலையும் சாப்பிட்டு விட்டுத் திருமேனி குளியாமல் சேவை சாதிக்கிறாரே' என்றுதான் எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. கையில் அந்தச் சர்க்கரைப் பொங்கலை வைத்திருந்த வண்ணமே சுற்றிலும் பார்த்தேன். சிறிது தூரத்தில் மைதிலி நின்று கொண்டிருந்தாள். என்ன ஆச்சரியம்! என் கண்களையே என்னால் நம்ப முடியவில்லை. எத்தனையோ வருஷங்களுக்குப் பின் அவளை நான் பார்க்கிறேன். அவள் யாருக்கோ வாழ்க்கைப் பட்டு ஏதோ ஒரு ஊரில் குடித்தனம் நடத்தி வந்தாள் என்பது மாத்திரம் எனக்குத் தெரியும். எந்த ஊரில் வாழ்க்கைப்பட்டிருந்தால் என்ன? எப்பொழுதாவது பிறந்த ஊருக்கு வரக் கூடாதா? வந்த சமயத்தில் என்னைப் போல் அவளுக்கும் கோயிலுக்கு வரவேண்டுமென்று ஆசை எழுந்திருக்கலாமல்லவா? நான் அவளைச் சலபமாக அடையாளம் கண்டு கொண்டு விட்டேன். அவளும் என்னை இன்னாரென்று தெரிந்து கொண்டு விட்டவள் போல் என்னைப் பார்த்துச் சிரித்தாள். அவளுடைய சிரிப்பு அவளிடம் நெருங்கிப் பேசலாம் என்ற துணிவை எனக்கு உண்டாக்கியது.

“என்ன மைதிலி, செளக்கியமா?” என்று கேட்டேன்.
 அவள் சிரித்துக் கொண்டே, “செளக்கியந்தான்!” என்றாள்.
 “நீ எந்த ஊரில் இருக்கிறாய்.....?”
 “நாகப்பட்டினத்தில்.....”
 “உன் அகத்துக்காரருக்கு என்ன உத்தியோகம்.....?”
 “பள்ளிக்கூட வாத்தியார்.”
 “உனக்கு எத்தனை குழந்தை.....?”
 அவள் கூச்சத்துடன் பதில் சொன்னாள்: “மூன்று. இரண்டு பெண், ஒரு பிள்ளை...”
 அப்பொழுதுதான் அவளுக்குப் பக்கத்தில் நின்று கொண்டிருந்த சிறுமியை நான்

சுசு

இயற்கையிலே அழகியானதும் செயற்கை அழகை செவ்வனே செய்ய வேண்டும். என்னதான் ஒருவர் செக்கச் சிவந்த மேனியுடையவனாய் இருந்தாலும் அவளின் அழகை அதிகப்படுத்த இயற்கை அழகுடன் செயற்கை அழகையும் செவ்வனே செய்தால்-பெண்மணிகளின் சந்திரவதனம் போன்ற மேனி அழகுக்கு, அவளின் அடர்த்து படர்ந்த கூந்தலும், கவர்ச்சியும் காத்தியுமுடைய கண்களும், ரஞ்சிதமான நெற்றியுமே காரணம். தற்காலத்து நாரிமணிகள் (ஏன் புருஷ மணிகளும் கூட) அவர்களின் அழகை அதிகப்படுத்த அடர்த்து படர்த்து கருண்ட கேசவளர்ச்சிக்கு ரூபா டானிக் ஹேர் ஆயிலும், கவர்ச்சியும் காத்தியுமுடைய கண்களுக்கு ஐடெக்ஸ் கண் மையும், ரஞ்சிதமான சோபையுடன் கூடிய நெற்றிக்கு பிரீதி குங்குமம் வாசனைச் சாத்தும் உபயோகிக்கிறார்கள். இவைகள் பண்டைக்கால சாஸ்திரிய முறைப்படி அரவிந்தலாபரட்டரிஸாரால் தயாரிக்கப்பட்டவை எல்லாக் கடைகளிலும் ஐடெக்ஸ் 12 அணுவுக்கும் பிரீதி சாத்து 8 அணுவுக்கும் கிடைக்கும். மட்டமான போலிகளை வாங்கி ஏமாரசாதீர்கள்.

தயாரித்து விநியோகிப்பவர்கள் :
அரவிந்த் லாபரட்டரிஸ்
 ஆற்காட் ரோடு :: மதராஸ் - 16
 G. P.

எல்லா சோதனைகளிலும்
தேர்ச்சி பெற்ற
ஆதர்ச தேர் பிரஷ்
இன்றே வாங்குங்கள்-
அதன் குணங்
களை தெரிந்து
கொள்ளுங்கள்

கவனிக்க நேர்ந்தது. அந்தச் சிறுமிக்கு எட்டு அல்லது ஒன்பது வயதுதான் இருக்கும். பதினைந்து வருஷங்களுக்கு முன் மைதிலி எப்படி இருந்தாளோ அந்த உருவத்தை அச்சாக எடுத்து வார்த்து வைத்ததுபோல் தான் இருந்தது அந்தச் சிறுமியின் உருவமும். “இவள் உன் பெண்ணா.....?”

“ஆமாம்...இவள்தான் மூத்தவள்.....”

“பெயரென்ன.....உன்னைப் போலவே இருக்கிறாள்.....?”

“இவள் பெயர் ஜெயம்.....” என்றான் முகத்தில் சிரிப்புக் குறி மாறாமலேயே.

அவளோடு பேசிக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் என் கையிலிருந்த சர்க்கரைப் பொங்கலைப் பற்றிய நினைவே எனக்கில்லை.

ஒரு எச்சரிக்கை

“கல்கி” உதவி ஆசிரியர் ஸ்ரீ லோமாஸ் அவர்களின் பெயரை உபயோகித்து, தானே “லோமாஸ்” எனக் கூறிக்கொண்டு நமது ஏஜண்டுகள் சிலரையும் கல்கி நாயர்கள் சிலரையும் யாரோ ஒரு நபர் ஏமாற்றிப் பணம் பறித்துச் செல்வதாக அறிகிறோம். அப்படிப்பட்ட நபர் யாராவது ‘கல்கி’ காரியாலயத்தின் பெயரை உபயோகித்துக் கொண்டு தங்களிடம் உதவிபெற வந்தால் தாங்கள் ஏமாந்து போய்விட வேண்டாம்.

மானேஜர்,

“கல்கி” காரியாலயம்.

“அடடே! இன்னும் இதைக் கையிலேயே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேனே? இந்தா... சர்க்கரைப் பொங்கல். இதை வாங்கிக் கொள்.....” என்றேன்.

“சர்க்கரைப் பொங்கலா? எனக்கு வேண்டாம்.....” என்றான் அவன், சுரீரென்று. அவனுடைய புன்சிரிப்பில் மாறுதல் தோன்ற விட்டாலும் வெட்கத்தினால் அவன் முகம் நன்றாகச் சிவந்தது.

“உனக்கு இந்த மாதிரிச் சர்க்கரைப் பொங்கலெல்லாம் பிடிக்குமா...? போகட்டும் உன் பெண்ணையாவது இதை வாங்கிக் கொள்ளச் சொல்” என்றேன்.

“இதோ, பார் ஜயா! மாமா சர்க்கரைப் பொங்கல் கொடுக்கிறாராம். வாங்கிக் கொள்” என்றான். அந்தச் சிறுமி என்னிடமிருந்து சர்க்கரைப் பொங்கலை வாங்கிக் கொண்டாள்.

அவ்வளவு நேரமும் சர்க்கரைப் பொங்கலைக் கையில் வைத்துக் கொண்டிருந்ததால் கையெல்லாம் பிசு பிசு வென்றிருந்தது. திருக்குளத்தில் போய்க் கை அலம்பிக் கொள்ள வேண்டியதுதான். ஆனால் பழைய நினைவிலேயே என் மனம் சுழன்று கொண்டிருந்ததால் அந்தச் சிறுமியைப் பார்த்து “அடடா! சர்க்கரைப் பொங்கல் வாங்கினது கையைல்லாம் பிசு பிசு வென்று இருக்கிறது. கொஞ்சம் உன்னுடைய பாவாடையில் துடைக்கட்டுமா?” என்றேன்.

“போங்கோ மாமா! பட்டுப் பாவாடையில் வந்துகையைத் துடைக்கிறாராம். என்ன, விளையாடறேனோ?” என்றான் அச் சிறுமி.

“பட்டுப் பாவாடையா? நல்ல வேளை. அம்மாவைப் போல நீ அவ்வளவு அசடாக இல்லை” என்று சொல்லிவிட்டு நடந்தேன்.

இந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லும்போது மைதிலியின் முகத்தில் எவ்வீத மாறுதல் ஏற்பட்டதென்று எனக்குத் தெரியாது. இப்படிப்பட்ட வார்த்தையை ஏன் நான் அவளிடம் சொன்னேன் என்றும் எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் சென்று போன அந்த நாளின் குழந்தைப் பருவத்தின் நினைவில் நான் படும் ஆனந்தாவஸ்தையை அவளும் தன்னுடைய மனத்தில் நினைத்து அனுபவிக்க வேண்டுமென்பதுதான் என் அவா.

அன்றாடம் இரண்டே நீமிஷங்கள் தேவை நீங்கள் பூரண எழிலுடன் திகழலாம்

முக சிங்காரிப்புக்குத்தான்,
பாண்ட்ஸ் வானிலிங் க்ரீம்
தடவிக் கொண்டால் அதன்
மேல் போடப் பூசுவது மிக
எளிது — அழகாயிருக்க
கும், சூரபகிரிக்கட்டும்.

பிரதி தினமும் பாண்ட்ஸ் கோஸ்ட் க்ரீமை
உங்கள் சருமத்தில் தடவி தன்ரு தேயுங்
கள் — ஒரே ஒரு நிமிஷம் தான் — ஆகும்,
அதிலுள்ள எண்ணெய்கள் சருமத்தில் ஊடுருவிச்
சென்று, மலிக் காய்களில் படிந்திருக்கும் சிறு
சிறு துளியையும் அழிக்கையும் வெளியேற்றி விடு
கிறது. சருமத்தை மெதுவாகத் தடைத்து,
அது எவ்வளவு பரிசுத்தமாக விளங்கு
கிறதென்பதைப் பாருங்கள்.

இவ்வற்புத க்ரீமை இன்னும் கோஞ்சம் எடுத்து
முகத்திலும் கழுத்திலும் பூசிக் கொள்ளுங்கள்.
இரவு முழுவதும் அது அப்படியே இருக்கட்டும்.
காலையில் எழுந்தவுடன் உங்கள் மேனி மிக துயிலி
யமையும் பூரண போலிவுடனும் விளங்குவதைக்
கண்டு அதிசயிப்பீர்கள்.

பிரதி தினம் காலியினும் ஒரு நிமிஷம் உங்கள்
முகத்தில் பாண்ட்ஸ் வானிலிங் க்ரீமை மெது
வாகத் தடவுங்கள். அது பூரணமாக மறைந்து
யிரும், சருமம் பட்டுப்போன்று மழமழப்பாகவும்
அற்புத சோபையுடனும் விளங்கும்.

கண்ணுக்குப் புலப்படாத வகையில் முகத்தில்
மறைந்துள்ள இந்த பாண்ட்ஸ் வானிலிங் க்ரீம்
திரைப்படலம் பகல் முழுவதிலும் உங்கள் எழிலைப்
பாதுகாக்கும். உங்கள் மிகுதவான சருமத்
திற்கு இந்த பாதுகாப்பு அவசியம்—முகவியமாக
வரட்டைசக் காற்றிலும் சூரிய கிரணங்களின் வெப்
பத்தாலும் சருமம் துவண்டு போகாமல் காப்பாற்றி
வர அந்நவசியம்.

உங்கள் சருமத்திற்கு இவ்விரட்டை பராமரிப்பு
ஒவ்வொரு காரும் தேவை, பாண்ட்ஸ் க்ரீம்கள்
இரண்டையும் அன்றாடம் தவறாமல் உபயோகித்து
உங்கள் அழகுக்கு அழகு ஊட்டுங்கள்!

உவமில் எங்குமே பெண்
மணிகள் தங்கள் எழிலை
புதுமை குன்றமல்
பாதுகாக்க பாண்ட்ஸ்
க்ரீம்கள் இரண்டை
யுமே உபயோகிக்
கின்றனர். அவர்கள்
இயற்கை அழகின்
இரகசியம் அதுதான்

பாண்ட்ஸ்

ஒரு முறை பிரஷ்கொண்டு தேய்த்தால்
கால்கேட் குளோரோபில் டீப் பேஸ்ட்
துர்நாற்றத்தை ஒழித்து
 வாயை சுத்தமாக்குகிறது

**இதோ! குளோரோபில் டீப் பேஸ்டின் புரண
 நன்மைகள் அடங்கிய புதிய, விசேஷ கால்கேட் சூத்திரம்!**

குளோரோபிலின் நன்மைகளை பத்திரமான, ரஞ்சிதமான உருவில் தருகிறது கால்கேட் சூத்திரம்... கால்கேட் குளோரோபில் டீப் பேஸ்ட் துரிதமாக, திருத்தமாகச் செயலாற்றுகிறது... அது தரும் சுத்தம் மணிக்கணக்காக நீடிக்கும்!

புதிய, இனிய சுவாசம்... பலமான ஈறுகள் பெற... சாப்பிட்டவுடன் கால்கேட் குளோரோபில் டீப் பேஸ்டை உபயோகிக்கவும். சிறந்த பற்பசைகளைத் தயாரிக்கும் உலகிலேயே பெரிய ஸ்தாபனத்தின் உன்னத குளோரோபில் டீப் பேஸ்ட்.

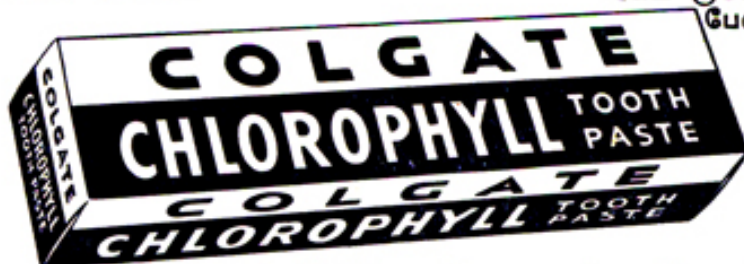
பாக்டீரியாவை ஒழிக்கிறது!

எனும்லை அரிக்கும் தீய அமிலங்களையும்... அவற்றைத் தோற்றுவிக்கும் பாக்டீரியாவையும் குறைக்கிறது.

ஈறுகளைப்

பலப்படுத்துகிறது!

குளோரோபிலின் நன்மைகளைப் பயன்படுத்தி, ஈறுகளைப் பலப்படுத்த கால்கேட் குளோரோபில் டீப் பேஸ்ட் உதவுகிறது.

* தீய உரையும் குளோரோபிலின் வெற்றம்

புதிய பச்சை டீப் பேஸ்ட்பரிசித்து உத்தரவாதம் அளியுது **கால்கேட்**

பாதிப் பேச்சில் விட்டு விட்டுத் திடுதிப்
பென்று ஜ்வாலாப் பிரஸாத் எழுந்து
வெளியே போனது ராதாவுக்கு வியப்பை
அளித்தது. “இதோ, ஒரு நிமிஷத்தில் வரு
கிறேன்” என்று அவர் சொல்லித்தான்
போனார். என்றாலும், ‘என்னதான் முக்கிய
மான காரியமா யிருந்தாலும், இப்படித்
திடுதிப்பென்று எழுந்து போக மாட்டாரே!
எப்பொழுதும் காரியத்தில் குறியாய் யிருப்
பவர் ஆயிற்றே! இப்பொழுது எழுந்து
போனதற்குக் காரணம் என்னவா யிருக்க
லாம்?’ என்று எண்ணமிட்டார். ‘ஒரு
வேளை சுதாகரின் வாதத்துக்குப் பதில்
சொல்ல முடியாததா யிருக்கலாமோ?’
என்று தோன்றியது. ‘ஆமாம், சியாயமான
வாதத்துக்கு யாரால்தான் பதில் சொல்ல
முடியும்?’ என்று அவன் மனம் ஆமோதித்
தது; முந்திய எண்ணத்துக்குப் பலம் கொடுத்
தது. அடுத்த கணமே அவன் சுதாகரின்
புத்தி சாதுரியத்தில் மெய்மறந்து மனத்
தைப் பறி கொடு
த்து விட்டார்.

சிறிது நேரத்துக்
கெல்லாம் ஜ்வா
லாப் பிரஸாத்
முகத்தில் முறுவல்
ஓட உள்ளே பிர
வேசித்தார். மேஸ்திரி வந்திருப்பது
அவருக்குத் தெரி
யாது. எனவே,
“நீங்கள் சொல்வ
தெல்லாம் சரி
தான், சுதாகர்!
ஆனால் அறிவு...”
என்று ஆரம்பித்
தார் அவர்.

அவரைக் கண்ட
மேஸ்திரி, “வணக்
கம், முதலாளி!” என்று கூறிக் கையைக்
கட்டிக்கொண்டு நின்றான்.
“அட, மேஸ்திரியா? வா, அப்பா! எப்
பொழுது வந்தாய்?” என்று கேட்டார்.
அவன் இருக்கும்போது சுதாகரிடம் மேலும்
பேச்சைத் தொடருவது அவருக்கு உசித
மாகத் தோன்றவில்லை. எனவே, “ஏன்
மேஸ்திரி! வேலைநிறுத்தம் எல்லாம் எப்படி
யிருக்கிறது?” என்று கேட்டார்.
“சமான்! அது ஒரு பெரிய தொத்து
வியாதிக்க. ஒரு மில்லில் வேலை நிறுத்தம்
நடந்தால் இன்னொரு மில்லிலும் வேலை
நிறுத்தம் தொடங்கி விடுகிறது. என்ன செய்
வது? இந்தக் காலத்துப் பிள்ளைகள் பெரிய
வர்கள் சொல்வதைச் சிறிதாவது காது
கொடுத்துக் கேட்டால்தானே? இளவட்டம்
அல்லவா? தானாகவும் தெரிவதில்லை; சொன்
னாலும் அவர்களுக்குப் புரிவதில்லை. தான்
தோன்றித்தனமாக நடந்து கொள்கிறார்கள்!
என்ன செய்வது?” என்றான் மேஸ்திரி.

“இத்தனை காலமாக நீ நம் மில்லில்
வேலை செய்கிறாய். சொல்லி அவர்களைச்
சரிப்படுத்த முடியவில்லையா, உன்னால்?
என்ன அப்பா சமாசாரம்?” என்று அதிகா
ரம் தொனிக்கக் கேட்டார் ஜ்வாலாப் பிரஸாத்.

“சமான்! இந்தக் காலத்தில் கிழவர்கள்
சொல்ல யார் கேட்கிறார்கள்? அந்தக் காலம்
எல்லாம் மலையேறி எத்தனையோ காலமாகி
விட்டது, சமான்! சமானருடைய புகழி
னால் இன்று நம் மில்லின் மானம் பிழைத்தது.
நம் மில்லில் வேலை நிறுத்தம் நடக்கவில்லை!”
என்றான் மேஸ்திரி மகிழ்ச்சியுடன்.

இதற்குள் சமையற்காரர் வெள்ளித்
தட்டில் மூவருக்கும் வேலைமேல் சிற்றுண்டி
கொண்டு வந்து வைத்தார்.

“வாருங்கள், சுதாகர்! சிற்றுண்டி அருந்
திக் கொண்டே பேசலாம்... ராதா! நீயும்
வா!” என்று அழைத்தார் ஜ்வாலாப்
பிரஸாத். பிறகு மேஸ்திரியைப் பார்த்து,
“சமையற்காரருடன் போய் நீயும் சிற்றுண்டி

அருந்திவிட்டு வா!
அப்புறம் பேசிக்
கொள்ளலாம்!”
என்று சொன்னார்.
மேஸ்திரி சமை
யற்காரருடன்
சென்றான். ஜ்வா
லாப் பிரஸாத்
வெளியே எழுந்து
போனதற்குக் கார
ணம் ராதாவுக்கு
அப்பொழுது
தான் விளங்கியது.
“அட்டா! இந்த
அக்கறை பெண்
ணை எனக்கல்
லவா இருக்கவேண்
டும்? இதற்காகத்
தான் நீங்கள்

33. ரூபாய்க்கு நாலா!

எழுந்து போனீர்களா?” என்று கேட்டுக்
கொண்டே அருகில் வந்து அமர்ந்தான்.

“உனக்குத் தான் இப்பொழுதெல்லாம்
இந்தக் கவலை இருப்பதில்லையே! எப்
பொழுது பார்த்தாலும் புஸ்தகமும், கையு
மாகப் படிப்பீல்தானே புதைந்து கிடக்
கிறாய்?” என்று வார்த்தையில் பொடி வைத்
துப் பேசினார் ஜ்வாலாப் பிரஸாத்.

ராதா அதற்குமேல் அந்தப் பேச்சை
வளர்த்த விரும்பவில்லை. “சரி, வாருங்கள்!
சிற்றுண்டி ஆறிவிடப் போகிறது. சாப்பிடு
வோம்!” என்று கூப்பிட்டார்.

மூவரும் சிற்றுண்டி அருந்தத் தொடங்
்கினர். யாருக்கும் என்ன பேசுவது என்று
புரியவில்லை. அங்கே ஒரேயடியாக மௌனம்
நிலவி விட்டது. அந்த மௌனம் ராதாவுக்
குப் பிடிக்கவில்லை. அதை எப்படியாவது
கலைக்க வேண்டும் என்று எண்ணினான்.
உடனே அவளுக்கு ஜ்வாலாப் பிரஸாத்
ஆரம்பித்த பேச்சு நினைவு வந்தது. “சுதாக

ரிடம் என்னவோ சொல்ல வந்தீர்களே, அது என்ன?" என்று கேட்டாள்.

"என்ன சொல்ல வந்தேன்?"

"ஏதோ அறிவு என்று ஆரம்பித்தீர்களே!" என்று அவர் மறந்துவிட்ட வார்த்தையை எடுத்துக் கொடுத்தார் ராதா.

"ஆமாம், ஆமாம்! உழைப்பையும் முதலையும் பற்றிப் பேசினோம் அல்லவா? உழைப்புக்கும் முதலுக்கும் பெருமை எங்கிருந்து வந்தது? அறிவின் காரணமாகத்தானே? அறிவு இன்றி உழைப்பையும் முதலையும் கொண்டு நாம் எந்தக் காரியத்தைச் சாதித்து விட முடியும்? அறிவு இல்லாவிட்டால் எல்லாம் விழலுக்கு இறைத்த ரீதாகத்தானே முடியும்? அந்த அறிவு நம்முடைய தாயிற்றே! அதற்கு என்ன செய்வது என்று கேட்க நீளைத்தேன்!" என்றார் அவர்.

"லேட்டி! மன்ஸிக்க வேண்டும். சாமான்ய புத்திக்கும் தொழிற்சாலையை நடத்தக் கூடிய திறன் உள்ள புத்திக்கும் எவ்வளவோ வித்தியாசம் இருக்கிறது. சாமான்ய புத்தியுள்ளவராக இருந்தாலும் தங்களால் தொழில்துணுக்கம் தெரிந்த புத்தியை விடைக்கு வாங்கி விட முடிகிறது. அதற்காகத் தங்களுடைய ஏஜென்டு, தரகர், வியாபாரி, குமால்தா முதலிய எல்லோருக்குமே விற்பனையிலோ

லாபத்திலோ பங்கு கிடைக்கிறது. தாங்கள் உழைப்பு, முதல், புத்தி இம் மூன்றையும் ஒன்று கூட்டி ஒரு விதமாக வேலை வாங்குகிறீர்கள். அதனால் தங்கள் அறிவு எல்லாவற்றிலும் சிரேஷ்டமானது, மேலானது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அதன்காரணமாகவேதான் தாங்கள் இந்த மூன்றுக்கும் அப்பாற்பட்ட வகுப்பில் இருக்கிறீர்கள். தங்களுக்குள்ள மதிப்பும் மரியாதையும் அலாதியானது, அதிகமானது. இந்த மூன்றும் இன்றி வேலை நடக்காது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டபோழுது உழைப்பு, முதல், அறிவு இம் மூன்றையும் லாப நஷ்டத்துக்குப் பொறுப்பான பங்குதாரர்களாக ஆக்கி விடுங்களேன். என்னைக் கேட்டால் அதுதான் தங்களுக்கு அழகு என்பேன்!" என்று கூறினார் சுதாகர்.

"சரி, நீங்கள் சொல்லுவது போலவே வைத்துக் கொள்வோம். இதனால் அவர்களுக்கு என்ன பயன் கிடைத்து விடும்?" என்று கேட்டார் ஜ்வாலாப் பிரஸாத்.

"பயன் இல்லாமல் என்ன? ஒவ்வொருவனும், தன்னை வாடகைக்கு வாங்கப்பட்டவர், கூலிக்கு மாறடிப்பவன் என்றெண்ணாமல், முதலாளியாகவே எண்ணுவான். லாப நஷ்டத்தில் அதிகக் கவனம் செலுத்துவான். லாபம் ஏற்பட்டால் மூவருக்கும் சமமாகப் பங்கிட்டுக் கொடுங்கள். நஷ்டம் ஏற்பட்டால், எந்த மூல காரணத்தைக் கொண்டு நஷ்டம் ஏற்பட்டது என்பதைக் கண்டு பிடியுங்கள்.

அந்த நஷ்டத்துக்கு அந்த அந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களைப் பொறுப்பாளியாக ஆக்குங்கள். பணத்தின் குற்றத்தினால் நஷ்டம் ஏற்பட்டதென்றால், அதைப் பணம் ஈடு செய்ய வேண்டும். அறிவின் குறைவினால் நஷ்டம் ஏற்பட்டால், அந்த நஷ்டத்தை நீக்க அறிவு முயற்சிக்க வேண்டும். உழைப்பின் அலட்சியத்தினால் குறை நேர்த்திருந்தால், அந்தக் குறையை உழைப்புப் போக்க

வேண்டும். யாருடைய தவறும் இல்லை யென்றால் மூவரும் சேர்ந்து அதன் லாப நஷ்டங்களையோ பயனையோ அருபவிக்க வேண்டும். இந்த ஏற்பாடுகள் எல்லோருக்கும் நலன் தரத்தக்கது!" என்றார் சுதாகர்.

லாப நஷ்டத்தைப் பங்கு போட்டுக் கொள்ளும் விஷயம் ஜ்வாலாப் பிரஸாத் குக் கொஞ்சம் நல்லது என்றே பட்டது.

சிற்றுண்டியை முடித்துக் கொண்டு அவர், "நீங்கள் இது சம்பந்தமாக எங்கள் மில் மாணேஜரிடம் பேசுங்கள். நாள் இப்பொழுதே அவரை வரவழைக்கிறேன்!" என்று சொல்லி எழுந்திருந்தார்.

அதற்குள் மேஸ்திரியும் சிற்றுண்டியை முடித்துக் கொண்டு அங்கே வந்து சேர்ந்தான்.

அவனைக் கண்டதும் அவர், "மேஸ்திரி! நீயும் உட்காரு. மாணேஜரை வரச் சொல்லிப் போன் செய்கிறேன். அவர் வந்ததும் நீ, நம் வாத்தியார் ஐயா, மாணேஜர் மூவருமாகச் சேர்ந்து பேசியோசனை செய்து ஒரு

மாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். பிறகு மாணேஜர் வந்து விடவே, அவளும் எழுந்து அடுத்த அறைக்குச் சென்று விட்டாள்.

மூவருக்கும் இடையே சம்பாஷனை ஆரம்பமாகியது. பொருளாதாரத்துக்கு உலகத்திலே செல்வாக்கு அதிகம் என்பது உண்மைதான். பொருளாதாரத்துறையில் முன்னேற்றமடைந்த நபர்களுடையவும் நாட்டினுடையவும் பேச்சுக்குத்தான் இந்த உலகத்தில் அதிக மதிப்பு இருக்கிறது; அவர்கள் கைதான் ஒங்கி நிற்கிறது. ஏழை சொல் எந்தக் காலத்திலும் அம்பலம் ஏறினதில்லை; ஏறுவதும் இல்லை. சர்வேகுறை: காஞ்சன மாச்சரயந்தி அதாவது சகல குணங்களும்

பொல்லையே நாடுகின்றன என்பது முதுமொழி. பணத்துக்கு அத்தனை பெருமை அளித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒன்று, நற்குணம், தியகுணம் இரண்டையும் பாசுபடுத்தி இந்தக் குணத்தான் பொன்னை நாடுகிறது, இது நாடுவதில்லை என்று யாரும் முடிவு கட்டவில்லை. ஆகவே, நற்குணத்தைப் போலவே, தியகுணமும் பொன்னை நாடக் கூடும், நாடவும் நாடுகிறது என்பதை யாரும் ஒப்புக் கொள்ளத்தான் வேண்டும்; மறுக்க முடியாது. கூர்ந்து கவனித்தோ மானால் பணம் நமக்கு இந்த உபதேசத்தைத் தான் செய்கிறது என்பது தெளிவாகத் தெரிய வரும்.

எந்தச் சக்திக்கும் இரு குணங்கள் உண்டு. பலம் படைத்தவர்கள் பலரைப் பாதுகாக்கவும் முடியும். அதே சமயத்தில், நீண்டதால் பலருக்குப் பலவிதக் கஷ்டங்களும் கொடுக்க முடியும். நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து வரும் விஞ்ஞானம் நல்லதும் செய்கிறது; தீயதும் செய்கிறது. படை பலம் உள்ள நாட்டின் படைகள் பாதுகாக்கவும் உபயோகப் படுகின்றன. பிற நாட்டினரீது அகாசியமாகப் போர்தொடுத்துப் பல விதமான சிரமங்களை உலகத்துக்கு

அளிக்கவும் ஹேதுவாகின்றன. அதேபோலத்தான் பணமும். பல நன்மைகளுக்கு உபயோகப் படுவது போலவே, அது பல விதத் தீமைகளுக்கும் காரணமாகிறது.

அதனால்தான் வேதாந்த சாஸ்திரம் பொருளுக்கு அதிக மகத்துவம் கொடுக்காதே என்று கூறுகிறது. பணத்தைப் பேணாதே என்று மகாத்மாக்கள் உபதேசிக்கிறார்கள்.

முடிவுக்கு வாருங்கள். தெரழிலாளிகளுக்கு என்ன பதில் சொல்லலாம் என்றும் என் விடம் கூறுங்கள்!" என்றார்.

இதைச் சொல்லி விட்டு ஜ்வாலாப் பிரஸாத் எழுந்து பக்கத்து அறைக்குப் போய் விட்டார். ராதா சிறிது நேரம் உட்கார்ந்து சுதாகருக்கும் மேஸ்திரிக்கும் இடையே கடந்து கொண்டிருந்த பேச்சைக் கவன

பணப் பெருக்கத்தையும் பண வீக்கத்தையும் கட்டுப்படுத்தி ஒரு நிலையில் நிறுத்து வதற் கென்றே குடும்பங்கள், இனங்கள் என்பவை சிருஷ்டிக்கப் பட்டன. அதற் காகவே சமூகங்களும் அரசாங்கங்களும் எத்தனையோ விதமான சட்ட திட்டங்களை உண்டாக்கின. பொருளில் எல்லோருக்கும் பங்கு உண்டு என்னும் எண்ணத்துக்கும் உணர்ச்சிக்கும் ஆக்கம் அளித்து ஊக்கம் அளிப்பதற்காகவே தானத்தின் பெருமையைப் பாடி யிருக்கிறார்கள். தானத்தையும் தானம் அளிப்பவனையும் பற்றிப் பல மகாத்மியங்கள் இயற்றி யிருக்கிறார்கள்.

சமூகம், செல்வத்தின் செறுக்கை விலக்கு வதற்காகவும், செல்வவந்தர்களின் கர்வத்தைக் குலைத்து அவர்களுடைய சிறுமை — பெருமையை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகவும் அறிவாளிகளின் இனம் என்று ஒரு தனித்த வகுப்பையே சிருஷ்டித்தது; அவர்களைச் செல்வத்தின் மோகத்தில் விழாமல் தனித்தே ஒதுங்கி யிருக்கும்படி செய்தது. அத்தகைய வர்கள் பணத்தை ஒரு பொருளாக மதிப்ப தில்லை. அலட்சியமாக உதறித் தள்ளி வந் தார்கள். செல்வவந்தர்களின் குறைபாடு களை எடுத்துச் சொல்லிப் பணத்தை எப்படி நல்ல முறையில் உபயோகிக்க வேண்டும் என்று உபதேசித்து வந்தார்கள். அவ்வளவு செய்தும் செல்வத்தின் செறுக்கு சிறிதும் குறைய வில்லை. வேதாந்திகளும் மகாத்மாக்களும் சொன்ன பொன் மொழிகள் பொன் மொழிகளாயினவே யொழிய, நடைமுறை வாழ்க்கையில் நாட்டின் நலனுக்கு உபயோ கப்படவில்லை. நாளாவட்டத்தில் வழக்கம், பழக்கம், சட்டம், திட்டம், தானம், தருமம் ஆகியவற்றைப் பணம் தன்னைக் காத்துக் கொள்ளக் கவசமாக, அரணாக ஆக்கிக் கொண்டு விட்டது. எனவே, அறிவாளிகள் பணக்காரர்களின் கைக்குள் அடங்கி விட் டார்கள், கைப் போம்மையாக ஆகி விட் டார்கள்; ஏழைகளின் உழைப்பைக்கொண்டு, தங்கள் பெருமையையும் செல்வத்தையும் உயர்த்திக் கொண்டு, தங்கள் புகழுக்கு

ஒரு தாஜ்மஹால் சிருஷ்டித்துக் கொள்ளத் தொடங்கி விட்டார்கள்.

போதாக்குறைக்கு மேல்நாட்டில் வளர்ந்து வரும் விஞ்ஞானம், யந்திரங்கள் ஆகியவை பணத்தைச் சர்வ வல்லமையுள்ள பொரு ளாக்கி விட்டன. பொருளின் அஸ்திவாரம் பூமியைத் தாங்கி நிற்கும் ஆதிசேஷன் தலை வரை இறங்கி ஆணி வேர்போல வேரூன்றி விட்டது என்பது மிகைப்படுத்திக் கூறும் விஷயம் அல்ல. இந்தக் காலத்தில் ஆதி சேஷன் கூட அதன் அடிமையாகி விட்டான் என்று சொல்லி விடலாம்.

ஆனால் ஆதிசேஷன் அவ்வளவு அசடனாகச் சும்மா கைகட்டிக் கொண்டு உட்கார்ந் திருப்பதில்லை. அவசியம் நேரும் பொழுது பூமியைத் தாங்கிப் படமெடுத்தவாறு நிற்கும் தன் தலையை ஒரு தடவை சிலிர்த்து விட்டுக் கொள்கிறான். பொறுமைக்கும் ஒரு எல்லை உண்டு அல்லவா? ஸ்திரீத் தன்மை கூட எல்லை மீறி விட்டால் ஐடப் பொருளைச் சேதனப் பொருளாக்கி விடுகிறது. வஜ்ரத் தைக் காட்டிலும் வலுவுள்ள கூட கோபு ரங்களும், மாட மாளிகைகளும், இலேசான பூமி அதிர்ச்சியினால் பூமியோடு பூமியாகி மண்ணை முத்தமிடத் தொடங்குகின்றன. அப்பொழுது நீண்ட தூக்கத்தில் ஆழ்ந் திருக்கும் ஆதிசேஷன் கூடக் கண் விழித்து விட்டான் என்று ஜனங்கள் பேசிக் கொள் கிறார்கள். 'உலகத்தின் பாவ மூட்டை அதி கரிக்கிறது. அதனால் தான் இந்தப் பூகம்பம்!' என்றும் சிலர் பேசிக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் பணத்தின் சமையை இலேசாக்கும் எண்ணம் யாருக்குமே எழுவதில்லை. பணத் தினால் எழும்பும் மாளிகை அமரத்துவம் வாய்ந்தது, சிரஞ்சீவித்துவம் பெற்றது என்றே தோன்றத் தொடங்கி விடுகிறது. ஏனெனில் பணக்காரர்கள் எப்பொழுதும் போல் அதில் ஆனந்தமாக உட்கார்ந்து இன்பம் அதுபவித்து வருகிறார்கள்.

சமூக அமைப்பில் உற்சாகம் காட்டும் பெரிய பெரிய அறிவாளிகள்கூட அதைக்

கோவை இராணுவ இன் டீனியர் கழக நாடகக் குழுவினர் திரு எம். ஆர். சீனிவாசராகவன் எழுதிய 'எது தேவை?' என்னும் நாடகத்தை வெகு சிறப் பாக நடித்தனர். தலைமை வகித்த "நவ இந்தியா" ஆசிரியர் திரு வி. என். ராமஸ்வாமி புதிய ஆரம்பக் கல்வித் திட்டத்தின் அவசியத்தை அழகாக எடுத்துரைக்கும் இந்த நாடகத்தைப் பாராட்டினார்.

கண்ணுற்றுப் பிரமிப்படைகிறார்கள்; திகைத்துத் திண்டாடுகிறார்கள். ஐசுவரியத்தில் எழும்பும் மாளிகையை உடைத்து மண்ணோடு மண்ணாக்க வேண்டும். அல்லது அந்த மாளிகையில் சகலருக்கும் வசிக்க அநுமதியும் உரிமையும் அளிக்க வேண்டும். வசிப்பதற்கென்று ஆளுக்குஒவ்வொரு அறை கிடைத்தாலும் போதும். இந்தப் பிரச்சினையை சிலைக்களாகக்

குமாரி சப்தாவின் பரதாட்டியம்

தஞ்சை வக்கீல் ஸ்ரீ. எஸ். சீனிவாசாச்சாரியாரின் பேத்தியும், திண்டுக்கல் பர்மாவெல் ஏஜண்டு ஸ்ரீ ஆர். ரங்கநாதனின் புதல்வியுமான குமாரி சப்தாவின் பரதாட்டியக் கச்சேரி சென்ற டிசம்பர் 28-உ சென்னை இந்திய நுண்கலைக் கழகத்தின் ஆதரவில் நடைபெற்றது. நிதிமந்திரி ஸ்ரீ சுப்பிரமணியம் இந்தக் கச்சேரிக்குத் தலைமை வகித்தார். பரத நாட்டியக் கலையில் ஆர்வமுள்ள பல பிரமுகர்கள் இந்த வைபவத்துக்கு விஜயம் செய்திருந்தனர். ஸ்ரீ டி. எஸ். ஆவுடையப்பப் பிள்ளை அவர்கள் ஒரு வெள்ளித் தட்டை, குமாரி சப்தாவுக்குப் பரிசளித்தார். ★ ★ ★

கொண்டு இந்த உலகத்தில் எத்தனையோ வாத விவாதங்களும் தர்க்க விதர்க்கங்களும் நடந்திருக்கின்றன; நடைபெறுகின்றன.

ஆனால் இதனால் ஏழைகளுக்கு என்ன லாபம் ஏற்பட்டது? இன்று வரை எத்தகைய பிரயோஜனமும் கிட்டவில்லை என்பது கண்கூடு. உழைப்பாளிகளே தங்களுடைய உழைப்பின் பெருமையை இன்னும் சரிவரப் புரிந்து கொள்ள வில்லை யென்றால், மற்றவர்கள் எங்கே புரிந்து கொள்ளப் போகிறார்கள்? அநுமாருக்கு அவருடைய பலத்தை விளைவுறுத்த வேண்டி அல்லவா இருந்தது!

சுதாகர் ஓர் திட்டம் தயாரித்தான். அதன் பிரகாரம் லாபத்தில் அரைப் பாகம் தொழிலாளர்களைச் சேர வேண்டும் என்றாயிற்று. மானேஜர் அதைக் கடுமையாக எதிர்த்தார். அதற்கு முதல் காரணம் அவர் மானேஜராக இருந்தது. இரண்டாவது காரணம் எஜமான விசுவாச முன்னவராகவும் இருந்தது. மூன்றாவதாக, அவரே ஏதாவது ஒரு மில்லுக்குப் பங்குதாரராக ஆக வேண்டும் என்று விரும்பிக் கொண்டிருந்ததும் சேர்ந்து கொண்டது.

சுதாகருடைய அந்தத் திட்டத்தின் மூலம் ஜ்வாலாப் பிரஸாதின் மோட்டார், மில், வீடு, சொத்து ஆகிய எதற்குமே எந்த விதமான ஆபத்தும் நேரவில்லை. அவருடைய ஆடம்பர வாழ்க்கைக்கு எந்த விதமான குத்தகமும் விளைய வில்லை. இருந்தாலும், ஏதாவது ஒரு மில்லுக்குப் பங்கு தாரராக வரக் திட்டம் போட்டிருக்கும் மானேஜர் அதை எதிர்க்காமல் எப்படியிருக்க முடியும்? அதனால்தான் அவர் அவ்வளவு தீவிரமாகச் சுதாகரின் திட்டத்தை எதிர்த்தார்.

பணத்துடன் போர் தொடுப்பது வேடிக்கை விளையாட்டல்ல. பொருளாதார சாஸ்திரத்தின் பல கொள்கைகளைத் தங்கள் ஆயுதங்களாகக் கொள்ளாமல், ஏழையும் கூட இப்போரில் வெற்றி பெற முடியாது. மில்

முதலாளியான ஜ்வாலாப் பிரஸாத் வெகு சிரமப்பட்டுத் தயவு காட்டும் தோரணையில் தொழிலாளிகளுக்கு லாபத்தில் ரூபாய்க்கு நான்கரை தருவதாக ஒப்புக் கொண்டார். அதுவும் நேர் முகமாக அல்ல; மறை முகமாகத்தான். அதாவது தொழிலாளிகள் நோய்வாய்ப்பட்டால் மில்லின் சார்பில் அவர்களுக்குச் சிகிச்சை அளிக்கப் படும். அவர்களுடைய குழந்தை குட்டிகளின் கல்விச் செலவை மில் ஏற்றுக் கொள்ளும். ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரை மில்லில் வேலை செய்வதனால் அவர்களுக்குப் பென்ஷன் கொடுக்கப்படும். தொழிலாளிகளின் இது போன்ற நலன்களைப் பாதுகாப்பதாக ஒப்புக் கொண்டார். தொழிலாளிகள் சார்பில் ஒரு சங்கம் நிறுவப்பட்டு, அதுவே கால் பங்குக்கான பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற நிபந்தனைக்கும் அவர் சம்மதித்தார்.

நம்பிக்கை யிழந்து துயரமே உருவாகியிருந்த மேஸ்திரிக்குச் சொர்க்கமே கிடைத்து விட்டதாகத் தோன்றியது. அவனுக்குச் சுதாகர், மானேஜர், முதலாளி மூவரும் சேர்ந்து தயாரித்த ஒப்பந்தம் மிகவும் பிடித்திருந்தது. ஒன்றுமே இல்லாமல் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருந்த தொழிலாளிகளுக்கு, இத்தனை சௌகரியங்களும் உரிமைகளும் கிடைக்கிற தென்றால், அவர்களுடைய மகிழ்ச்சிக்குக் கேட்க வேண்டுமா? இச்செய்தி மில்லுக்கு எட்டியதும் உரிமை, அதிகாரம் ஆகிய எல்லா விஷயங்களையும் மறந்து பெரும்பாலான தொழிலாளிகள் முதலாளியின் தாராள மனப் பாள்மையைப் பெரிதும் பாராட்டி மகிழ்ந்தனர்.

ஜ்வாலாப் பிரஸாதும் தமது மனத்தை ஒரு விதமாகத் தேற்றிக் கொண்டார்.

“நாமேதான் இந்தத் திட்டத்தை எல்லாருக்கும் முதலாவதாக அமல் நடத்தப் போகிறோம். பத்திரிகைக் காரர்கள் நம்மைப் பெரிய தேச பக்தர், அபேதவாதத்தை

நடை முறையில் காட்டி வரும் கைதேர்ந்த அரசியல் வாதி, வியாபார நுணுக்கம் அறிந்தவர், ஏழை பங்களன் என்றெல்லாம் வானளாவப் புகழ்ந்து பத்தி பத்தியாக எழுதுவார்கள். உலகம் முழுவதிலும் நம்பெயரும் புகழும் பரவும். ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய்களை விளம்பரத்துக்காகத் தண்ணீர் ராகச் செலவழித்தாலும் நம் மில்லுக்கு இத்தனை விளம்பரம் கிட்டாது. மக்கள் நம் மில்லில் தயாராகும் பொருளைத்தான் அதிகமாக விலைக்கு வாங்குவார்கள். நமது மில்லில் தயாராகும் ஐவுளி ஏகமாக விற்பனை ஆவதோடு நமக்குக் கீர்த்தியும் இலவசமாகக் கிட்டும். வேலை நிறுத்தம் எல்லாம் முடிந்த பின் பத்துப் பன்னிரண்டு சதவிகித மாவது நாம் தொழிலாளிகளின் சம்பளத்தை உயர்த்தும் படியாகத்தான் இருக்கும். அப்படிக்கொடுக்காமல் இப்படிக்கொடுக்கிறோம். இவ்வளவுதான் வித்தியாசம். லாபத்தில் உங்களுக்கும் பங்கு உண்டு என்று சொல்லிக் கொடுத்தால் தொழிலாளிகள் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி கொள்வார்கள்!"

கிராமோதய கதர் சங்க மகாநாடு

திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள கழகா சலபுரத்தில் சென்ற டிசம்பர் மாதம் 19, 20 தேதிகளில் கிராமோதய கதர் சங்க மகாநாடு நிகழ்ந்தது. இந்த மகாநாட்டுக்குத் தமிழ் நாட்டின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் பிரதிநிதிகள் வந்திருந்தார்கள். முதல் நாள் மகாநாட்டுக்குச் சீர்தார் வேதரத்தினம் பிள்ளை அவர்கள் தலைமை வகித்தார்.

"உலகம் போற்றும் உத்தமர் காந்திமகான் போதித்த சத்தியம், அலியம்சை, தர்மம் முதலிய உயரிய கொள்கைகளைக் கடைப்பிடித்து நாம் வாழ வேண்டும். கதராடையடுத்த வேண்டும். கிராம மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயரக் கைகளை இயல் செய்த பொருள்களையே உபயோகப்படுத்த வேண்டும். கைக்குத்தல் அரிசி, காட்டுச் செக்கில் ஆட்டிய எண்ணெய், கதராடை, சீப்பு, சோப்பு, பாதரசை முதலிய சகல சாமான் களையும் கிராம மக்கள் தாங்களே உற்பத்தி செய்துகொள்ள வேண்டும்" என்று கேட்டுக் கொண்டார் மகாநாட்டுத் தலைவர் சீர்தார் வேதரத்தினம் பிள்ளை அவர்கள்.

இந்தக் கதர் சங்க மகாநாட்டுக்கு, வார்தா, சீர்தார், சீர்தார் கமிட்டி அங்கத்தினர் கிருஷ்ணதாஸ் காந்தி, வார்தா சீர்தார் சங்கத்தின் காரியதரிசி சகலரபுத்தே, திருச்செங்கோடு காந்தி ஆசிரமத்தைச் சேர்ந்த எஸ். நாராயணராவ், கல்லுப்பட்டி காந்தி நிகேதனத்தைச் சேர்ந்த ரா. குருசாமி முதலியவர்கள் இந்த இரண்டு நாள் மகாநாட்டில் கலந்து கொண்டு காந்தியக் கொள்கைகளைப் பற்றியும் சீர்தார் கொள்கைகளைப் பற்றியும் பேசினார்கள்.

இவ்வீதம் தேற்றிக் கொண்டு அவர் அந்தத் திட்டத்தை ஒப்புக் கொண்டார். அப்பறம்தான் அவர் மனத்துக்கு நிம்மதி கிடைத்தது. இருகயத்தை ஆட் கொண்டு நடுத்த சஞ்சலமும் கவலையும் நீங்கின. எங்கு பார்த்தாலும் தமது பேச்சே அடிபடுவதாகவும் வாணோங்கப் பெயரும் புகழும் தமக்குக் கிட்டுவதாகவும் உட்கார்ந்தபடியே களவு கண்டார். மாணேஜரும் மேஸ்திரியும் சுதாகரின் சாமர்த்தியத்தை அபரமாகப் புகழ்ந்து பாராட்டினார்கள்.

வேலேஜ்வாலாப் பிரஸாத் மாணேஜருடன் மில்லுக்குப் புறப்பட்டார். அவர்கள் இருவரும் பின் புறத்து ஆசனத்தில் உட்கார்ந்தும் மேஸ்திரியும் டிரைவருக்குப் பக்கத்து ஆசனத்தில் போய் உட்கார்ந்து கொண்டனர். காசி மில்லை நோக்கிப் புறப்பட்டது.

சுதாகர் வீட்டுக்குப் போக எண்ணி எழுந்தான். அதற்குள் ராதா சிரித்துக் கொண்டே அவன் உட்கார்ந்திருந்த அறைக்குள் பிரவேசித்தான். (தொடரும்)

இந்தப் பிரசங்கங்களுக்கு இடை இடையே நூற்பு வேள்விகளும் நிகழ்ந்தன.

இரண்டாவது நாள் நூற்பு மகாநாட்டுக்குத் தலைமை வகித்த மதுரை ஆதாரக் கல்வி அதிகாரி ஸ்ரீ ருத்ரப்பசாயி அவர்கள், கனம் ராஜாஜி அவர்களின் புதுக் கல்வித் திட்டத்தை ஆதரித்துப் பேசி, "இது ஒரு வரப்பிரசாதம்" என்று கூறினார்.

ஸ்ரீமான் சங்கரராவ் தேவ் அவர்கள் பூதான வேள்வியைப் பற்றி விரிவாக விளக்கிக் கூறி மக்களைப் பூமி தானம் புரியும்படியும் கேட்டுக் கொண்டார்.

இந்த மகாநாட்டின் போது ஒரு கண்காட்சியும் ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். கிராம மக்களின் தொழில்களை எப்படி யெல்லாம் அபிவிருத்தி செய்யலாம் என்பதை இந்தக் காட்சி விளக்கிற்று. நூற்றுக் கணக்கான கிராமத்தார்கள் அந்தக் காட்சியை வந்து பார்த்து மகிழ்ந்தனர்.

விவசாயமே பிரதான தொழிலாகக் கொண்டுள்ள இந்தக் கழகாசலபுர கிராம வாசிகள் இந்த மகாநாட்டுக்கு, இந்நாட்டின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் வந்துள்ள பிரமுகர்களுக்கு அன்புடனும் ருசியுடனும் விருந்து உபசாரம் செய்திருக்கிறார்கள். 'காப்பி' பிரியர்களுக்குச் சீர்தார் காப்பி (சுக்கு வெர்னர்) தான் யாவருக்கும் வழங்கப்பட்டது.

இரண்டாம் நாள் இரவு எட்டு மணிக்கு மேல் கொத்த மங்கலம் ஸ்ரீ கப்பு அவர்கள் காந்தி மகன் கதையை நிகழ்த்தினார். பத்தாயிரம் பேருக்கு மேல் இரவு பன்னிரண்டு மணிவரை அதைக் கேட்டு மகிழ்ந்தார்கள்.

RETAIL PRICES

New

of

"His Master's Voice"

- Radios -

மாடல் E16B	...	ரூ. 305/-
5 வால்வு டரை பாட்டரி ரிசீவர்		(பாட்டரி இல்லாமல்)
மாடல் 5114	...	ரூ. 370/-
5 வால்வு ஏ. எல். ரிசீவர்		
மாடல் E20A	...	ரூ. 370/-
5 வால்வு டி.எல். அல்லது ஏ.எல். ரிசீவர்		
மாடல் 5659	...	ரூ. 475/-
6 வால்வு 6 வேல்ட் பாட்டரி ரிசீவர்		(பாட்டரி இல்லாமல்)
மாடல் 5614	...	ரூ. 520/-
6 வால்வு டரை பாட்டரி ரிசீவர்		(பாட்டரி இல்லாமல்)
மாடல் 5162	...	ரூ. 520/-
6 வால்வு ஏ. எல். ரிசீவர்		
மாடல் 5261	...	ரூ. 520/-
6 வால்வு டி.எல். அல்லது ஏ.எல். ரிசீவர்		
மாடல் 5118	...	ரூ. 695/-
7 வால்வு ஏ. எல். ரிசீவர்		
மாடல் 5218	...	ரூ. 685/-
6/7 வால்வு டி.எல். அல்லது ஏ.எல். ரிசீவர்		

உள்ளூர் வரிகள் பிரத்தியேகம்

THE GRAMOPHONE COMPANY LTD.
Calcutta - Bombay - Madras - Delhi

The National of India

சோழர் சரித்திர ஆதாரங்கள்

முடிவுக் கட்டத்தை நெருங்கி வந்து கொண் டிருக்கும் "பொன்னியின் செல்வன்" என்றும் சரித்திர ஆதாரங் கொண்ட புதுமைக் கதை நமது பத்திரிகையில் வெளியாகத் தொடங்கிய போது அதில் வரும் சில பாத்திரங்களின் பெயர்கள் நம் நேயர்களில் பலருக்குப் பெரும் சங்கடத்தை அளித்தன. பழுவேட்டரையர், சம்புவரையர், பூதி வீக்கிரம கேசரி, மலையமான் மிலாண்டையார் முதலிய பெயர்கள் நண்பர்கள் சிலரைத் திணறச் செய்து விட்டன. அம்மாதிரியே கந்தர சோழ ருக்கு முந்தைய சோழ வம்சத்து அரசர்களின் பெயர்களும் தொல்லை தந்தன. அம்மன்னர்களின் பட்டப் பெயர்கள் ஏறக்குறைய பீதியையே உண்டாக்கி விட்டன. இந்தத் தொடர் கதையைத் தொடர்ந்து படிக்க முடியுமா என்ற ஐயப்பாடு பலருக்கும் உண்டாகி யிருந்தது.

ஆனால் போகப் போக அத்தகைய ஐயங்கள், தயக்கங்கள் எல்லாம் தீர்ந்து விட்டன. இதற்கு முன்னால் வேறு எந்தச் சரித் திரக் கதையைப் படிப்பதிலும் காட்டாத அளவு ஆர்வத்தை நேயர்கள் 'பொன்னியின் செல் வன்' கதை படிப்பதில் காட்டி வரத் தொடங்கினார்கள்.

இந்தக் கதை முடிவதற்கு முன்னமேயே பல நண்பர்கள் இதேமாதிரி அடுத்த சரித் திரத் தொடர் கதை எப்போது வரப்போகிறது என்று கேட்க வும் தொடங்கி விட்டார்கள்.

பழக் தமிழ் நாட்டுப் பேரரசர்கள் பற்றியும் அவர்கள் காலத்திய தமிழ் நாட்டு வரலாறு பற்றியும் தெரிந்து கொள்வதில் நேயர்கள் காட் டும் ஆர்வம் அளவில்லா மகிழ்ச்சி தருகிறது.

"பொன்னியின் செல்வன்" கதையில் வரும் பாத்திரங் களின் பெயர்களில் மிகப் பெரும் பாலான பெயர்கள் சரித்திர ஆதாரங் கொண்ட உண்மையான பெயர்கள் ஆகும். பழுவேட் டரையர்கள், மலையமான்கள், கொடும்பாளூர் வேளார்கள்,—இவர்கள் எல்லாரும் சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற குறுநில மன்னர்கள்; சோழ குலத்து மன்னர்களுக்குத் துணையாக இருந்து அரும்பெரும் செயல்கள் ஆற்றியவர்கள்.

ஆவ்வாறே, இக்கதையில் வரும் சோழ வம்சத்து அரசர்களும், அரசிகளும், அரசினங் குமரிகளும் வரலாற்றில் இடம் பெற்ற உண்மையான பாத் திரங்கள் என்பதைச் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

இக் கதையில் வரும் முக்கியமான மத்திய சம்பவங்களும் உண்மையாக நிகழ்ந்தவைதான். ஆதித்த கரிகாலன் அகாலமரணம் எய்தியது உண்மைச் சம்பவம். அவனுக்குப் பிறகு யாருக்குப் பட்டம் என்பது பற்றிப் பெரும் விவாதம் எழும் ததும் உண்மையாகும். இவை இரண்டும் சரித்திர ஆதாரம் கொண்டவை. இவற்றுக்குக் காரணமாக அமைந்த நிகழ்ச்சிகளைச் சித்திரிப்பதிலும்,

அவற்றுக்கு முக்கிய கதா பாத்திரங்களுட் தொடர்பு ஏற்படுத்தவதில்லாதான் புனை கதை யின் அம்சம் இடம் பெற்றிருக்கிறது.

"சரித்திர ஆதாரங்கள்" என்று நாம் குறிப்பிடும் போது, அந்தச் சரித்திரங்கள் எங்கிருந்து கிடைத் தன, எந்த வடிவத்தில் கிடைத்தன என்பதை நேயர்கள் அறிய விரும்பக் கூடும்.

பழக் தமிழர்கள் எத்தனையோ துறைகளில் சிறப்புற்றிருந்த போதிலும், சரித்திரங்களை முறையாக எழுதி வைக்கும் பயிற்சியைப் பெற்றிருக்க வில்லை. இது காரணமாக, ஆங்கில மன்னர்களின் சரித்திரத்தையோ, மொகலாய மன்னர்களின் சரித்திரத்தையோ தக்க ஆதாரங்களுடன் எழுதக் கூடியதாக இருப்பதுபோல் பழக் தமிழ் மன்னர்களின் சரித்திரத்தை எழுத இயலுவதில்லை.

அதிர்ஷ்டவசமாக, பிற்காலச் சோழ மன்னர்கள் ஆலயங்கள் எடுப்பிப்பதில் மிக்க ஆர்வம் கொண் டிருந்தார்கள். அந்த ஆலயங்களில் இராஜ குலத்

தவர்களும், குறுநில மன்னர்களும், வீணையர்களும் செய்த கைங்கரியங்களைக் கல்லில் எழுதுவிக்கும் வழக்கத்தைக் கொண்டார்கள். அவ் விதம் எழுதப்பட்ட ஒவ்வொரு சிலாசாஸனமும் அக் காலத்தில் அரசாண்ட சோழ மன்னர்களைப் பற்றிய வரலாற்றுக் குறிப்புக்களுடன் தொடர் கப்படுவது மரபாயிற்று.

இதைத் தவிர அரச குலத் தவர் செய்த அறங்களையும் நிவந்தங்களையும் செப்பேடுகளில் பொறிக்கும் வழக்கமும் அப்பொழுது ஏற்பட்டிருந்தது.

சிலா சாஸனங்களிலும் செப்பேடுகளிலும் அந்தந்தக் காலத்துச் சோழ மன்னர்களின் 'மெய்க் கீர்த்தி'களை முறையாகக் கோவைப் படுத்தி எழுதும் வழக்கமும் நிலைபெற வாயிற்று. சோழ குலத்தினர்

பூர்வீக மன்னர் பரம்பரையைச் செப்பேடுகளில் குறிப்பிடும் மரபும் ஏற்பட்டது.

உதாரணமாக, அன்பில் செப்பேட்டிலும் ஆசை மங்கலச் செப்பேட்டிலும் சோழ வம்ச பரம்பரை விவரிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

முதல் இராஜேந்திர சோழனாகிய கங்கை கொண்ட சோழனின் இறுதி நாட்களில் சிலா சாஸனத்தில் பொறிக்கப்பட்ட மெய்க்கீர்த்தியில், அவனுடைய வாழ்க்கையின் முக்கிய நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கின்றன.

"நெடியியல் ஊழியுள் இடைநூரை நாடு தொடர்வன வேலிப்படர் வளவாடி"

என்னும் நாடுகளை இராஜேந்திர சோழன் கைப் பற்றிய நிகழ்ச்சிகளை முதலில் குறிப்பிட்டு, பின்னர் வரிசைக் கிரமமாக அவன் ஈடுபட்ட போர்களையும் வெற்றி கொண்ட நாடுகளையும் சுமார் அறுபது வரிகளில் கூறி யிருக்கிறது.

“தேனக்கவார் பொழி மாணக்கவாரமும்
தொடுகடல் காவல் கடுமுரட் கடாரமும்
மாப்பொரு தண்டால் கொண்ட
கோப்பர கேசரி வன்மரான
உடையார் ஸ்ரீராசேந்திர சோழ
தேவர்க்கு யாண்டு”

என்று அந்த மெய்க் கீர்த்தி முடிபெற்றது.

‘மாணக்கவாரம்’ என்பது இக்காலத்திய ‘ரீக் கோபார்’ என்று வழங்கும் தீவு. ‘கடாரம்’ என்பது இந்நாளில் ‘கேடர்’ என்று சொல்லப்படும் மலைய் நாட்டு நகரம்; அந்த நாளில் ஸ்ரீ விஜய சாம்ராஜ்யத்தின் தலைநகராகக் கடாரம் சீரும் சிறப்பும் பெற்று விளங்கியது.

இரச குலத்தவர்கள் தங்களுடைய நிவந்தங்களையும் நன் கொடைகளையும் சிலையிலும் செப்பேட்டிலும் பெற்றிருக்கத் தொடங்கியதி லிருந்து, அவர்களைப் பின்பற்றிச் சோழநாட்டுப் பெருந்தர அதிகாரிகளும் குறுநில மன்னர்களும் பிறரும் அவ்வாறே செய்யத் தொடங்கினார்கள். இவ்விதம் இதுவரை நமக்குக் கிடைத்துள்ள சிலாசாஸனங்களும் செப்பேடுகளும் தமிழ் நாட்டின் இடைக்காலச் சரித்திரத்தை ஆராய்வோர்களுக்கு விலை மதிக்கவொண்ணாத போக்கிஷங்களாகும். பழுவேட்டையர் பாதாள நிலவறையில் சேர்த்து வைத்திருந்த செல்வங்களைக் காட்டிலும் இந்தச் சிலாசாஸனங்களும் செப்பேடுகளும் இக்காலத் தமிழர்களுக்குப் பன்மடங்கு விலையுயர்ந்தவை என்று கூறுவது மிகையாகாது.

ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியின் கீழ் நம் தேசம் பலவகையிலும் துன்புற்றிருந்த போதிலும், பழங்காலச் சரித்திர ஆதாரங்களைக் காப்பாற்றுவதிலும், ஆராய்ச்சி செய்து வெளிப்படுத்துவதிலும் ஆங்கில சர்க்கார் நமக்குச் செய்துள்ள உதவியை என்றும் மறக்க முடியாது.

புதைபொருள் இலாக்கா என்பதாக ஒன்றை அமைத்து இம் மரகாண மெங்கும் கிடைக்கக் கூடிய கல்வெட்டுக்களையும் செப்பேட்டுச் சாஸனங்களையும் ஆராய்ந்து தெளிவுபடுத்தி வெளியிடுவதற்கு வெகுகாலத்துக்கு முன்பே ஆங்கில சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்தார்கள். இந்தத் திருப்பணியில் ஸ்ரீ கோபிரகாராய் முதலிய பல அறிஞர்களும் ஆராய்ச்சி நிபுணர்களும் ஈடுபட்டு அரும்பெரும் சரித்திரக் குறிப்புக்கள் உள்ள கல்வெட்டுக்களையும் செப்பேடுகளையும் தெளிவுபடுத்தி அச்சிட்டிருக்கிறார்கள்.

இவ்வாறு பன்னிரண்டு புத்தகங்கள் சென்னை சர்க்கார் இலாக்காவினால் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. கடந்த 1953-ம் ஆண்டில் பதின் மூன்றாவது புத்தகம் வெளியாகி யிருக்கிறது.

கல் வெட்டுக்களையும் சிலாசாஸனங்களையும் ஆராய்வதில் அநேக இடர்ப்பாடுகள் உண்டு. முதலில், அக்காலத்திய தமிழ் எழுத்து இக்காலத்திய அச்செழுத்தைப் போலிராது. வேறு மொழி எழுத்தோ என்றுகூட ஐயுறத் தோன்றும். பல

கல்வெட்டுக்களில் சிற்சில பகுதிகள் சிதைந்து போயிருக்கும்; வேறு சில பகுதிகள் அடியோடு தேய்ந்து மங்கிப் போயிருக்கும்.

இவற்றையெல்லாம் விடப்பெரிய இடர்ப்பாடு என்னவென்றால், கல்வெட்டுக்களில் சோழ மன்னர்களின் உண்மையான பெயர்களுக்குப் பதிலாக அபிஷேகப் பெயர்களையே வழங்கி யிருப்பதுதான். ‘இராஜ ராஜன்’ ‘இராஜேந்திரன்’ ‘குலோத்துங்கன்’ முதலிய அபிஷேகப் பெயர் கொண்டவர்கள் சோழ வம்சத்தில் ஒருவருக்கு மேற்பட்டவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். இவர்களில் எந்த இராஜராஜன், எந்தக் குலோத்துங்கன் என்று கண்டு பிடிப்பதில் இடர்ப்பாடு ஏற்படும்.

அதில்ஷடவசமாக, இந்த முக்கியமான இடர்ப்பாட்டைக் கடப்பதற்கு ஒரு வழியைக் கண்டு பிடிப்பது சாத்தியமாயிற்று. சோழ வம்சத்து மன்னர்கள் ‘ராஜகேசரி வர்மன்’ ‘பரகேசரி வர்மன்’ என்னும் பட்டப் பெயர்களை அடுத்தடுத்துச் சூட்டிக் கொண்டார்கள். அதாவது இராஜ

ராஜன் ‘இராஜகேசரி’ பட்டம், சூட்டிக் கொண்டால், அடுத்து வரும் இராஜேந்திர சோழன் ‘பரகேசரி’ என்னும் பட்டம் சூட்டிக் கொண்டான். இப் பட்டங்களைக் ‘கோ இராஜகேசரி’ ‘கோப்பரகேசரி’ என்று வழங்குவது முண்டு.

சோழ மன்னர் காலத்துச் சரித்திர நிகழ்ச்சிகளை அறிந்து கொள்வதில் ஏற்படும் குழப்பங்களை நீக்குவதற்கு, ‘ராஜகேசரி’ ‘பரகேசரி’ பட்டங்கள் உறுதுணையாக இருந்து வருகின்றன. சோழ மன்னர்கள் இப்பட்டங்களை மாற்றி மாற்றிச் சூட்டிக் கொள்ளும் வழக்கம் நிலைபெற்று இருந்து வந்திருக்கிறது. அந்த ஒரு வழக்கத்தில் மட்டும் மாறுதல் ஏற்பட வில்லையாதலால், பல சரித்திரப் புதிர்களை விடுவிப்பதற்கு அப்பட்டங்கள் துணை புரிந்து வந்திருக்கின்றன.

சோழ மன்னர்களில் ‘இராஜகேசரி வர்மன்’ என்னும் பட்டப் பெயர் சூட்டிக் கொண்டவர்களின் கல்வெட்டுக்களை யெல்லாம் கால மாரபாட்டுக் குழப்பமில்லாமல் வரிசைப் படுத்தித் தென்னிந்தியச்

சீமா சாஸனங்க் பதிர்முன்குவது புத்தகம் இப்போது (அதாவது 1953-ம் ஆண்டின் இறுதியில்) வெளியாகி யிருக்கிறது. *

இவ்விதம் முறைப்படுத்தி வெளிப்படுத்திய அரிய தொண்டைச் செய்தவர் ஸ்ரீ ஜி. வி. சீனிவாசராய் பி. ஏ. அவர்கள்.

ஒவ்வொரு சிலாசாஸனத்தையும் தமிழில் அச்சிட்டிருப்பதுடன், ஒவ்வொன்றுக்கும் முன்னுரை எழுதி உதவி யிருக்கிறார். இராஜகேசரி பட்டம் கொண்ட சோழ மன்னர்களில் ‘இது இந்த இராஜகேசரியின் கல்வெட்டாக இருக்க வேண்டும்’ என்று நிர்ணயித்ததற்குக் காரணங்களையும் தெளிவுபடுத்தி யிருக்கிறார்.

South Indian Inscriptions (Texts-With Introductory Notes); Volume XIII; Edited by G. V. Srinivasa Rao B. A.; Printed & Published by the Government Press, Madras; Price Ra. 19-0-0.

'இராஜகேசரி' பட்டங்கொண்ட மன்னர்களின் காலத்திய சில முக்கிய சரித்திர நிகழ்ச்சிகளை விளக்கும் விரிவான முன்னுரை இரப்புத்தகத்தில் மதிப்புமேலும் உயர்ந்துகிறது.

இத்தகைய அரிய சரித்திர ஆதார நூலைப் பல ஆண்டுகால ஆராய்ச்சி உழைப்பின் பயனாகவே வெளிக்கொண்டு வந்திருக்க முடியும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இத்தகைய அரும்பெரும் உதவியைத் தமிழ் நாட்டுச் சரித்திர ஆராய்ச்சிக்குச் செய்துள்ள ஸ்ரீ ஜி. வி. சீனிவாசராவ் பி. ஏ., அவர்களை மனமுலாந்து பாராட்டுகிறோம்.

இதுபோலவே 'பரகேசரி' பட்டம் புனைந்த சோழ மன்னர்களின் கல்வெட்டுக்களையும் தேதிவாரியாக வரிசைப் படுத்தி வெளியிட்டு உதவ வேண்டுமென்று ஸ்ரீ ஜி. வி. சீனிவாசராவ் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

சீர்க்கார் இலாகாவிலும் வெளியிடப்படும் சிலாசாலனப் புத்தகங்களை எல்லாரும் வாங்கிப் படித்துப் பயன் பெற இயலாது. அவற்றின் விலை அதிகம். மற்றும், சிலாசாலனங்களைப் படித்து அவற்றிலிருந்து சரித்திர நிகழ்ச்சிகளை உய்த்துணர்தல் எளிய காரியம் அன்று. சரித்திர ஆராய்ச்சியில் மிக்க ஆர்வம் கொண்டு பல ஆண்டுகாலம் அதற்காகச் செலவிடக் கூடியவர்களுக்கே இயலும் காரியம்.

அத்தகைய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டவர்கள் கல்வெட்டுக்களின் லிருந்து செப்பெடுகளின் லிருந்தும் மற்றும் பழைய தமிழ் நூல்களில் ஆங்காங்கே காணப்படும் குறிப்புகளிலிருந்தும் தமிழ்நாட்டின் பழைய வரலாறுகளைத் தொகுத்து எழுத வேண்டும். அப்படி எழுதப்படும் நூல்கள் தான் பலருக்கும் பயன்படக் கூடியதாகும்.

இத்துறையில் முதன் முதலில் ஈடுபட்டுச் சோழ மன்னர்களின் வரலாற்றை விரிவாக ஆராய்ந்து ஆங்கிலத்தில் புலமை வாய்ந்த பேருநாலை எழுதியவர் பேராசிரியர் ஸ்ரீ கே. ஏ. நீலகண்ட சாஸ்திரியார் ஆவர். "The Colas" என்ற பெயருடன் ஆங்கிலத்தில் ஸ்ரீ நீலகண்ட சாஸ்திரியார் எழுதிய பெரிய வரலாற்று நூலை மூன்று பெரிய புத்தகப் பகுதிகளாகச் சென்னைச் சர்வகலாசாலை யார் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

சோழ குலப் பேரரசர்களின் விரிவான வரலாறு ஆங்கிலத்தில் மட்டும் இருந்தால் போதுமா? தமிழ் மொழியில் இருக்க வேண்டாமா? — இல்லாதது பெருங் குறையல்லவா?

இந்தப் பெருங்குறையை நீக்குவதற்குத் தமிழ்ப் புலமையும் ஆராய்ச்சித் திறனும் சாலவும் படைத்த அறிஞர் ஒருவராலே தான் முடியும். அத்தகைய அறிஞர் ஒருவர் சோழர் வரலாற்றைத் தமிழில் எழுத முன் வந்து, அம் முயற்சியில் பெரும் வெற்றி யடைந்திருப்பதைக் கண்டு அளவில்லாத மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

அன்னாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழா ராய்ச்சித்துறைப் பேராசிரியராகப் பணி செய்து வரும் ஸ்ரீ டி. வி. சதாசிவபண்டாரத்தார் அவர்கள் தமிழ் நாட்டுக்கு ஒப்பற்ற தொண்டு புரிந்திருக்கிறார் என்று கூறுதல் மிகையாகாது.

"பிற்காலச் சோழர் சரித்திரம்" என்ற பெயருடன் ஸ்ரீ சதாசிவபண்டாரத்தார் அவர்கள் எழுதி

யுள்ள அரும்பெரும் நூல் இரண்டு பகுதிகளாக வெளிவந்திருக்கிறது.

டி. பி. 846-ம் ஆண்டில் பழையாறையில் குறுநில மன்னனாயிருந்த விஜயாலய சோழன் அப்போது தஞ்சை கல்கிக்கு ஆட்சிபுரிந்த மற்றொரு குறுநில மன்னனான முத்தரையனை வென்று தஞ்சையைக் கைப் பற்றினான். அதுமுதல் இரண்டாவது சோழ சாம்ராஜ்யம் விரிந்து பரவத் தொடங்கியது. விஜயாலய சோழன் குலத்தில் தோன்றிய ஆதித்தன், பராந்தகன், கந்தர சோழன், இராஜராஜன், இராஜேந்திரன், குலோத்துங்கன் முதலிய பேரரசர்களின் காலத்தில் நிகழ்ந்த சரித்திர சம்பவங்கள் இந்த நூலில் ஆராய்ச்சியுடன் முறைப்படுத்திக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

இரண்டாவது சோழ சாம்ராஜ்யம், டி. பி. 1246 முதல் 1279 வரை அரசு புரிந்த மூன்றாம் இராஜேந்திர சோழனின் ஆட்சியோடு முற்றுப் பெறுகிறது.

விஜயாலய சோழன் காலத்திலிருந்து மூன்றாம் இராஜேந்திர சோழன் காலம் வரைக்கும் சோழ சாம்ராஜ்யத்தைச் சீரும் சிறப்புமாக அரசு புரிந்து சரித்திரப் புகழ் பெற்ற சோழ மன்னர்களைப் 'பிற்காலச் சோழர்' என்று குறிப்பிடுவது மரபு.

அந்தப் பேரரசர்களின் வரலாறுகளையே ஸ்ரீ சதாசிவ பண்டாரத்தார் இந்த அரும் பெரும் நூலில் விரிவாக எழுதியிருக்கிறார்.

ஆங்கிலத்தில் பேராசிரியர் நீலகண்ட சாஸ்திரியார் எழுதிய ஆராய்ச்சி நூலை ஓரளவு ஆதாரமாகக் கொண்டும், வரலாறு சம்பந்தமான பல கல்வெட்டுக்களை கேள்முக்கமாக ஆராய்ந்தும், ஸ்ரீ பண்டாரத்தார் பல ஆண்டுகாலம் செய்த முயற்சிகளின் பலனாகவே இந்நூல் உருவாகியிருக்கிறது.

ஸ்ரீ சதாசிவ பண்டாரத்தாரின் தமிழ்ப் புலமையும் இந்நூலை ஆக்கத் துணை புரிந்திருக்கிறது. ஒட்டக்கத்தரின் உலாக்கள், செயங்கொண்டாரின் கலிங்கத்துப் பரணி முதலிய நூல்களை நன்கு ஆராய்ந்து, அவற்றிலுள்ள சரித்திர ஆதாரங்களையும் ஸ்ரீ பண்டாரத்தார் இந்நூலை ஆக்குவதற்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்.

தமக்கு முன் சோழர் சரித்திரம் எழுதியுள்ளவர்களின் முடிவுகளுடன் ஸ்ரீ சதாசிவ பண்டாரத்தார் சிற்சில இடங்களில் மாறுபட்டிருக்கிறார்; அவற்றுக்குரிய காரணங்களைக் கூறியிருக்கிறார்.

முன்னால் யாரும் கவனம் செலுத்தாத சில செய்திகளையும் ஆராய்ந்து கண்டு பிடித்துத் தக்க ஆதாரங்களுடன் எழுதியிருக்கிறார்.

முக்கியமாக, அக்காலத்தில் பழையாறை என்றும் நகரம் சோழர்களின் தலைநகரமாகப் பொலிவு பெற்று விளங்கியதைப் பற்றி ஸ்ரீ சதாசிவ பண்டாரத்தார் மிகச் சிறந்த முறையில் வற்புறுத்தி எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

இத்தகைய அரும் பெரும் சரித்திர நூலைத் தமிழர்களுக்கு வழங்கியதற்காக ஸ்ரீ டி. வி. சதாசிவ பண்டாரத்தார் அவர்களுக்கும், ஸ்ரீ பண்டாரத்தாருக்கு ஊக்கமளித்து இப் புத்தகத்தை எழுதவித்து நல்ல முறையில் வெளியிட்டு உதவிய அன்னாமலைப் பல்கலைக் கழகத்துக்கும் தமிழ் மக்களின் சார்பாக நன்றி கூறுகிறோம்.

* பிற்காலச் சோழர் சரித்திரம் (இரண்டு பகுதிகள்); ஆக்கியோர்: டி. வி. சதாசிவ பண்டாரத்தார்; வெளியிட்டவர்: அன்னாமலைப் பல்கலைக் கழகம், அன்னாமலை நகர்.

நீர்நாள் நிம்மதி வேம்பு

விட்டுக்கு வரத் தாமதமாகு
மாதலால் காலையிலேயே எல்லா
விட்டு வேலையையும் செய்வ
தால் ஓய்ச்சல் ஒழிவே இராது.
தன் கணவருடன் தனித்து ஒரு
வார்த்தை பேசக்கூட வேதாவுக்
குச் சந்தர்ப்பம் இராது.

சந்தைக் கடை போலிருந்த
அந்த வீட்டில் அன்று அமைதி
ஏற்பட்டவுடன் வேதாவுக்கு

நிம்மதி வராமல் என்ன செய்யும்? குழந்
தைகள் செய்து போயிருந்த அமர்க்களத்தை
யும், ரயிலுக்குக் கிளம்பும் அவசரத்தில்
சிதறிக்கிடந்த சாமான்களையும் ஒழுங்குபடுத்
திய வண்ணம் மௌனமா யிருந்த வேதா
வைப் புரிந்து கொண்டு விட்டான் மூர்த்தி.

“நானேக் காலை உனக்கு இத்தனை வேலை
இருக்காது. காலையிலேயே எழுந்திருக்க
வேண்டாம், இல்லையா?” என்றான் மூர்த்தி.

“அதெப்படி முடியும்? பழக்கம் மாறுமா?
உங்களுக்கு ஆபீஸ் போக வேண்டாமா?”

“ஆபீஸ் இல்லை நானுக்கு.”

“லீவு கிடைக்காது என்றீர்களே, இப்
போழுது மட்டும்தான்.....”

“லீவு கிடைக்காது என்று எண்ணினேன்.
பிறகு எதேச்சையாகக் கிடைத்தது. சிக்கிர

முலைக்கு ஒன்றாகக் கிடந்த துணிகளை
எடுத்து ஒன்று சேர்த்துக் கொண்டிருந்த
வேதா வாசலில் காலடி யோசையைக் கேட்
டுத் திரும்பினான். அவள் கணவன் மூர்த்தி
வந்து கொண்டிருந்தான். எத்தனையோ மனத்
தில் நினைத்திருக்கிறான்; அவை ஏதும் இது
வரை நடந்ததில்லை. தினம் இரவு ஏழு,
எட்டு மணி என்று விட்டுக்கு வரும் தன் கண
வர் இன்று சிக்கிரமாக வரக்கூடாதா என்று
எண்ணினான். எண்ணத்தின் சாயை மறை
வதற்குள் அது நிறைவேறியது என்றால் சந்
தோஷத்துக்குக் கேட்க வேண்டுமா?

“எங்கே யாரையும் காணோம்? அண்ணா
மன்னி எங்கே?” என்று கேட்டுக்கொண்டே,
கோட்டைக் கழற்றிய மூர்த்தியைப் பார்த்
துப் புன்முறுவல் பூத்தான் வேதா.

“உங்களுக்குப் ‘போஸ்’ செய்தாராம். லீவு
கிடைக்காது என்று கூறி விட்டீர்களாம்.
மன்னியின் தம்பிக்குக் கலியாணம் நிச்சய
மாகி விட்டதென்று தந்தி வந்தது. சாயங்
காலம் ரயிலுக்குக் கிளம்பி விட்டார்கள்.
அதைத் தெரிவிக்கப் ‘போனில்’ முயன்றா
ராம். முடியவில்லையாம்!” என்றான் வேதா.

அவள் முகத்தை ஏறிட்டுப் பார்த்தான்
மூர்த்தி. தானும் அவர்களுடன் போக
வில்லையே என்று வேதா வருத்தப்படுவான்
என்று எதிர்பார்த்த அவனுக்கு, வேதாவின்
மலர்ந்த முகம் ஆச்சரியத்தையே அளித்தது.

மூர்த்தி வேதாவைத் திருமணம் செய்து
கொண்டு நான்கு வருடங்களாகி விட்டன.
குடித்தனம் நடத்தத் தொடங்கிய நாள்
முதல் தன் அண்ணாவுடனேயே ஒன்றாக
வாழ்ந்து வந்தான் மூர்த்தி. பெரிய வீடு,
அண்ணாவுக்கு ஐந்து குழந்தைகள். மன்னி
யால் ஓடியாடி வேலை செய்ய முடியாது.
வேதா அந்த வீட்டின் சகல வேலைகளையும்
சிறிதும் முகப் கோணமல் செய்யப் பழக்கப்
பட்டு விட்டாள்.

மூர்த்திக்கும் விட்டு வேலைகள் காலை
எழுந்ததிலிருந்து சரியாயிருக்கும். மாலை

மனைவி:— பார்த்தீர்களா? இன்று
அதிசயத்தினும் அதிசயமாக மழை
கொட்டுகிறதே?

கணவன்:— உன்னுடைய கண்களி
லிருந்து எதிர்பாராமல் கண்ணீர்
மழை கொட்டுவதைப் பார்த்த எனக்கு
இது அதிசயமாகத் தோன்ற வில்லை.
இயற்கையாகத் தானிருக்கிறது!

மாக விடு வந்து அதைச் சொல்லுவதற்குள் அன்னுதான் கிளம்பி விட்டாரே.”

“அதற்காக வருத்தப் படுகிறீர்களா? ஒரு நாள் தான் நாம் நிம்மதியாக யிருப்போமே. தினம்தான் வேலை வேலை என்று உயிர் விடுகிறோம்!”

வேதா பேசுவதைச் சற்று நிறுத்தினாள். மூர்த்திக்குச் சிரிப்பு வந்தது.

“சிரிப்பு வருகிறது உங்களுக்கு. ஒரு நாள் கூட நாம் தனியாக எங்கும் போக முடியவில்லையே? நானும் மனுஷிதானே, எனக்கும் ஆசைகள் இராது?.....” வேதா சற்றுக் கோபமாகவே பேசினாள்.

மூர்த்தி சிரித்தே விட்டான். “இப்படி நீ உள்ளே எல்லாவற்றையும் வைத்து மூடிக்கொண்டிருப்பாய் என்று தெரியாது. உனக்குச் சொந்தக்காரர்கள் அருகேயா இருக்கிறார்கள். யில்லிக்குப் போக வேண்டுமென்று நினைத்தால் போக முடியுமா?”

“ஆமாம், யில்லிக்கும் லண்டனுக்குமா இப்போது போக வேண்டும் என்கிறேன்? ‘மெரினா’ ‘மெரினா’ என்று புகழ்நிறீர்கள். ஒரு நாளைக்காவது அந்தக் கரையில்லாத சமுத்திரத்தை நான் காண வேண்டாமா?”

“மெரினாவுக்கு என்ன, நினைத்தால் போக முடியுமா? இதை இன்றுதான் சொல்ல வேண்டுமா? மன்னியிடம் சொன்னால் அவளே கூட அழைத்துப் போவாளே...” என்று கூறி விட்டு மூர்த்தி வேதாவைக் கவனிக்கத் தவற வில்லை.

வேதாவுக்குச் சிரிப்பு இப்பொழுது வந்து விட்டது. “என் வாயாலேயே வர வேண்டும் என்கிறீர்களா! மன்னியும், குழந்தைகள் சமேதராய்க் கடற்கரைக்குப் போய் அங்கேயும் வீட்டைப்போல் அவஸ்தைப்படச் சொல்கிறீர்கள். நிம்மதியாக ஒருநாளாவது உங்களுடன் போகலாம் என்றால்...” வேதா இந்த வார்த்தையை மிகவும் சிரமப்பட்டுத்தான் சொன்னாள்.

அன்று இரண்டு பேரும் வெகு நேரம் பேசினார்கள். மறு நாள் விடுமுறையை ‘நிம்மதி’ யாகக் கழிக்கத் திட்டமிட்டார்கள். குழந்தைகளின் சொக்காய், வேஷ்டிகளைத் துவைக்க வேண்டாம்; பறக்கப் பறக்கச் சமைக்க வேண்டாம்; சமையலறைப் புகையில் அமிழ்ந்திருக்க வேண்டாம் என்று வேதா கற்பனை செய்து கொண்டாள்.

மறுநாள் காலை உணவையே சிற்றுண்டிச் சாலையிலிருந்து வரவழைக்க வேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டு விட்டாள் வேதா.

மறுநாள் பால்காரன் கூவக் கூவ வேதா படுக்கையை விட்டு எழுந்திருக்கவில்லை. அவள் போக்கு அவளுக்குே விசித்திரமாக இருந்தது. ஆறரை மணிக்கே காப்பிப் பத்திரங்களைப் போட்டு விட்டுத் தேய்க்கக் காத்திருக்கும் வேலைக்காரிக்குக் கூட அன்று வழக்கத்துக்கு விரோதமாக வேதா அம்மாள் இருப்பது ஆச்சரியமாக இருந்தது.

சிற்றுண்டிச்சாலையிலிருந்து இட்டி லி காப்பி வாங்கி வந்த மூர்த்தி மனமள வென்று அன்றைய நிகழ்ச்சித் திட்டத்தைக் கூறினான். குளித்து விட்டு நேராகப் பொருட்காட்சிச் சாலைக்குப் போக வேண்டியது; அதற்குப் பிறகு உணவு விடுதியில் சாப்பாடு; பிறகு ஒரு மத்தியான வினிமா ஆட்டம். அதன் பிறகு கடற்கரை. பிறகு சந்தோஷமாக வீட்டை அடைய வேண்டியது.

“வரும் வழியில் அந்த மோகல்தால் ஐவுளிக் கடையையும் பார்ப்போம். புது குத்துமணி பார்டர் புடவை வந்திருக்கிறதாம், பார்த்து வரலாம்!” என்றான் வேதா உற்சாகத்துடன்.

வேதா கிளம்ப ஆயத்தமானாள். அந்த ரங்கத் தோழியான அடுத்த வீட்டு மாமி யிடம் மட்டும் நிம்மதியாக இன்றையத் தினத் தைக் கழிக்கப் போவதாகக் கூறினாள். அன்றுதான் கலியாணமாகி வெளியே சந்தோஷத்துடன் கிளம்பும் புதுப் பெண் போன்று அவள் மனத் தெம்புடன் சென்றாள். பஸ்ஸுக்காகச் சிறிது நேரம் காத்திருந்தனர். பஸ் வந்தது. கணவன் அருகேயே அமர்வதில் வேதாவுக்கு ஒரு புது மகிழ்ச்சி. கண்டக்டர் டிக்கட் கேட்டு வரும்போதுதான் மூர்த்தி டிக்கட் வாங்கவேண்டிய இடத்தைப் பற்றி யோசித்துப் பர்லைத் துழாவினாள். பர்ஸ் இல்லை. பரபரப்புடன் தேடினாள். எழுந்தாள்; அமர்ந்தாள். அவள் தேடுவதைக் கண்டு வேதா என்னவென்று வினவினாள். ஓடும் பஸ்ஸில் அதைப் பற்றிக் கலவரப்படுத்தி ஒரு காட்சியை அங்கு உண்டாக்க அவள் விரும்பாதபடியால் மெல்ல சமாசாரத்தைக் கூறினாள். பாதியிலேயே இறங்கித் திரும்பி நடந்து வருவதா? இப்பொழுது என்ன செய்வது? மூர்த்திக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை.

வேதா கூறினாள்: “இதற்காகக் கலவரப்பட வேண்டாம். எதற்கும் இருக்கட்டும் என்று ஒரு ரூபாய் எடுத்து வந்திருக்கிறேன். தனியே அதில் டிக்கட் வாங்குங்கள். இன்னும் கொஞ்சதுரம் போய் இறங்கி வேறு பஸ்ஸில் வீட்டுக்கு வந்து விடுவோம்.”

மூர்த்தியால் ஒன்றுமே பேச முடியவில்லை. பேசாமல் டிக்கட் வாங்கினாள். மவுண்ட் ரோடருகிலேயே இறங்கினாள்.

“இதனால் வருத்தப்படாதேங்கோ..... வீட்டுக்குப் போவோம். பர்லை எடுத்துக் கொள்வோம். திரும்பவும் கிளம்புவோமே” என்று உற்சாகப்படுத்தினாள் வேதா.

வீட்டை அடையும்போது வேதாவும், மூர்த்தியும் திருக்கிட்டு நின்றுகள். பம்பாய் வீருந்து மூர்த்தியின் அத்தை குழந்தைகளுடன் வந்திருக்கினாள். வாடகைக் கார் வெளியில் நிற்கிறது. பாதிச் சாமான்கள் இறக்கியும் இறங்காமலும் இருக்கின்றன.

பூட்டப்பட்ட வீட்டைப் பார்த்துத் திகைத்து நின்ற அத்தைக்கு மூர்த்தியின் வருகை நிம்மதியை அளித்தது.

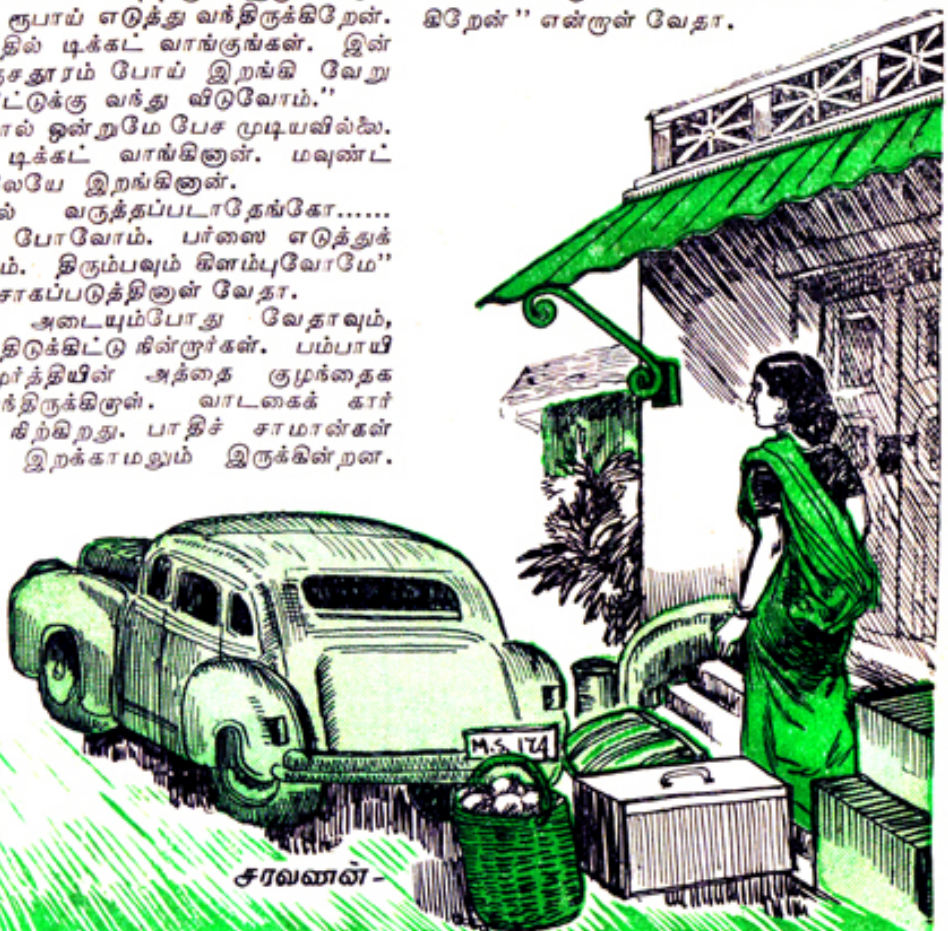
“என்ன மூர்த்தி, நீயும் அவளும் என்னைத் தேடி ரயிலடிக்கா போய் வருகிறீர்கள்? வண்டி பத்து நிமிஷம் சிக்கிரம் வந்து விட்டது. ரயிலமயிலேயே இருப்பானே என்று கிளம்பி வந்து விட்டேன்” என்றாள்.

மூர்த்தியும்-வேதாவும் ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டார்கள். நேற்றே வந்த கடிதத்தை வேதா மூர்த்தியிடம் கொடுக்க மறந்திருந்தாள். அதனாலென்ன ஸ்டேஷனுக்கு அவர்கள் போய் வந்திருப்பதாக அத்தைதான் நினைத்து விட்டாளே!

வேதாவின் உற்சாகம் பறந்து போய் விட்டது. அத்தையின் குழந்தைகள் செய்யத் தொடங்கிய ரகசியில் வீடு மீண்டும் களைபெற்று விட்டது.

“என்ன, வேதா! பர்லை எடுத்துக் கொண்டேன், வருகிறாயா?” என்றாள் மூர்த்தி.

“கன்ற யிருக்கிறது, நம் நிம்மதியும் மண்ணுக்கட்டியும்! ஒரு நிமிஷம் தாமதித்து வந்திருந்தால் அத்தை எத்தனை கலவரப்பட்டிருப்பான். கடைக்குப் போய்க் காய் கறி வாங்கி வாருங்கள்... நான் அடுப்பை மூட்டுகிறேன்” என்றாள் வேதா.

சரவணன் -

எங்கள் புதிய தயாரிப்பு
உகந்த முறையில் உள்ளத சுகநீகம்

TSR

கோகுல் மாலா பக்திகள்

டி.எஸ். ஆர் & கம்பெனி, தும்பகோணம்.

சென்னை தேனம்பேட்டை காங்கிரஸ் எக்ஸ்பிஷனில் கண்ணைக் கவரும்வண்ணம் அலங்கரித்
துள்ள நெ. 20, 21 ஸ்டால்களில் "டி. எஸ். ஆர்" தயாரிப்புகள் யாவும் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஜாம்-பெக்கினால் அந்த விஷக்காயம்,
ரணம் அல்லது கட்டியை
குணப்படுத்துங்கள்

Zam-Buk

ஜாம்-பெக் உலகின் மிகவும் உதமான சரும நோயாற்றும்
கனிம்பு. ஜாம்-பெக் சமனமுட்டி விஷத்தை அகற்றி துரித
மாக வேலை செய்கிறது. காயங்களிலிருந்து விஷத்தை
ஜாம்-பெக் வெளியே தூண்டு வரிச்சலாக குறைத்து சீ
லுக்கவை திறுத்தி. துரிதமாக சருமத்திற்கு ஆரோக்கியம்
அளிக்கின்றது. தேமல் முதலிய சரும நோய்களை நீக்குவதி
லும், பூச்சிக்கடி விஷத்தை சுத்த
படுத்துவதிலும். வலியுடன்
சேர்வுற்று கொப்புளித்த கால்
களுக்கு இதானித்து குணமாக்கு
வதிலும் இதன் சக்தி அற்புத
மானது. இதர மலிப்பு வாய்ந்த
ஜாமைப்போலும் கழுடைக் கூட
ஜாம் - பெக்கில் கிளசேரேயில்
லும் அதன் நோயாற்றும் குணம்,
நகைதாள் போலாக்கு மற்ற
மீதர குணங்களுடன் சேர்க்கப்
பட்டுள்ளது.

மிருகக் கொழுப்பு
சேரவில்லை
என்பதற்கு உத்திரவாதம்.
ஜாம் - பெக்கினால் குணம்
பெறுவீர்கள்.
எல்லா மருந்து வியாபாரிகள்
டும்பகோணம்.

FZY-36 TAM.

மதராஸிற்கு சோல் ஏஜண்டுகள்: மெஸர்ஸ். நாதர் & கம்பெனி, பாக்க டவுன்

சோஷலிசக் கொள்கை

சேலம் ஜில்லாவில் பிரஜா சோஷலிஸ்ட் கட்சியின் முக்கியமான ஊழியர்களில் ஒருவரான என் முறைமயில் இந்தக் கடிதத்தை எழுதியுள்ளார்.

"கல்வி" இதழ்களில் "சோஷலிஸம் ஏன் வேண்டும்" என்ற தலைப்பில் நடத்திய கட்டுரைப் போட்டியானது தமிழ் நாட்டில் சோஷலிஸ இயக்கத்துக்கு மிகவும் அதிகப்படியான பணி செய்திருக்கிறது என்றுதான் என்னைப் போன்ற தமிழகத்தில் உள்ள சோஷலிஸ்ட் கட்சி ஊழியர்களின் உள்ளங்கள் கோஷிக்கின்றன. 'கல்வி' பத்திரிகையில் வந்துள்ள நான்கு கட்டுரைகளும் சாதாரண மக்கள் கூடச் சோஷலிஸத்தைப் பற்றிப் புரிந்து கொள்ளப் பெரிதும் உதவியுள்ளது. தமிழகத்தில் சோஷலிஸ்ட் கட்சி ஆயிரக்கணக்கான பொதுக் கூட்டங்கள் நடத்தியிருக்கிறது. இருந்தாலும் அவை பெரும்பாலும் அரசாங்கத்தின் குறைகளைச் சொல்லும் கூட்டங்களாகத்தான் இருந்தனவே என்றி, கொள்கையை விளக்கும் கூட்டங்களாக இருந்தவை மிக மிகக் குறைவுதான். உயர்ந்த சோஷலிஸ்ட் கொள்கைக்கு மக்களிடத்தில் ஏராளமான ஆதரவு இருந்தும் மக்கள் புரிந்து கொள்ளாமையே பிரச்சாரம் செய்யப்படவில்லை என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். இந்தக் குறைதான் தமிழகத்தில் சோஷலிஸ இயக்கம் வளர முடியாமல் போனதற்குக் காரணங்களில் ஒன்றாக இருக்கிறது. "சோஷலிஸம்" என்றால், என்னவோ, ஏதோ, என்று மக்கள் தடுமாற்றத்தில் இருக்கும் இந்தச் சமயத்தில் தாங்கள் செய்திருக்கும் இப் பணி சோஷலிஸ இயக்கத்துக்குப் புத்துயிரளித்ததைப் போல் இருக்கிறது. என்னைப் போன்று கட்சிக்கு இரவு பலகாக உழைக்கும் ஊழியர்கள் கூட இத்தனை நான் சோஷலிஸத்தைப் பற்றிப் புரிந்து கொள்ளாத அளவு கல்வி பத்திரிகையைப் படித்த பிறகுதான் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. தாங்கள் இந்தக் கட்டுரைப் போட்டி நடத்திய பிறகு தமிழகத்தில் சோஷலிஸத்தைப் பற்றிப் பாடம் மக்கள் கூடப் புரிந்து கொண்டு விட்டார்கள். சோஷலிஸ இயக்கத்துக்குத் தங்கள் பத்திரிகையின் வாயிலாக ஆற்றி வரும் இந்த மாபெரும் சேவைக்கு என் போன்ற ஊழியர்கள் மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோர்கள்.

ஆத்தூர்
29-12-53 எஸ். பி. பழனியப்பன்

கதையின் முடிவு!

இந்த வாரக் 'கல்வி'யில் "தந்தையின் மனம்" என்ற கதையைப் படித்தேன். படித்ததும் எனக்குத் தாங்கள் சில நாளைக்கு முன்பு மாணவர்கள் பரீட்சை விவரங்கள் வந்தவுடன், தவறி விட்ட பையன்கள் தற்கொலை செய்து கொள்வதும், பல பரீட்சைகள் தேறிய இளம் வாலிபர்கள் யோசி இல்லாத திண்டாட்டத்தால் மனம் நொந்து தற்கொலை செய்து கொள்வதையும் பல மாகக் கண்டித்து எழுதியது ஞாபகம் வந்தது.

"கல்வி" பத்திரிகை மிகவும் முற்போக்கானது. இதில் பிரச்சாரமாகும் கதைகளும் தற்கால வாழ்க்கையை ஒட்டிய இரக்க வேண்டும். இக்காலத்துப் பெண்கள் மேற்சொன்ன கதையில் நடந்தது

போல் தற்கொலை செய்து கொள்ள எண்ணுவதே இல்லை என்பது என்னுடைய துணிவு.

கதந்திர இதழ்களில் இந்தச் சரவு எண்ணங்கள் ஏற்படாமல் இருக்கப் பத்திரிகைகள் முன்வந்து பாடுபடவேண்டும். எழுத்தாளருக்கும் இந்த எண்ணங்கள் மாறுபட வேண்டும். இந்தக் கதையையே எடுத்துக் கொள்வோம். அகல்யா பாழும் கிணற்றில் விழாமல், தன் மனோ கதையிதால் மனித சமூகத்திற்காகப் பாடுபட்டு ஒரு உன்னத நிலைக்கு வந்தான் என்று கதை முடிந்திருந்தால் படிப்பவர்களுக்குத் தற்கொலை எண்ணங்கள் ஏற்படாமல் இருக்கும். மனித எண்ணங்களின் முன்னேற்றமே நாட்டின் வளர்ச்சி அல்லவா?

பெங்களூர்
2-1-54 த. ச. தியாகராஜன்

[கதையை இப்படித்தான் முடிக்க வேண்டும் என்று கதை ஆசிரியருக்கு தாம் கட்டினாயிட முடியாது அல்லவா? -ஆதிபா.]

சிறு தவறு!

கல்வி ஜனவரி 3-ம் தேதி இதழில் "விட்டை அழகுபடுத்தும் கலை" என்னும் தலைப்பில் வந்துள்ள புகைப் படத்தில் 'டன்லப் கம்பெனி' உத்தியோகஸ்தருடன் இருப்பவர் மேற்குவங்காள கவர்னர் ஸ்ரீ எச். என். முக்கர்ஜி அவர்கள்; வங்காள முதன் மந்திரியில். டாக்டர் பி. சி. ராய் அவர்கள் படத்தில் காணும் டன்லப் உத்தியோகஸ்தரவிட ஓர் அங்குலமாவதுகூடத்தான் இருப்பாரே தவிரக் குறைவாக இருக்கமாட்டார்!

கல்கத்தா
2-1-54 எம். ஆர். ராஜன்

[மேற்படி பெயர் - உத்தியோகத் தவறுதலை எடுத்துக் காட்டி எழுதியுள்ள இன்னும் பல தேயர்களுக்கும் எமது வந்தனம். -ஆதிபா.]

உணவு உற்பத்தி பெருமூலம்?

மதுராந்தகம் தாலுக்காவில் விவசாய ஆபீஸ் ஒன்றுதான் உண்டு. இருந்தும் பயனில்லை என்றுதான் கூறவேண்டி யிருக்கிறது. இவ் வகுடும் நம் தமிழ் நாட்டில் எல்லா இடங்களிலும் நல்ல மழை பெய்தது. ஆனால் எங்கள் பிரிக்காவில் மட்டும் மழை மிகக் குறைவு. இருந்தும் நாங்கள் இயந்திரம் மூலமாகத் தண்ணீர் இறைத்து இருப்பது ஏக்கர் நிலத்தைச் சாகுபடி செய்தோம். எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டுச் செய்தும், குரப் பூச்சிகள் பயிர்களில் இறங்கித் தாக்கிற்று. என்ன செய்வது? பூச்சி மருந்து வாங்கிப் போடலா மென்று பூச்சி அடித்த பயிர்களை எடுத்துக் கொண்டு மதுராந்தகம் விவசாய ஆபீஸுக்குப் போனோம். அங்குள்ள 'டிமாண்ட் ரேட்டர்' ரிடம் பூச்சி அடித்த பயிரைக் காண்பித்தோம். அவர் அதைப் பார்த்து, இதற்கு 'டி.டி.டி. 550' 'பெரினாக்ஸ்' இவை இரண்டையும் சேர்த்து அடித்தால் நன்றாகப் போய்விடும். ஆனால் தற்போது மருத்து கைவசமில்லை. இன்னும் மூன்று நாளில் வந்துவிடும் என்று சொன்னார். அதற்குள் பயிரைப் பூச்சிகள் பாழாக்கி விடுமே என்று கூறினார். அவர் செங்கற்பட்டு விவசாய ஆபீஸில் போய் வாங்கிப் போடும்படி கூறி

னார். அவர் சொன்னபடியே செங்கற்பட்டுக்குச் சென்றேன். சென்று மேற்படி விவசாய அதிகாரி சொன்ன மருந்தைக் கேட்டேன். அவர், "மருந்து இருக்கிறது. அதற்கு விஸ்தாஸ் வரவில்லை" என்றார். நான், "விஸ்தாயைவிட அதிகமாக ரூபாய் கொடுத்துவிட்டுப் போகிறேன். மருந்து கொடுங்கள். விஸ்தா வந்தவுடன் நானே வந்து மீதி ரூபாயை வாங்கிக் கொள்கிறேன்" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர் இசையவில்லை.

இதற்குள் பயிர்களை அதிகமாகப் பூச்சிகள் தாக்கிவிட்டன. பயிர்கள் ஒன்றுக்கும் பிரயோஜன மில்லாமல் போய்விட்டன. இதுபோல் விவசாயிகள் கெட்டு விட்டால் நாட்டில் உணவு உற்பத்தி எப்படிப் பெருக்க முடியும்?

சித்தாரூப்
30-12-53

4. ராமகிருஷ்ணன்

ஆச்சரியம்தான். இரண்டு தலைவர்களும் தாங்கள் எழுதியபடி பெரும்பான்மையான மக்களின் கவனத்தைக் கவரக் கூடியவர்கள்.

சுதந்திரம் பெற்ற நாட்டிலே, எவ்வளவோ நல்ல காரியங்கள் செய்ய வேண்டியதிருக்க வகுப்பு வாதமும் பிரிவினைச் சக்தியும் மக்களுக்குத் தேவை இல்லை. வறுமையும், பசிப்பிணியும் மனித மக்கள் படும் அவதி சொல்ல முடியவில்லை. வகுப்பு வாதம் நம்மை என்றும் உயர்நிலைக்குக் கொண்டு போகாது. ஆகையால் பெரியார் நாயக்கர் அவர்கள் வேற்றுமை வளர்க்கும் ஆற்றலை ஒற்றுமைக்குத் திருப்பினால் தமிழ் நாடும், தமிழர்களும் பேதமில்லாமல் மதிம்ச்சியுடன் வாழ்வார்கள்.

அம்மாப்பேட்டை

1-1-54

ந. சண்முகம்

உதவி தேவை

இவ்வருடம் பருவ மழை ஓர் அளவு பெய்தும் சங்கரநயினார் கோவில் தாலூக்கா போதிய மழையின்றி வறட்சியடைந்து விட்டது. அதில் வாசுதேவ நல்லூர் பிரிக்கா பெரும்பாலும் நன்செய் நிலங்கள் கிறைந்த பிரதேசம். நூற்று நடக் கூட மழையின்றிப் பெரும்பாகம் பொட்டலாகக் கிடக்கின்றன. அந்நில சிவகிரி எஸ்டேட்டைச் சேர்ந்த விஸ்வநாதர் பேரி, சத்திரம், வருகப்பட்டி, தென்மலை ஆகிய கிராமங்களுக்குச் சென்றிருக்கிறார். இக்கிராமங்களில் பூரணமாக விளைவே இல்லை. கிணறுகளிலும் கூடத் தண்ணீர் கிடைப்பாது. உணவுப் பொருள்கள் ஓர் அளவு மலிவாகக் கிடைத்தும் விஸ்தா கொடுத்து வாங்கி உண்ணக்கையில் பணம் இன்றித் தவிக்கின்றனர்.

இங்கு கிணறுகள் எல்லாம் குறைந்த ஆழமுடையவை. ஆகவே கிணறுகளை ஆழப்படுத்தி னால் கிணறுயத் தண்ணீர் கிடைக்கும். மக்களும் புன்செய் தானியங்கள் உற்பத்தி செய்து வாழமுடியும்!

ஆகவே சர்க்கார் உடனே தலையிட்டு கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்குக் கடன் கொடுத்தாவது உதவ வேண்டும். இல்லாவிடில் இந்தக் கிராமங்களில் பஞ்சம் தலையிந்தாடத் தொடங்கிவிடும்.

சிவகாரி
9-12-53

ம. மாரிமுத்து

வேற்றுமை ஒழிய வேண்டும்

சென்ற 27-12-53 'கல்வி' இதழில் எழுதியிருந்த "தமிழ் மக்களின் உள்ளம்" என்ற தலையங்கம் தமிழ் மக்களின் உள்ளத்தை யெல்லாம் கவர்ந்திருக்கிறது. வேற்றுமைச் சக்தியை வளர்த்து வரும் பெரியார் ராமசாமியாரும் ஒற்றுமைச் சக்தியை வளர்க்கும் பெரியார் ஆச்சாரியாரும் ஒரே மேடையில், அதுவும் இருபத்திராஜுவருடங்களுக்குப் பிறகு கலந்து கொண்டது

"சங்கீத நீதிபதி"

சூலகத்தா, 'குருகுற காண வித்யாலயா'வின் பிரின்ஸிபால் ஸ்ரீமான் வைணக் வித்வான் அ. அனந்த கிருஷ்ண அய்யர் அவர்கள் தீக்ஷிதர் அவர்களைப்பற்றிச் சொன்ன விவரம்:—

"என்னுடைய 16-ம் வயதில் அம்பி தீக்ஷிதருடைய சிஷ்யனாக எட்டயபுரம் சென்று 1916-ம் வருஷம் முதல் ஸந்தோப்பியாசம் செய்து வந்தேன் என்று முதல் என் குருநாதரவர்களின் ஆயுள் பரியந்தம் அவருக்குச் சிச்சுருஷை செய்யும் பாக்கியமும் பெற்றேன். அவருடைய ஆக்களுயின் பேரில் 1919-ல் தீக்ஷிதர் கீர்த்தனங்களைப் பிரசாரம் செய்யும் நோக்கத்துடன் சென்னைக்கு வந்தேன். நான் கோமளேசுவரன் பேட்டையில் ஜாகை ஏற்பாடு செய்து கொண்டு அவ் வருஷம் அக்டோபர் மாதத்தில் என் குருநாதரைக் குடும்ப சமேதராகச் சென்னைக்கு அழைத்து வந்தேன். 1922-ல் நாங்கள் திருவல்லிக்கேணிக்கு ஜாகை மாறி, பெரிய தேருவில் "தீக்ஷிதர் சங்கீத கலாசாலையை" நிறுவி தீக்ஷித காண பிரசாரம் செய்து வந்தோம். அக் கலாசாலை 1922ம் வருஷம் விஜயதசமி யன்று வேடி மங்களம்மாள் ஸதா சிவய்யரவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

இதற்கிடையில் 1927ல் அம்பி தீக்ஷிதரவர்கள் எட்டயபுரம் மகாராஜாவின் வேண்டுகோளுக் கிணங்கி அவ்விடம் சென்று பின்1931ல் மறுமுறை சென்னைக்கு வந்து என்னுடையே எழுந்தருளியிருந்தார். அச்சமயம் ஸ்ரீ டி. எல் வெங்கட்ராமய்யர் அவர்கள் எங்கள் இருப்பிடத்துக்கு வந்து சந்தோப்பியாசம் பெற்றுச் செல்வார். அதன் பின் அவரும் பொருளுதவி புரிந்திருக்கிறார். அம்பி தீக்ஷிதரவர்கள் 1936ம் வருஷம் ஜூன் மாதம் ஆழ்வார் பேட்டையில் நாங்கள் இருந்த இல்லத்தில் ஸ்ரீ புரம் அடைந்தார்.

என் குருநாதர் ஸ்ரீ வித்யா உபாலகர்; மானி, தனத்தைத் தரும்பாக மதித்தவர்."

சூலகத்தா
27-12-53

மாணவர்கள்
குருகுறகாண வித்யாலயா

"அவர்கள் வேதனை"

ஜனவரி பத்தாம் தேதி "கல்வி" இதழில் வெளியான "அவர்கள் வேதனை" என்ற சிறு கதை இப்போது "நமது வேதனை" ஆகிவிட்டது. இக் கதை ஏற்கெனவே வேடுருகு பிரபல பத்திரிகையில் வெளியானது என்பதை யறிந்து மிகவும் வருந்துகிறோம். இதை எடுத்துக்காட்டி எழுதியிருக்கும் நேயர்களுக்கு நமது நன்றி.

மார்கோ ஸோப்

வாசனை நீக்கப் பெற்ற வேப்பண்ணையிலிருந்து ஒரு விசேஷ முறைப்படி தயாரிக்கப்படுவது. அதன் அபரிமிதமான கிருமி நாசன நுரை அழுக்கை அகற்றி, சருமத்தினுள் புகுந்து நன்கு சுத்தம் செய்யும். சருமத்திற்குப் புஷ்டியும் மென்மையும் தரும். அபூர்வ மணம். நுட்பமான சருமத்திற்கும் ஹாரியற்றது.

A CALCHEMICO PRODUCT

மதராஸ் ஆபீஸ்:

5/149, பிராட்வே, மதராஸ்-1

நரம்புத் தளர்ச்சி

பெரிய நகரங்களின் பெரிய கேடு! தற்கால வாழ்க்கையே நரம்புகளின் ஒரு போராட்டமாக இருக்கிறது!

- ★ தூதிருஷ்டம்
- ★ கவலை
- ★ அதிக வேலை
- ★ தீராத அஜீரணம்

இவைகள் நரம்பு பலவீனத்தின் பொதுவான காரணங்கள்

- ★ மறதி
- ★ பயந்த தோற்றம்
- ★ மனப் பிராந்தி
- ★ தற்கொலை எண்ணங்கள்
- ★ பிரமை

இவைகள் நரம்பு பலவீனத்தின் பயங்கர விளைவுகள்

○○○

வைரம், கெம்பு, முத்து, முதலிய நவரத்தினங்களின் சேர்க்கை கொண்டதும் உலகப்பிரசித்தி பெற்றதுமான

நவரத்ன கல்பம்

உட்கொண்டு நரம்பு பலவீனத்தை விரட்டுங்கள்.

கவிராஜ் பண்டிட்
தூர்க்காதத்த சர்மா
வைத்திய வாசஸ்பதி
அவர்களால்
கண்டு பிடிக்கப் பட்டது

○○○

இலவசப் பிரகாங்களுக்கு எழுதவும்:

THE MANAGER:

NAVRATNA KALPA PHARMACY

JULLUNDUR CITY (India)

Grams: 'NAVRATNA'

Phone: 401

எந்த வேலைக்கும் நீங்கள்

அக்கிகோ கருவிகளை

நம்பலாம்!

அக்கிகோ

சிறந்த வேலைகளுக்குச் சிறந்த கருவி!

கோடரிகள் : இரண்டு கைகளில் கிடைக்கின்றன. தோட்ட வேலைக்கும், கரங்க வேலைக்கும், ரஸ்தாக்களை அமைப்பதற்கும் பிரத்தியேகமாக விரும்பப்படுபவை.

ஆம், ஒவ்வொரு வேலைக்கும் ஏற்ற அக்கிகோ கருவிகள் இருக்கின்றன. மேலும் அக்கிகோ கருவிகள் நீடித்து உழைக்கக்கூடியவை என்பதை நீங்கள் நம்பலாம். அவை ஹை-கார்பன் எஃகால் தயாரிக்கப்பட்டு, பிரத்தியேகமாக காச்சப்பட்டவை.

கொத்துகள் : ஐந்து கைகளில் விநியோக உபகருவிகளுக்கு வேண்டிய பதை தேர்ந்தெடுப்புகள். அவை உறுதியாக வேலை செய்வதற்காகவே தயாரிக்கப்பட்டவை.

மண்வாசிகள் : ஐ. எஸ். ஐ. குறிப்புகளின்படி இரண்டு கைகளில் தயாரிக்கப்பட்டவை. கனமான மரப் பிடிக்கும், அழகான அலகும் பொருத்தப்பட்டவை.

மண் வெட்டிகள் : மூன்று கைகளில் கிடைக்கின்றன. ஆழமாக வெட்டுவதற்காக நன்றாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

லாடா அக்கிகோ கருவிகள்

தி லாடா அயரன் & ஸ்டீல் கம்பனி லிமிடெட்
தலைமை களம் அரிஸ்.

23-B, தேராஜி கபாஷ் ரோட், கல்கத்தா-1
கிளை ஆபீஸ்கள்: பம்பாய், மதராஸ், காக்கிழர், அஹமதாபாத், ஸைகத்திராபாத், விஜயநகரம் கன்டோன்மென்ட், ஜலந்தர் கன்டோன்மென்ட், கான்பூர் & பாட்டு

செம்மட்டிகள் : உறுதிக்கும் உழைப்புக்கும் இணையற்றவை. 1947-ம் ஆண்டு முதல் 1957-ம் ஆண்டு வரையில் கிடைக்கும்.

பூபாலன் வேண்டுகோள்

நீலமணி

அன்று நூயிற்றுக் கிழமை. பிற்பகல் கடி காரத்தில் மணி பஸ்ஸிண்டு அடித்து ஓய்ந்தது. வெளியில் ஏதோ வேலையாகச் சென்றிருந்த, கமலா நெடு பெண் பாடசாலை தலைமை உபாத்தியாயினி, சுபத்ராவும் அவளுடன் எட்டாம் வகுப்பு உபாத்தியாயினி சரோஜாவும் வண்டியினின்றும் இறங்கி விட்டுக்குள் நுழைந்தார்கள்.

உள்ளே வந்தவர்கள் சோபா ஒன்றில் அமர்ந்து எதைப் பற்றியோ வெகு கவாரஸ்யமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். சிறிது நேரத்துக் கெல்லாம், "ஸார்-தந்தி" என்ற தபால்காரரின் குரல் அவர்கள் சம்பாஷணையைத் தடைப் படுத்தியது.

தந்தியைப் பிரித்துப் படித்த சுபத்ராவின் முகத்தில் அவட்சியப் புன்னகைத் தோன்றியது.

"தந்தியில் என்ன விசேஷம்!" என்று பரபரப்புடன் கேட்டாள் சரோஜா.

"எங்கள் குடும்பத்தையே சீர்குலைத்த துரோகி ஒருவன் சாகக்கிடக்கிறானும். நான் கனவு கண்ட இன்ப வாழ்க்கையை எட்டிப் பிடிக்கும் தருணத்தில் என் போல் வந்து எங்கள் ஆசையை மன்றோடு மண்ணாகிய அந்தப் பாதகன் இப்போது என்னைப் பார்க்க விரும்புகிறானும். இன்னும் என்ன குழ்ச்சி செய்ய திட்டமிட்டு இந்த நாடகம் ஆடுகிறோடு கிராதகன்" என்று உள் உள்ளத்தில் போங்கி எழுந்த அத்தனை ஆத்திரத்தையும் அடக்க முடியாமல் கூற்றான் சுபத்ரா.

"யார் அவன்! தங்கள் மனம் இத்தனை. புண்படும்படி அவ்வளவு கொடுமைகளைச் செய்தவன்!" என்று கேட்டாள் சரோஜா.

"அவன் ஒருவனும் இருந்தால் தானே சொல்லுவதற்கு சரோஜா! அவர்கள் வம்சம் பூராவும் எங்களைச் சிரிப்பாய்ச் சிரிக்க அடித்து விட்டது. நம்பிக் கொடுத்த பணத்தைதான் இல்லை என்று விட்டார்கள்என்றால், நான் உயிருக்குயிராய் நம்பியிருந்த, என் ரகுவையும் அரியாயமாய்....." அதற்குமேல் அவள் வாயினின்றும் ஒரு வார்த்தையும் வெளிவரவில்லை. தாங்க முடியாத ஒரு

வித பாரம் அவள் நெஞ்சை அழுத்திக் கொண்டிருந்தது. தன் இரு கைகளாலும் முகத்தைப் புதைத்துக் கொண்டு குழந்தையைப் போல் விம்மி விம்மியழதான். என்ரு நடந்த இறந்த கால சம்பவங்கள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாய் அவள் உள்ளத்திறையில் ஒளி வீசிக் கொண்டிருந்தன.

*

தும்முடைய இருபத்திரண்டாவது வயதிற்கெல்லாம் வியாபார ரிமித்தம் ராமசாமிப் பிள்ளை ரங்கனுக்கு வந்து விட்டார். ஆரம்பத்தில் அவரது அதிர்ஷ்டப் படகு ஆமை வேகத்தில் அசைந்து கொண்டிருப்பினும், நாளைவில் அவர் தொழிலில் எதிர் பார்த்த அளவுக்கு மேல் வெற்றி கிடைக்கவே, ரங்கனிலேயே நிரந்தரமாக இருந்து வியாபாரம் செய்ய அவர் மனம் விரும்பியது. சிறு வயதிலேயே பெற்றோரை இழந்த அவர் ரங்கன் குடியேறிய நாள்கு வருடக் கணக்கெல்லாம், தம் மனம் விரும்பிய பர்மாதியைச் சேர்ந்த 'லூயி' என்ற ஒரு அழகிய மாதை மணம் செய்து கொண்டார்.

கீண்ட நாட்களாகியும் தமக்குப் புத்திர பாகிய மில்லியே, என்று ஏங்கிக் கொண்டிருந்த ராமசாமிப் பிள்ளைக்குப் புத்திர பாகியும் கிடைத்தது. மாறடைப்பினால் மிகுந்த அவதிக் குள்ளாடு மரணப் படுக்கையினிருந்த அவர் கம்பெனி மாணேஜர் பரமசிவம் பிள்ளை தம் இரண்டு வயது தாயில்லாத பிள்ளை ரகுவை அவரிடம் ஒப்புவித்து விட்டு நிம்மதியாக இவ்வுலகத்தை விட்டு மறைந்து விட்டார்.

ரகு ஆறுவயதுச் சிறுவனாக இருந்தபோது ராமசாமிப் பிள்ளைக்கு ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்தது. அத்தனைகாலம் உலகில் தனி மரமாக இருந்து வந்த ராமசாமிப் பிள்ளை லூயியை மணந்ததிலிருந்தே ஒரு புது மனிதராக மாறியிருந்தார். இப்போது ஒரு குழந்தைக்குத் தந்தையும் ஆடு விட்டே, தம்முடைய கடமைகளுக்கு வேண்டிய திட்டங்களை வகுக்க அவர் மனம் ஆரா

யத் தொடங்கியது. பணத்தின் தேவையையும், மதிப்பையும் கண்காணிக்க ராமசாமிப் பிள்ளை தாம் சம்பாதிக்கும் பணத்தில் பெரும்பகுதியைப் பட்டணத்தில் வசிக்கவும் தம் ஒன்றுவிட்ட சகோதரி அம்புஜத்துக்கு அனுப்பிச் சகாயமாக வருகிற சந்தர்ப்பத்தில் தம் பெயருக்கு சிலமொ வீடோ வாங்கும்படி கூறியிருந்தார்.

வருஷங்கள் பல ஓடி மறைந்தன. ரகு தன் படிப்பை முடித்துக் கொண்டு ராமசாமிப் பிள்ளையின் விபாபாரத்துக்கு உதவியாக இருந்து வந்தான். சுபத்ராவும் தன் பி. ஏ. பரீட்சையில் தேறினாள். அத்துடன் அவள், ரகுவினிடம் கொண்டுள்ள அன்பும் ஆசையும் கூட ராமசாமிப் பிள்ளையின் மனத்தை மிகவும் கவர்ந்தது. எனவே எத்தனையோ பேசிய இடங்களிலிருந்து வந்த வரல்களை யெல்லாம் கூடத் தள்ளிவிட்டுத் தம் செல்வப் பெண்ணை ரகுவுக்கே கொடுப்பதென்று முடிவு செய்து விட்டார்.

இப்ப வெள்ளத்திலே மிதந்து வந்த ராமசாமிப் பிள்ளையின் வாழ்க்கையில் அப்போதுதான் விதி குறுக்கிட்டது. தம்முடைய செல்வப் பெண்ணின் திருமணத்தை எப்படி யெல்லாமோ, விரிவுடன் செய்து பார்த்து, மனம் மகிழ வேண்டுமென்ற ஆசையுடனேயே, கோய்வாய்ப்பட்ட லூயி இந்திய விட்டான், எய்வாய்வோ உயர்ந்த சிசிச்சைகளினாலும் மீட்க முடியாமற் போன தம் அருமை மனைவியின் மரணம் ராமசாமிப் பிள்ளையின் மனத்தை டெரிதும் உலுக்கி விட்டது. லூயி இறந்த பிறகு அரைக் கணம் கூட அந்த காட்டில் இருக்க அவருக்குப் பிடிக்கவில்லை.

அடுத்த ஒரு மாதத்துக்கெல்லாம், ராமசாமிப் பிள்ளை ரகுவுடன் தம் பெண்ணையும் அழைத்துக் கொண்டு சொந்த ஊர் வந்து சேர்ந்தார்.

நீண்ட காட்களுக்குப் பிறகு வந்திருக்கும் தன் தம்பி ராமசாமிப் பிள்ளையிடம் எல்லை மீறிய அன்பைக் கொட்டினார் அம்புஜம். அவள் கற்பனை உள்ளத்திலே தங்க விகிதம் போன்ற தம்பி மகன் சுபத்ராவுடன் தன் பிள்ளை பூபாலனை ஒப்பிட்டுப் பார்த்து மனம் பூரித்து போவாள். சுபத்ராவைக் கல்யாணம் செய்து வைப்பதின் மூலம் தன் தம்பியின் அத்தனைச் சொத்துக்களுக்கும் தன் பிள்ளை அநிபதி யாகிவிட வேண்டுமென்பது அவள் அந்தரங்க விருப்பங்களில் ஒன்று.

இதை மனத்தில் வைத்துக் கொண்டு சுபத்ரா பூபாலன் திருமணத்தைப் பற்றி தன் தம்பியிடம் ஒருகாள் அம்புஜம் வெகு காக்காக எடுத்துக் கூறினாள். ஆனால் ராமசாமிப் பிள்ளை மட்டும் ஒரே பிடிவாதமாகத் தம் முடிவைத் தெரிவித்து விட்டார்.

"சுபத்ராவை ரகுவுக்கே கொடுப்பது என்று முன்பே முடிவு செய்து விட்ட விஷயம். என் மனைவியின் கடைசி வேண்டுகோளும் விருப்பமும், இதுதான். ஆகவே அவள் கனவு கண்ட அதே கல்யாணத்தை நிறைவேற்றி வைப்பதே நான் அவளுடைய ஆத்மா சாந்தியடையச் செய்யும் மிகப்பெரிய காரியங்களில் ஒன்றாகும். இனிமேல் தயவு செய்து உன் பிள்ளை விஷயமாகத் தொந்தரவு செய்யாதே" என்று கூறிவிட்டார்.

தன் தம்பியின் இந்தத் தீவிரமான வார்த்தைகள் அம்புஜத்தின் உள்ளத்தில் ஓர் அடங்காத புயலைக் கொட்டி விட்டு விட்டது. தன்னுடைய மணக் கோட்டைகள், ஒரு நிமிஷத்தில் தரை மட்டமாகி விட்டதை நினைக்கையில், தாங்க முடியாத ஒருவித ஏமாற்றமும் அவமானமும் அவள் உள்ளத்தைக் கல்லாக்கி விட்டது. நிறை

வேறாத அவளது ஆசை ஆத்திரமாக உருப் பெற்றது. அதற்கெற்ப அவள் மூனையும் திசை மாறி விபரீதமாகச் சமூல வாரம்பித்தது.

ராமசாமிப் பிள்ளை ரங்கனை விட்டு வந்து சொற்ப காலத்திற்கு கெல்லாம் அவர் கைவசம் கொண்டு வந்திருந்த பணம் முழுவதும் தீர்க்கு போய் விட்டது. ஆகவே தம் சகோதரியிடம் தாம் அனுப்பிக் கொண்டு வந்த பணங்களின் விவரங்களைப் பற்றிக் கேட்டார்.

இம்மாதிரியான ஒரு சந்தர்ப்பத்தையே எதிர்ப்பார்த்துக் கொண்டிருந்த அம்புஜம், தன் கொள்ளை ஆசையையும் இறுமாப்புடன் பேசிய தன் தம்பியிடம் சரியான முறையில் வஞ்சம் தீர்த்துக் கொண்டாள்.

அம்புஜத்தின் பதிலைக் கேட்ட ராமசாமிப் பிள்ளையின் இருதயம் கக்கு நூலாக வெடித்து விடும் போல் இருந்தது. தம் உடம்பில் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் ரத்த ஓட்டமே வற்றி விட்டது போன்ற ஒருவித பிரமை ஏற்பட்டது.

"அம்புஜம்! நம்பிக்கையின் பேரில் அனுப்பிய பணத்துக்குச் சாட்சியாக கேட்டிருப்பீர்கள்! நான் பணம் கொடுத்தது உண்மையானால் அதை நிரூபித்துப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டிய இடம் நீதில் தலமா! உன் புத்தியை ஏன் இப்படி நீசத் தனத்துக்கு இரையாக்கி விட்டாய்!" என்று கூறுமாறாகது அவர் குரல் கம்பி விட்டது.

இருபத்தைந்து முப்பது ஆண்டுகளாகத் தாம் உழைத்து அணு அணுவாகச் சேர்த்து அனுப்பிய அத்தனை ரூபாய்களையும் ஒரே மூச்சில் விழுங்கி விட்ட அம்புஜத்தின் துரோகச் செயல் ராமசாமிப்

பிள்ளையின் மனத்தில் விவரிக்க முடியாத ஒரு அதிர்ச்சியை அளித்து விட்டது. நம்பிக்கையின் காரணமாக, அவ்வப்போது பணம் அனுப்பி வந்த ரசீதுகளைக்கூட பத்திரம் செய்து வைத்துக் கொள்ள தவறிப்போன ராமசாமிப் பிள்ளை இதே ஏக்கத்தினாலும், ஏமாற்றத்தினாலும் படுத்த படுக்கையாகி விட்டார்.

அவர் எத்தனைதான் மனத்தைத் திடப் படுத்திக் கொண்டாலும், மிகச் செல்வமாக வளர்ந்த குழந்தைகளின் எதிர் காலத்தை நினைக்கும் போதுதான் அவருக்கு வேதனையா யிருந்தது.

“நீதி மன்றத்தில் வழக்குத் தொடர்வோம் அப்பா!” என்ற தம் பெண்ணின் யோசனைக்குக் கூட ராமசாமிப் பிள்ளை இணங்க வில்லை. “அம்புஜம் யார்? உன் அத்தைதானே! பாவம் சம்சாரி! அவளை சென்க்கியமாக இருக்கட்டுமே” என்று சமாதானம் செய்து விட்டார்.

சாதாரண கம்பனி ஒன்றில் ரசூவுக்குக் கிடைத்த நூறு ரூபாய் சம்பளம், மூன்று உயிர்கள் வாழ்வதுடன், ராமசாமிப் பிள்ளையின் வைத்தியச் செலவுக்கும் உதவி வந்தது. ராமசாமிப் பிள்ளை மிகவும் நோய்வாய்ப்பு பட்டிருக்கிறார் என்று அறிந்தும் ஒரு நான்கூட அம்புஜம் அவரைப் பார்க்க வரவில்லை. ஆனால் பூபாலன் மட்டும் மாமாவைப் பார்க்கும் தோரணியில் சுபத்திரா மிடம் வந்து ஏதாவது அரட்டையடிக்கத் தவற மாட்டான். இதைப் பற்றிச் சுபத்திராவும் கண்டிக்கவே அவன் கோபமெல்லாம் வேறு நிசையை நோக்கிப் பாய்ந்தது. மூறைப்படி தனக்கு மனைவியாக வேண்டிய பெண்ணை மணப்பதற்கில்

லாமல், தம் வாழ்க்கைக்குப் போட்டியாக முனை திருக்கும் ரசூவை எப்படியாவது பழி வாங்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்தான்.

சுபத்திரா எத்தனை கடிந்து கொண்டும், பூபாலன் மட்டும் தன் மாமாவைப் பார்க்க வருவதை நிறுத்தவே யில்லை. அன்று ராமசாமிப் பிள்ளையின் ஜூரம் உச்ச நிலையை அடைந்திருந்தது. சுபத்திராவும் ரசூவும் அவர் அருகில் அமர்ந்து ஏதோ மருந்து கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்போதுதான் உள்ளே நுழைந்த பூபாலனுக்கு, சுபத்திராமிடம் நெருங்கி உட்கார்ந்திருக்கும் ரசூவைக் கண்டதும் அவன் உள்ளம் கொதித்தது. “முல்லைக் கொடியருகில் முருங்கை மரம் போல், ஊரும் பேரும் தெரியாத ஒரு நாடோடிப் பயலுக்கு எத்தனை கௌரவம் இந்த வீட்டில்!” என்று ஆத்திரம் வந்தது.

நெருப்புப் போல் காய்ந்த மாமாவின் உடம்பைத் தொட்டுப் பார்த்த பூபாலன் ஏதோ திருக்கிட்டவன் போல் தன் ஆசனத்தினின்று ஒரு துள்ளுத் துள்ளினான்.

“ஏன்டா, ரசூ! நாயிறுற்றுக் கிடந்த உன்னை இவ்வளவு கஷ்டப் பட்டு வளர்த்து ஆளாக்கிய இவருக்கு ஒரு நல்ல டாக்டராகப் பார்த்து வைத்தியம் செய்விக்கக் கூடாது! ஊர் வாய்க்குப் பயந்து கட்டுக்காகவா இந்த தர்ம ஆஸ்பத்திரி தன்னையே வாங்கிக் கொடுக்கிறது? உள்ளதைச் சொன்னால் உங்களுக்கு கெல்லாம் என்னைப் பிடிக்காது” என்று குறைபட்டுக் கொண்டான்.

தன்னை இத்தனை தூரம் இழிவு படுத்திப் பேசிய பூபாலனின் கொடிய பார்த்தைகள் ரசூவின் உள்ளத்தில் வேல்போல் பாய்ந்து வேதனையை அளித்தன. தன் குறுகிய சம்பளத்தில் காலம் தள்ளும் குடும்ப நிர்வாகத்தில் பேசிய டாக்டரை வரவழைத்து வைத்தியம் செய்ய அவன் எங்கே போவான்! தனக்கு உண்மையில் ராமசாமிப் பிள்ளையிடம் இரக்கம் துளியும் கிடையாது என்பதுபோல் தாக்கிப் பேசிய பூபாலன் வார்த்தைகளை நினைக்கும்போது அவன் கண்கள் தாமாகவே கண்ணீரைக் கக்கி விட்டன.

அத்தனை நேரம் மௌனமா யிருந்த சுபத்திரா, ரசூவின் முகத்தை ஒரு கணம் கவனித்ததும் ஆவேசம் வந்தவனைப்போல் அவறினான்.

“பூபாலன், உங்களுக்கு இத்துடன் பல தடவைகள் எச்சரித்து விட்டேன். இப்பொழுதும் சொல்லுகிறேன். அனுமதியுமாக எங்கள் குடும்ப விஷயத்தில் நீங்கள் தலையிட வேண்டாமென்று! என் தகப்பனாரின் சுக துக்கங்களைப் பற்றி ரசூவுக்கு இவ்வாத அக்கறைதும் இரக்கமும் தங்களுக்குத் தேவையில்லை. இனி தாங்கள் தயவு செய்து இங்கு வரா திருக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்” என்றான் கடுமையாக.

ரசூவுக்காக அவன் இத்தனை பரிந்து பேசியது பூபாலனுக்கு எளிகிற அடுப்பில் இன்னும் கொஞ்சம் எண்ணெய் வார்ப்பது போலிருந்தது.

“என்னை இங்கு வரவேண்டாமென்று தடுக்கவோ, எச்சரிக்கவோ உங்கள் யாருக்கும் உரிமை கிடையாது. என் மதிப்பிற்குரிய மாமாவின், கடைசி மூச்சு இருக்கும் வரை நான் இங்கு வருவேன், போவேன்; ஆனால் இது உங்களுக்காக வல்ல! நான் வருவது உங்களுக்கு இடைஞ்சலாக இருந்தால், நீங்கள் இருவரும் இப்பொழுது எங்கு வேண்டுமானாலும் குடியாகச் செல்லலாம். உங்களுடைய உல்லாசத்துக்கு அவர் ஒரு வேளை வேண்டாதவரா யிருக்கலாம். ஆனால் நான் என் மாமாவை இழக்க ஒருபோதும் சம்பந்திக்க மாட்

டேன். இப்போதே அவருக்குத் தகுந்த டாக்டரைக் கொண்டு வைத்தியம் செய்யப் போகிறேன்" என்றான் பெருமையுடன்.

அத்தனை சேரம் மெளனம் சாதித்த ரகுவுக்கு மேலும் சும்மாயிருக்க முடியவில்லை. "அவ்வளவு உயர்ந்த வைத்தியத்துக்கு நம்மிடம் பணம் வேண்டாமா பூபால். இந்தச் சமயத்தில் கடன் தந்து உதவ நமக்கு யார் இருக்கிறார்கள்?" என்று சாவதானமாகக் கூறினான்.

இதே பதிலை எதிர்பார்த்தவன் போல் பூபாலன், "இதோ பார் ரகு. இன்றையிரைந்து மாமாவுக்கு உடம்பு குணமாகும் வரை எவ்வளவு பணம் வேண்டுமோ அதை அவ்வப்போது நீ என்னிடம் கேட்டு வாங்கிக் கொள்ளலாம் நான் தருகிறேன்" என்றான் சுபத்ராவைப் பார்த்த வண்ணம்.

ரகுவுக்கு ஒரு கணம் தன் காதுகளை யே நம்ப முடியவில்லை. வலுவில் உதவி புரிய முன் வந்திருக்கும் பூபாலனின் போக்கு அவனுக்குப் புரியாத புதிராகவே இருந்து வந்தது. ஆயினும் தேவையை உத்தேசித்து மேலும் மேலும் பணம் வாங்கிக் கொண்டே வந்தான். ஆனால் தன் பொருட்டு ரகு பூபாலனிடம் கடன் பெறுவதை ராமசாமிப் பிள்ளை எதிர்த்தே வந்தார். இறுதியில், ரகுவிடம் தலையில் ஒரு பெரிய கடன் கமையையும், கையில் சுபத்ராவையும் ஒப்புவித்து விட்டு ராமசாமிப் பிள்ளையின் ஆவி பிரிந்தது.

★

ராமசாமிப் பிள்ளை இறந்து மாதம் ஒன்று ஓடிப்போயிற்று. காரியாலயத்துக்குப் புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்த ரகுவுக்குச் கோர்ட்டிலிருந்து சம்மன் ஒன்று வந்தது. ஒரு கோடுக்க வேண்டிய பணத்துக்காகப் பூபாலனிடமிருந்துவந்த சம்மன் அது என்றறிந்ததும் சுபத்ரா அவரிவிட்டாள்.

குறிப்பிட்ட தேதியில் கோர்ட்டில் ஆஜராகி இரண்டு வார தவணையுடன் விடுவந்தான் ரகு. மாதா மாதம் தன் சம்பளத்தில் இருந்து ஓரளவு கொடுத்துத் தீர்த்து விடுவதாக எவ்வளவு கேட்டுக் கொண்டும் பூபாலன் இணங்க வில்லை. தனக்கு முழுத் தொகையும் ஏக காலத்தில் வேண்டுமென்று பிடிவாதம் செய்தான். தன் வீட்டம் மிஞ்சியிருந்த நகைகளை எல்லாம் சுபத்ரா வீற்றும் கூட போதிய பணம் சேரவில்லை.

ரகு கேட்டுக் கொண்ட தவணையும் தீர்ந்து விட்டது. ரகுவை வாரண்டில் கொண்டு போய் உள்ளே தள்ளி விட்டான் பூபாலன்.

சுபத்ரா பூபாலன் காலில் விழுந்து கெஞ்சினான்; மன்றாடினான்; ரகுவிடம் விடுதலைக்காக, ஆனால் பூபாலனின் மனம் மட்டும் அசையவில்லை. "என்னை மணப்பதாக இணங்கினால், அவனுக்கும் விடுதலை! உன் பிதூர்ராஜித சேர்த்து முழு வதும் உன் காலடியில் டிடக்கும். இல்லை யெல் நீ அவற்றைக் கற்பனையில் கூடக் காணமுடியாது" என்றான் பூபாலன். இதற்குப் பின் சுபத்ரா வெறி பிடித்தவனிடம் போல் விடுவிடு வென்று வீட்டை நோக்கி வந்து விட்டாள்.

தன் தந்தையின் சொத்தை இழக்க நேர்ந்ததைப் பற்றிக்கூட அவள் கவலைப்படவே யில்லை. தன் உயிரினும் மேலாக அன்பு செலுத்தி வந்த ரகுவிடம் நிலைமையை நினைக்கும் போதுதான் அவளுக்குப் பயித்தியமே பிடித்து விடுமோ என்று நினைந்தது. கட்டிலில் முகத்தைப் புதைத்துக் கொண்டு தேம்பித் தேம்பி அழுதாள்.

ஒவ்வொரு நிமிஷத்தையும் அந்த தனி வீட்டில் ஒவ்வொரு புகமாகவே தள்ளி வந்தான் சுபத்ரா. அவள் சிந்தனை மட்டும், நிமிஷத்துக்கு நிமிஷம்

ரகுவிடம் விடுதலைக்கான முயற்சியிலேயே வயித்திருந்தது. அத்துடன் அவளுக்கு அந்தப் பட்டணத்து வாசமும் கசந்து விட்டது. நாட்கள் மெதுவாக நகர்ந்து சென்றன.

ராணப் பேட்டையில், புதிதாக ஆரம்பிக்கப் போகும் 'கமலா நேரு' பெண்கள் பாடசாலை யின் தலைமை உபாத்யாயினி வேலைக்குச் சுபத்ராவின் விண்ணப்பம் அங்கேறித்துக் கொள்ளப்பட்டது. கள்ளம் கபடு அரியாத வெள்ளை உள்ளம் படைத்த சின்னம் சிறு குழந்தைகளின் அன்பு மொழியில் தன் உள்ளத் துயரைச் சற்று மறந்து வந்தாள் சுபத்ரா. அத்துடன் தன் சம்பளத்தின் பெரும் பகுதியை ரகுவிடம் விடுதலைக்காகவே சேர்த்து வந்தாள். அதுவரை தான் அடைந்து வந்த மனோவேதனையை மறக்க அந்த உபாத்யாயினி வேலை ஓர் உற்ற துணையாக இருந்தது. ஆனால் அன்று வந்த தந்தி அவள் துயரக் கடலை, மீண்டும் கொந்தளிச்சுச் செய்து விட்டது. கலைகளை கரைத்து போகும்படி கதறினான்.

★

"சுபத்ரா! நீங்கள் என்ன பச்சைக் குழந்தையா இப்படி அழுதாங்க" என்ற சரோஜாவின் அன்பு கலந்த குரல் அவளை மீண்டும் சுய உணர்வுக்குக் கொண்டு வந்து நிறுத்தியது.

"கடந்ததை நினைத்துக் கண்ணீர் வடித்தால் நம் போன்ற படித்தவர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் என்ன வித்தியாசம்! ஊருக்குப் போவதற்கான வழிகளைச் செய்யுங்கள்" என்றான் சரோஜா.

"அந்தப் பாவிக்காக நீயொரு பரிந்து பேசுகியா?" என்று சுபத்ரா கூறிக் கொண்டிருக்கும் போதே சரோஜா இடைமறித்து "கடந்த காலத்தில் அவள் எவ்வளவு கொடியவனு யிருப்பினும் சாகும் தருணத்தில் துன்பத்திற்குள்ளான உங்களைப் பார்க்க வேண்டுமென்று எப்பொழுது அவனுக்குத் தோன்றியதோ, அது ஒரு வேளை ஏதேனும் நன்மைக்காக இருந்தாலும் இருக்கலாம். மனிதனுடைய மனமும், குணமும் அடிக்கடி மாறும் இயல்புடையது என்பது தாங்கள் அறியாததா! உங்கள் மன்னிப்புக்காக அவள் உயிர் துடித்துக் கொண்டிருக்கலாம், நீங்கள் போய் வருவதே நல்லது" என்றான்.

சுபத்ராவும் வேறு வழியின்றிப் பிரயாணத்துக்கு வேண்டிய ஆயத்தம் செய்யலானான்.

அம்புஜத்தின் வீட்டுக்குள் அடி யெடுத்து வைத்த சுபத்ராவுக்குத் தன் கண்களையே நம்ப முடியவில்லை. அந்த சொற்ப காலத்துக்குள்ள்தான் அந்தக் குடும்பத்தில் எத்தனைப் பெரிய மாறுதல்கள் நிகழ்ந்து விட்டன.

தம்பியை ஏமாற்றி இருக்கிற பணத்தை யெல்லாம் தாராளமாக வாரிவிட்டுப் பெரிய இடமாகப் பார்த்துக் கல்யாணம் செய்ய வந்த அம்புஜத்தின் புதல்வி குமாரி மூன்ற மாதத்தில் மஞ்சளும் குங்குமமும் இழந்து விதவைக் கோலத்துடன் வீட்டையடைந்து விட்டாள். கள் ஒரே பெண்களின் வாழ்வு வினாவித் தன் வீட்டுடனே வந்த அதே ஏக்கத்தில் அத்தை அம்புஜனும் மறைந்து போய் விட்டான். குடும்பத்துக்கு ஒரே பிள்ளை பூபாலன். அவனும் மரணப் படுக்கையி லிருக்கிறான். இதை விட வேறு என்ன கெடுதல் வருவண்டும்!

சுபத்ராவைக் கண்டதும் பூபாலன் தன்னை யும் மீறி அழுது விட்டான். "எண்ணற்ற துன்பங்கள் இழைத்த எங்கள் குடும்பத்தை வெறுத்து எங்கே நீ என்னைப் பார்க்கவராமல் இருந்து விடுவாயோ என்று பதறினேன். முன்பு நீ பயந்து

வெறுத்த பூபாலன் அல்ல நாள் சுபத்ரா, அவன் இறந்து பல நாட்களாகி விட்டன. நீ தைரியமாக என் அருகில் வரலாம்" என்று பூபாலன் பேசும்போது சுபத்ரா அவன் வாயைத் தன் கையினால் பொத்தினான்.

"அண்ணா! இப்படி யெல்லாம் அசட்டுத் தனமாகப் பேசாதீர்கள். தவறு செய்வது மனிதனின் இயல்பு" என்று கூறும்போதே அவன் கண்களிலிருந்து பொங்கி எழுந்த கண்ணீர் பூபாலனின் உடலில் விழுந்து சிதறி ஓடின.

"மரணத்துக்குப் பயந்து நாள் நடுங்கவில்லை சுபத்ரா. மறக்க முடியாத இன்னக்கள் செய்த என்னிடம் நீ மீண்டும் காண்பிக்கும் அன்புதான் என்னை வியக்கச் செய்கிறது. மாசற்ற உனக்கு நாள் செய்த துரோகத்துக்கு உன்னிடம் வேண்டுவது உன் மன்னிப்புதான். அதுவே என் கடைசி வேண்டுகோள். ரகுவை இன்று காலையில்தான் விடுதலை செய்தேன். அவனிடம் உன்னை ஒப்பு வித்தால்தான் என் மனம் சாந்தியடையும்" என்று கூறிக் கொண்டிருக்கும் போதே ரகு மருந்து பாட்டிலுடன் உள்ளே வந்து கொண்டிருந்தான்.

எதிர்பாராத நிமிர் சந்திப்பில் நிலை தடுமாறி ஒரு கணம் திகைத்துச் சிலிபோல் நின்றவிட்ட இரண்டு உருவங்களையும் பூபாலனின் நிமிர் முனகல் சுய நினைவுக்குக் கொண்டு வந்தது. இருவரும் கட்டிலருகே ஓடிவந்தனர்.

"ரகு, உன் உடமையை ஏற்றுக்கொள். என்னை இருவரும் மன்னியுங்கள். அத்துடன், இதோ அபலையாய் ஆதரவற்றிருக்கும் என் சகோதரி குமாரியின் வாழ்வு உங்கள் கையில் இருக்கிறது" என்று பூபாலன் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போதே அவன் வார்த்தைகள் தடுமாறின.

"மனத்தைத் தளர விடாதீர்கள் அண்ணா! குமாரி என்னுடைய தங்கை. அந்தப் பொறுப்பு எனக்கும் உண்டு" என்றார் சுபத்ரா. இதைக் கேட்டதும் பொறுப்பு நீங்கிய உணர்ச்சியில் பூபாலன் அவயவங்கள் ஆய்ந்து ஓய்ந்து விட்டன. மன்னிப்புக்காக ஏங்கிக் கொண்டிருந்த அவனது இரு விழிகளும் நிம்மதியாக மூடிக் கொண்டன. பூபாலன் எழுதிவைத்த உயிலை ரகு சுபத்ரா விடம் காண்பித்தான். காலத்தின் மாறுதலை நினைக்கையில் அவன் கண்களில் நீர் கசிந்தது.

படித்துப் பாருங்கள்!

ஜீவ பூமி

இந்தக் கதை ராஜபுத்திர வீரர்கள் மொகலாய சாம்ராஜ்யத்தை எதிர்த்து இடைக் காலத்தில் போராடி வந்தபோது சிகழ்ந்த ஓர் சிகழ்ச்சியை ஆதாரமாகக் கொண்டு கவையுடன் பின்னப்பட்டதாகும்

'அலிவா' என்ற ராஜபுத்திர மங்கை தேச பக்தியும் திண்ணிய மனமும் படைத்த பாரதப் பெண்குலத் திலகமாக விளங்குகிறார். இவளைக் கவர்ந்து செல்ல வந்த ரதன் சந்தாவத், அவனுடைய உத்தமக் கொள்கைகளைச் சர்க்கப்பட்டு, சுதேச விடுதலைக்குத் தன்னை யளிக்கத் துணிவினார். அலிவாவின் இந்த அன்புத் செயலைப் பாரக்கும் போது, இக்கதைக்கு ஜீவபூமி என்று இடப்பட்டுள்ள மகுடம் சரால் பொருத்தமானதே என்பதை உணர்விறோம்.

முதல் அத்தியாயத்திலிருந்து கடைசி அத்தியாயம் படித்து முடிக்கும் வரை ஒரு கணம் கூடப் புஸ்தகத்தைக் கீழே வைக்க மனம் வருவதில்லை. அப்படிச் சம்பவங்களும், தமிழ் நடைபுறம் ஆங்காங்கே சிந்தனைக்கு விருந்தளிக்கும் கருத்துக்களும் பின்னிப் பிணைந்திருக்கின்றன.

சரித்திரப் பேராசிரியர் ஸ்ரீ கே. வி. ரங்கல்வாரிய ஜயங்கார் அவர்கள் இந்நூலைப் பாராட்டி நீண்டதோர் ஆங்கில முன்னுரை அளித்திருக்கிறார்கள்.

ஆசிரியர்: சாண்டில்யன், பிரகரம்; அமுத நிலையம், சென்னை-18; விலை: ரூ. 2.

திரு. வி. கலியாணசுந்தரன்

அமர் திரு. வி. க. அரசியல் ஞானி; தொழிலாளர்களின் தந்தை; தமிழ் அறிஞர்; தமிழை அறிந்தவர்கள் அவரை அறியாமல் இருக்க மாட்டார்கள்; அவரை அறிந்தவர்கள் தமிழையும் அறிந்தவர்களாய் விருப்பார்கள். அவரது பிறப்பு, கல்வி, குடும்பப் பணி, நாட்டுப் பணி, அவர் இயற்றிய நூல்கள், அவரது சிறப்பியல்புகள் முதலிய வெல்லாம் இந் நூலில் விரிவாக எடுத்துக் கூறப்

பட்டிருக்கின்றன. தமிழ் மொழிக்கும் தமிழகத்துக்கும் இடையறாத சேவை புரிந்த திரு. வி. கலியாண சுந்தரனின் வாழ்க்கை யாவரும் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய தமிழகத்தின் இடைக்கால வளர்ச்சியைக் குறிப்பதாகும்.

எழுதியவர்: திரு. புலவர் 'அரக'; பிரகரம்: திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், திருநெல்வேலி, சென்னை - 1. விலை: ரூ. 1-4-0.

ஏன் ராஜாஜி வேண்டும்?

இன்றைய தமிழ் நாட்டின் அரசியல் வானில் ஏற்பட்டிருக்கும் குழப்பமும் பூசலும் யாவரும் அறிந்ததே. அந்தச் சூழ்நிலையில் உருவாகியிருக்கும் வீபீத மனப்பான்மையைக் காரண காரியங்களுடன் கண்டித்து, உண்மையை நிதர்சனமாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார் இந் நூலாசிரியர். பொய் பிரசாரங்களையும் புனைந்து கூறப்படும் புறங்கூற்றுக்களையும் தவிடுபொடியாக்கி உண்மை நிலையைத் தெளிவாக விளக்கி யிருக்கிறார்.

எழுதியவர்: டி. கே. நாவலர்; D. 85, திருநகர், திருப்பரங்குன்றம், மதுரை ஜில்லா; விலை: அணு நான்கு.

பெண் உள்ளம்

67 த்தனையோ பெண் உள்ளங்களைப் படித்திருக்கிறோம். ஒவ்வொன்றும் ஒரு விதமாக இருக்கின்றது. அவற்றுள் இதுவும் ஒன்று. "அறிமுகமே தேவையின்றி, தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் நல்ல கதைகளுக்கு ஆதரவு அளிக்கத் தயாராயிருக்கின்றன என்பதற்கு நாள் ஒருவனே அத்தாட்சி!" என்று இந்நூலாசிரியர் முன்னுரையில் கூறியிருப்பது ஒன்றே அவர் நூலுக்குத் தகுந்த விமரிசனமாகும்.

எழுதியவர்: எஸ். பி. ஹர்ஷன்; பிரகரம்: ஸுமுகி வெளியீடு, 2. முத்து கிருஷ்ணன் தெரு, தியாகராய நகர், சென்னை - 17; விலை: அணு 8.

அழகான குழந்தைகள்...

சில நாட்களில் அவர்கள் வயது வந்த பாலகர்கள் ஆவார்கள்; அப்பொழுது அவர்கள் செய்யப்போகும் பெரிய காரியங்களுக்கு நல்ல ஆரோக்கியம் அவர்களுக்குத் தேவையாயிருக்கும். அவர்களுடைய தேகங்கள் திடத்துடன் இருக்கவேண்டும்; நல்ல முறையில் வளர்க்கப்படவேண்டும். அவர்கள் காட்லிவர் ஆயில் சாப்பிடுகிறார்கள். ஸெவன்ஸீஸ் பரிசுத்தமான காட்லிவர் ஆயில், இயற்கையின் நேர்த்தியான ஆகாரம்.

ஜாதோஷங்களைவிடுத்தும் கவாசாயக் கோளாறிவிடுத்தும் குழந்தைகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க அது மிகச் சிறந்தது.

SevenSeas

ஸெவன்ஸீஸ்

சுத்தமான காட்லிவர் ஆயில்

விவரங்களுக்கு :

கார் அண்டு கம்பெனி லிமிடெட்

த. பெ. தெ. 152 - 7814 - 1243

பம்பாய் - கல்கத்தா - மதராஸ்

ஸோமாஸ்

இப்படி நண்பர்கள்

மாதூர்ப்பூதம் சாய்வு நாற்காலியில் சாய்ந்து கொண்டிருந்தார். அந்தச் சாய்வு நாற்காலியில் எழுதுவதற்குச் சௌகரியமாக ஒரு பலகை பொருத்தப்பட்டிருந்தது.

மாதூர்ப்பூதம் நிம்மதியாக, ஒரு புத்தகத்தைப் படித்துக் கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது அவர் அருகில் கசக்கப்பட்ட ஒரு காகித உருண்டை வந்து விழுந்தது. அவர் குனிந்து அதை எடுத்துப் பிரித்துப் படித்தார்.

“எனக்கு உடம்பு சரியா யில்லை. டாக்டரை அழைத்து வந்தால் சௌகரியமாயிருக்கும். எழுந்திருக்கவே முடியவில்லை.”

— கீதான்.”

இதைப் படித்ததும் மாதூர்ப்பூதம் தம் சாய்வு நாற்காலிக்கு அருகில் இருந்த சின்ன நாற்காலியில் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த துண்டுக் காகிதங்களில் ஒன்றை யெடுத்து ஏதோ இரண்டு மூன்று வரிகள் எழுதிக் கசக்கி, கொஞ்சதுரத்தில் சாய்வு நாற்காலியில் சேர்ந்து படுத்துக் கொண்டிருந்த கிரிதரனிடம் விடு எறிந்தார்.

கிரிதரன் அந்தத் துண்டுக் கடிதத்தை எடுத்துப் பிரித்துப் பார்த்தார். அதில் பின் கண்டமாதிரி எழுதப்பட்டிருந்தது:

“ஏன், உனக்கு என்ன உடம்பு? டாக்டரை அழைத்துக் கொண்டு வந்து பார்க்கிற அளவுக்கு அதிகமாகி விட்டதா?”

— மாதூர்ப்பூதம்.”

கடிதத்தைப் படித்த கிரிதரன் அதற்கு மிகவும் சிரமத்துடன் பெரு மூச்சு வாங்கிக் கொண்டு இன்னொரு துண்டுக் காகிதத்தில் சில வரிகள் பதில் எழுதி, பிறகு அதைக் கசக்கி மாதூர்ப்பூதத்தினிடம் விடு எறிந்தார்.

மாதூர்ப்பூதம் அந்தத் துண்டுக் கடிதத்தை எடுத்துப் பின்வருமாறு படித்தார்:

“உடம்புக்கு வந்தால் முன்னாலேயே சொல்லி விட்டுத்தான் வருமா என்ன? நான் படுகிற சிரமத்தை நீ பார்த்துக் கொண்டானே இருக்கிறாய்? சாதாரண மனிதத் தன்மைகூட உள்ளிடம் இல்லாமல் இருப்பது எனக்கு மிகவும் அதிசயமாக இருக்கிறது. — கீதான்.”

இந்தக் கடிதத்தைப் படித்து முடித்து விட்டு மாதூர்ப்பூதம் தமக்குள் ஏதோ முணு முணுத்துக் கொண்டே எழுந்தார். உடனே டாக்டர் வீட்டுக்குப் போனார்.

சிறிது நேரத்துக் கெல்லாம் மாதூர்ப்பூதம் டாக்டருடன் உள்ளே நுழைந்தார். டாக்டர் கிரிதரனைப் பரிசோதித்துப் பார்த்தார். பிறகு மருந்தை எழுதி மாதூர்ப்பூதத்தினிடம் கொடுத்தார்.

“அவரை ஜாக் கிரதையாகப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். ஜூரம் ரொம்பக் கடுமையாயிருக்கிறது. இந்த மருந்தை வேளை தவறாமல் கொடுத்து வாருங்கள். புழுங்கலரிசிக் கஞ்சி கொடுங்கள். வேறென்றையும் கண்ணில் காட்ட வேண்டாம்!” என்று சொல்லி விட்டு டாக்டர் வெளியே போய் விட்டார்.

மாதூர்ப்பூதம் உடனே சமையற்காரச் சங்கரயயரை அழைத்துப் புழுங்கல் அரிசிக் கஞ்சி தயார் செய்யச் சொன்னார். பிறகு டாக்டர் எழுதிக் கொடுத்த மருந்தை வாங்கி வருவதற்குக் கடைக்குப் போனார்.

* * *

மாதூர்ப்பூதமும் கிரிதரனும் இணைபிரியாத நண்பர்கள். பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கும்போதே இருவரும் ஒன்றாய் படித்தார்கள். வகுப்புப் பரீட்சையில் தேறினால் இருவரும் ஒன்றாய்த் தேறினார்கள். வகுப்புப் பரீட்சையில் தவறினாலும் இரண்டு பேரும் ஒன்றாகவே தவறினார்கள்.

உடலும் உயிரும் போல, பாலும் நீரும் போல, யாட்டும் சுருதியும் போல என்று உபமானங்களாக அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம், இந்த மனமொத்த இரு நண்பர்

களைப் பற்றி. ஆனால் அந்த உபமானங்க ளெல்லாவற்றையும் விட அவர்களுடைய நடப்புக்குச் சிறந்த உபமானம் அவர்க ளுடைய நட்பைத்தான் கூற வேண்டும்.

மாதுர்ப்பூதமும் கிரிதரனும் உத்தியோக விஷயத்தில் கூட ஒற்றுமையா யிருந்தார்கள். ஒரே ஊரில் சர்க்கார் உத்தியோகம் பார்த் தார்கள் இருவரும். ஒரே வீட்டில் குடியிருந் தார்கள். இருவருக்கும் விவாகமாதிரியும் குழந்தைகள் இல்லை.

இதில் மிகவும் சோகமான கட்டம் இரு நண்பர்களின் மனைவிமார்களும் சொல்லி வைத்தாற்போல், ஒருவரை யொருவர் பின்பற்றி இறந்து போனதுதான்.

மாதுர்ப்பூதத்தின் துக்கத்தை கிரிதரனும், கிரிதரனின் துக்கத்தை மாதுர்ப்பூதமும் ஒருவருக்கொருவர் ஆறுதல் மொழிகள் கூறித் தேற்றிக்கொள்ள முயன்றனர்.

“மாதுர்ப்பூதம், நீ என்னைவிட ஒரு வயது பெரியவன். ஆகையினால் நான் உன்னையும் உன் மனைவியையும், அண்ணா—மன்னியாகப் பாவித்துக் கொண்டு பெரியவர்கள் இருக்கும் போது நமக்கு என்னவென்று நிம்மதியா யிருந்தேன். மன்னி போனதும் நீ சிறகு ஒடிந்த பறவை மாதிரி ஆகிவிட்டாய். நான் மன்னியையும் என் மனைவியையும் இழந்து அனாதையாகி விட்டேன்!” என்று கூறித் துக்கம் நெஞ்சை அடைக்க ‘ஒ’வென்றமுது விம்மிப் புலம்பினார் கிரிதரன்.

மாதுர்ப்பூதம் அவரைத் தழுவிக்கொண்டு “கிரிதரா! நான் என்னத்தைச் சொல்லட் டும்? என் துக்கத்தை விட நீ அடைந்த துக்கம்தான் என் மனசைப் பெரிதும் பாதிக்கிறது.

உனக்கு என்ன ஆறுதல் சொல்லுவது என்று தெரியவில்லை!” என்று பொங்கி வரும் கண்ணீருக்கிடையே கூறினார்.

எதிர் பாராத இந்தத் துக்கம் இரு நண்பர் களையும் இன்னும் அதிகமாகச் சேர்த்து வைத்தது. பாலப் பருவத்தில், சந்தோஷத் தில் பிறந்து வளர்ந்த அவர்களுடைய பழம் பெரும் நட்பு இப்பொழுது இந்தக் கட்டுக்கு அடங்காத துக்கம் நேர்ந்த சமயத்தில் இன்னும் உறுதி பெற்று விட்டது.

மாதுர்ப்பூதம், கிரிதரன் இருவரும் ஏறக் குறையச் சம வயதினர்களாதலால், உத்தியோகத்திலிருந்து விலகி ஓய்வு பெற்றதும் ஏறக்குறையச் சம காலத்திலேயே நிகழ்ந்தது.

இருவரும் சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் இருந்தவர்க ளாதலால், உத்தியோகத்தில் இருந்து விலகியதும் இருவருக்கும் மாதா மாதம் ஓய்வு ஊதியம் கிடைத்து வந்தது.

மாதுர்ப்பூதமும் கிரிதரனும் வேலை யிலிருந்து விலகியதும் தங்கள் வருங்கால வாழ்க்கையைப் பற்றி யோசிக்கலானார்கள்.

“கிரிதரா! ஒரு மாதிரி நம் வாழ்க்கைப் படகு கரையை நெருங்கி விட்டது. ஆரம் பத்திலிருந்து நாமிருவரும் அதிர்ஷ்டவசமாக ஒன்றாய்ப் பழகினோம். ஒன்றாய்ப் படித்தோம். ஒரே ஊரில் இருந்தோம்; ஒரே வீட்டில் ஒரே குடும்பம்போல் வாழ்ந்து விட்டோம். ஆயிற்று, இப்போது ஒன்றாகவே உத்தியோகத்திலிருந்து ஓய்வு பெற்று உபகாரச் சம்பளமும் பெற்று வருகிறோம். எனக்கு உன்னைத் தவிர உறவினன் என்று, நண்பன் என்று சொல்லிக் கொள்ள வேறு யாரும் இல்லை!” என்று கூறி உணர்ச்சிப் பரவசத்

தில் மேலே பேச முடியாமல் கொஞ்சம் நிறுத்தினார். அவர் கண்களில் நீர் கசிந்தது.

அதைப் பார்த்த கிரிதரனின் கண்களிலும் கண்ணீர் துளித்து அவருடைய பார்வையையும் மறைத்து விட்டது.

“மாதுர்ப்பூதம்! என் மன ஓட்டத்தையே சொல்லி விட்டாய். அதைத்தான் நான் நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். எனக்கும் உன்னைத் தவிர உறவினரோ நண்பரோ கிடையாது. நமக்கு மனைவிமார்களும் இல்லாததால் குடும்பமும் இல்லை.....!” என்று கூறி கிரிதரன் சற்று நிறுத்தினார்.

“கிரிதரா! நீ சொல்லுவது உண்மை. நான் நம்முடைய வருங்கால வாழ்க்கையை ஒரு வாறு தீர்மானித்து விட்டேன். இப்பொழுது நம்மிடம் வேலை பார்க்கும் சமையற்காரர் சங்க ரய்யரை நம்முடன் அழைத்துக் கொண்டு போவோம். ஒரு சின்ன வீடாகப் பார்த்துக்

கொண்டு அங்கே குடி போய் விடுவோம். உத்தியோக வாழ்க்கையிலிருந்து விடுதலை பெற்ற நாம் புது வாழ்வை அமைதியாக நடத்துவோம். உன்னுடைய அபிப்பிராயம் என்ன?" என்று கேட்டார் மாதூர்ப்பூதம்.

கிரிதரன் முகத்தில் உவகை பொங்கியது.

“ஆகா, மாதூர்ப்பூதம்! என்ன ஒற்றுமை, என்ன ஒற்றுமை! இந்த நினைப்பில் கூடவா நாம் ஒற்றுமையாக இருக்கிறோம்! நானும் இப்போது இதையேதான் மனசில் நினைத்தேன்! நீ உன் வாயினால் சொல்லி விட்டாய். ரொம்ப அதிசயம்தான்! எனக்கு உன்னுடைய ஏற்பாட்டில் பூரண சம்மதம்!” என்று சொல்லி விட்டு, கிரிதரன் சந்தோஷ மிகுதியில் பேச முடியாமல் தவித்தார்.

பிறகு இருவரும் சேர்ந்து ஒரு தனி வீடு பார்த்தார்கள். அந்த வீட்டில் இரண்டு கயிற்றுக் கட்டில்கள், இரண்டு சாய்வு நாற்காலிகள், இரண்டு கோரைப் பாய்கள், இரண்டு சாய்வு மேஜைகள்—இப்படி எல்லாம் இரண்டு இரண்டாக வாங்கி வைத்தார்கள். அவர்களுடைய ஒவ்வொரு வாழ்க்கை மிகவும் அமைதியாக நடந்தது. வாழ்க்கை ஒரே மாதிரி நிம்மதியாக இருந்து விட்டால் அப்புறம் கதை யளக்கச் சுவரஸ்யமாக அதில் என்ன இருக்கிறது?

மாதூர்ப்பூதமும் கிரிதரனும் இணைபிரியாத நண்பர்களாக இருந்ததில் யாருடைய கண் திருஷ்டியோ பட்டு விட்டது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இல்லாவிட்டால் இத்தனை நாட்களாக அருமை நண்பர்களா யிருந்த இருவரும் பேச்சு வார்த்தையே இல்லாத நிலைக்கு வந்து விடுவார்களா?

ஒரே வீட்டில் இருந்துகொண்டு எல்லாக்காரியங்களிலும் இழைந்து இழைந்து பழகி விட்டு இப்பொழுது மனஸ்தாபத்தினால் பேச்சு வார்த்தையை நிறுத்தி விட்டு அதே வீட்டில் இருந்துகொண்டிருப்பது என்றால் அது விசித்திரமானது தானே?

ஒரு சாதாரண நிகழ்ச்சி இணை பிரியாத அந்த நண்பர்களிடையே பெரிய பூசலை வளர்த்துத் தீவிரப் பகையை உண்டுபண்ணி விட்டது. அந்தப் பகையின் காரணமாக

இருவருக்கும் இடையே பேச்சு வார்த்தை முறிந்தது. ஒருவர் மேல் ஒருவர் கொண்டிருந்த நல்லெண்ணமும் அன்பும் சரிந்து விட்டன. அந்தத் தூர திருஷ்டம் பிடித்த நிகழ்ச்சியிலிருந்து இரண்டு நண்பர்களும் எழுத்தாளர்களாக மாறி விட்டார்கள். அதாவது ஒரே வீட்டில் இருந்துகொண்டு, ஒருவருக்கு கொடுவார் பத்தடி தூரத்தில் சாய்வு நாற்காலிகளைப் போட்டுக் கொண்டு கடிதங்கள் எழுதி அவற்றின் மூலம் தாங்கள் பேசித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய பல விஷயங்களைத் தெரிந்து கொண்டு வந்தனர்.

“இந்த ஞாயிற்றுக் கிழமை காலைச் சிறு நண்டிக்குச் சர்க்கரைப் பொங்கல் செய்யச் சொல்லலாமா? — மாதூர்ப்பூதம்.”

இப்படி ஒரு கடிதம் எழுதி மாதூர்ப்பூதம் கிரிதரன் பக்கமாகக் கசக்கி வீசி எறிவார். கிரிதரன் அந்தக் கடிதத்தை எடுத்துப் படித்துப் பார்த்து விட்டு,

“சர்க்கரைப் பொங்கல் செய்வதைப் பற்றி எனக்கு ஆட்சேபம் ஒன்றும் இல்லை. கூடவே கார ஸோமாஸ் செய்யச் சொன்னால் நன்றாயிருக்கும். — கிரிதரன்.”

என்று எழுதி அந்தக் கடிதத்தைக் கசக்கி மாதூர்ப்பூதத்தினிடம் விழும்படி வீசி எறிவார். இப்படி அவர்கள் எழுத்து வன்மை நாளொரு மேளியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்து கொண்டு வந்தது.

இந்த நண்பர்களுக்கு இடையே எப்படி மனஸ்தாபம் ஏற்பட்டது என்பதை அறிய எல்லோருக்கும் ஆவல் உண்டாவது இயல்பு. இவர்களை எழுத்தாளர்களாக மாற்றிய அந்த நிகழ்ச்சி மிகவும் சாதாரணமானதுதான்.

தினந்தோறும் அவர்கள் வீட்டில் அதிகாலையில் வாசலில் பால்காரன் வந்து கூப்பிடுவான். காலை ஐந்து மணிக் குப்பால் காரன் வந்து கூப்பிடும்போது இருவரும் படுக்கையை விட்டு எழுந்து போய்ப் பாலை வாங்கிக் கொண்டு வருவது வழக்கம்.

கிரிதரன் எப்பொழுதுமே கொஞ்சம் சோம்பேறி. அதுவும் விடியற்காலையில் தான் அவருக்கு நல்ல தூக்கம் வரும். தூக்கம் என்றால் கவலையற்ற, நிம்மதியாகத் தொடரவு ஒரு சிறிதுமீன்றித் தூங்கினால்தான் அவருக்குத் தூங்கினது போலிருக்கும். பால்

வாங்கு வதற்காக இருள் பிரிவதற்கு முன் எழுந்து பாலை வாங்கி வைத்து விட்டு, மீண்டும் தூக்கத்தைத் தொடர் கதை மாதிரி விட்டு விட்டுத் தொடருவது என்றால் அவருக்குக்

கொஞ்சமும் பிடிக்காது. ஆகையினால் அவர் பால்காரன் வந்து கூப்பிட்டால் இலேசில் எழுந்திருக்க மாட்டார். அனேகமாக மாதூர்ப் பூதம்தான் எழுந்து பால் வாங்குவார். ஏதோ சில நாட்கள்தான் கிரிதரன் எழுந்து போவார். அதுவும் மாதூர்ப்பூதம் பெரு முயற்சி எடுத்து எழுப்பின பிறகு முணுமுணுத்துக் கொண்டு வேண்டா வெறுப்பாகப் போவார்.

மாதூர்ப் பூதத்துக்கு இது பிடிப்பதில்லை. 'அதென்ன அத்தனை சோம்பேறித்தனம்! நானே தான் காலையில் எழுந்துபோய்ப் பால் வாங்க வேண்டுமென்று எங்கேயாவது எழுதி வைத்திருக்கிறதோ!' என்று தமக்குள் சொல்லிக் கொள்ளுவார்.

ஒரு நாள் மாதூர்ப் பூதம் கிரிதரனை அழைத்து, "கிரிதரா, எனக்கு ஒரு யோசனை தோன்றுகிறது. தினம் காலையில் எழுந்து பால் வாங்குகிறோமல்லவா? அது விஷயமாக பேஷான திட்டம் ஒன்று தயாரித்து வைத்திருக்கிறேன்!" என்றார்.

அதற்குக் கிரிதரன், "நாம் தூக்கத்தைக் கெடுத்துக் கொண்டு எழுந்து போய்ப் பால் வாங்குவதற்குப் பதிலாகச் சமையற்காரர் சங்கரய்யரையே வாங்கிக் கொண்டுவரச் சொல்லலாம் என்றிருக்கிறாயா? பேஷ், பேஷ்! நல்ல யோசனை. இதை நானே நினைத்தேன். அவ்வளவு அதிகாலையில் எழுந்திருந்து வாசலுக்குப் போய்ப் பால் வாங்குவதென்றால் ரொம்பவும் சிரமமாய்த்தான் இருக்கிறது. அதுவும் இது நல்ல குளிர்காலம். மேலும்..." என்று என்னவோ சொல்ல வாயெடுத்தார்.

அதற்குள் மாதூர்ப்பூதம் இடைமறித்து, "ஓ! நீ சரியான சோம்பேறி. என்றைக்குமே உனக்கு விடியற்காலை யில் எழுந்திருப்பது என்றால் மனசு வராது. நான் சமையற்காரர் சங்கரய்யரையால் பால் வாங்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அவர் விடியற்காலையில் எழுந்திருந்து ஸ்நானம் செய்து பாராயணம், பகவர் நாம சங்கீர்த்தனம் எல்லாம் செய்து விட்டுக் காப்பிக்கு அடுப்பு மூட்டுகிறார். அவருடைய நேமங்களை அநாவசியமாகக் கெடுப்பானேன்! நான் சொல்லுவது என்ன வென்றால், ஒரு நாள் நான் காலை யில் எழுந்து பால் வாங்குகிறேன். இன்னொரு நாள் நீ எழுந்து பால் வாங்கு. இப்படி முறை போட்டுக் கொண்டு பால் வாங்குவோம். உனக்கும் சோம்பேறித்தனம் இல்லாமல் இருக்கும்!" என்றார்.

கிரிதரனுக்கு இந்த ஏற்பாடு அவ்வளவு வாகப் பிடிக்காவிட்டாலும் வேறு வழியில்லாமல் சம்மதித்தார்.

பால் வாங்கும் முறையில், மாதூர்ப் பூதத்தின் முறை மட்டும் ஒழுங்காக நடந்தது.

கிரிதரனுடைய முறை வரும் தினங்களில் மட்டும் கொஞ்சம் சிரமம் ஏற்பட்டது. அதாவது மாதூர்ப்பூதம் முன்னதாக எழுந்திருந்து அயர்ந்து தூங்கும் கிரிதரனை எப்படியாவது

எழுப்பிப் பால் வாங்கச் செய்து ஒழுங்கு முறையைக் காப்பாற்ற வேண்டி வந்தது.

இந்த ஏற்பாட்டினால் ஒருவருக்கொருவர் கோபம் வந்தது. கிரிதரனை எழுப்பி ரூபகப்படுத்த வேண்டி யிருக்கிறதே யென்று மாதூர்ப் பூதத்துக்குக் கோபம். மாதூர்ப் பூதம் தம்மை எழுப்பித் தொந்தரவு கொடுக்கிறாரே என்று கிரிதரனுக்குக் கோபம்.

இந்தக் கோபம் இப்படியே பொங்கிப் பொருமிக் கொண்டிருக்க வில்லை. ஒரு நாளைக்கு விம்மி வெடித்தது.

"கிரிதரா, நீ செய்வது கொஞ்சங்கூட நன்றாயில்லை. உன்னை நான் தினமும் எழுப்பிப் பால் வாங்கச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது....." என்று சிறிதூர் மாதூர்ப்பூதம்.

"நன்றாயில்லாவிட்டால் இருந்து விட்டுப் போகட்டும், போ. உனக்குக் கஷ்டமாயிருந்தால் நீ என்னை எழுப்ப வேண்டாம். நானே எழுந்து பால் வாங்கி வருகிறேனா, இல்லையா என்று பார்!" என்று மிகவும் வீரப்பாகப் பேசிவிட்டுக் கிரிதரன் தம் காரியத்தைக் கவனிக்கலானார்.

மறுநாள் கிரிதரன் பால் வாங்க வேண்டிய முறை வழக்கம் போல் பால்காரன் வந்து கூப்பிட்டான். கிரிதரன் எழுந்திருக்க வில்லை. மாதூர்ப் பூதத்துக்கு வந்த கோபத்துக்கு எல்லையே இல்லை; கிரிதரனை எழுப்பலாம் என்று பார்த்தார். அப்பொழுது தன் மானம் வந்து குறுக்கிட்டு அவரைத் தடுத்தது.

'சை, நேற்று அவன் அப்படி மரியாதை சிறிதும் இல்லாமல் பேசினானே, அவனைப் போய் நாம் எழுப்புவதா?' என்று நினைத்து, வாய் திறவாமல் படுத்துக் கொண்டிருந்தார்.

கிரிதரன் எழுந்திருக்க வில்லை. பொழுது விடிந்து விட்டது. மாதூர்ப் பூதம் பொறுமை யிழந்தார். எழுந்து வாசலுக்குப் போனார். திண்ணையைப் பார்த்ததும் அவர் துணுக்குற்றுத் திரும்பினார்.

நேரே சமையற்கட்டுக்கு வந்து "சங்கரய்யர், நீங்கள் பால் பாத்திரத்தை எடுத்துக் கொண்டு வந்தீர்களா?" என்றார்.

அவர், "இல்லையே, நான் எடுத்து வரவில்லையே!" என்றார்.

மாதூர்ப் பூதத்தின் முகத்தில் பெருந்த ஏமாற்றக் களை தோன்றியது.

விஷயம் என்னவென்றால், கிரிதரனுக்கும் மாதூர்ப் பூதத்துக்கும் தகராறு ஏற்பட்டது விருந்து, மாதூர்ப் பூதம் ஒரு புது ஏற்பாடு செய்தார். வாசலிலேயே பால் பாத்திரத்தை ஒரு மூலையில் கவிழ்த்து வைத்தார்; பால் காரளிடமும் அதைப் பற்றிச் சொல்லி, யாரும் வராவிட்டால் பாலை அதில் விட்டு மூடி விட்டுப் போகும்படி சொல்லி யிருந்தார். அதனால்தான் அவர் கிரிதரனை எழுப்பாமல் படுத்துக் கொண்டிருந்தார். விடியும் மட்டும் அவரை எழுப்பாமல் இருந்து, அவராக எழுந்திருக்கிறாரா என்று

**மிகக் குறைந்த
நேரத்தில்
(100 மீட்டர் ஓட்டம்)**

அவனுடைய வெற்றிக்குக் காரணம் திடமான பயிற்சியே. அதுபோலவே அவன் வெற்றிக்குக் காரணமாயிருந்ததில் முக்கியமானது அவனுடைய உணவு உண்மையாகவே இந்த வெற்றிக்கு வேண்டிய அளவு ஊக்கமும் பலமும் அவனுக்குக் கொடுத்தது அவனது உணவுதான். அவனுடைய உணவில் எப்பொழுதும் அதிக பலம் இருந்தது.

அவனுடைய உணவு சமைக்கப்பட்டிருந்தது

துஷார்
வனஸ்பதியில்

இரட்டிப்பாக உத்தரப்படுத்தி கூக படாமல் செய்யப்பட்ட வனஸ் பதி ஆரோக்கியமான முறையில் பாக் செய்யப்பட்டது.

7-3/55

துங்கபத்ரா இண்டஸ்ட்ரீஸ் லிமிடெட், கர்னூல்.

பார்த்து விட்டு; பிறகு தாமே போய்ப் பால் பாத்திரத்தை எடுத்துக் கொண்டு வந்து விடலாம் என்பது அவர் அபிப்பிராயம்.

கிரிதரன் எழுந்திருக்கிற வழியாயில்லை. மாதுப் பூதத்துக்குக் காப்பி வேளை வந்து தாண்டிக்கூடப் போய் விட்டது. ஆகவே, பொறுமையும் எல்லை கடந்து போய்விட்டது. அவர் வாசலுக்குப் போய்ப் பார்த்ததில் பால் பாத்திரத்தைக் காணவில்லை. மாதுப் பூதமாவது கிரிதரனாவது பால் வாங்கி வந்து விடுவது வழக்கமாதலால், சங்கரய்யர் வாசலுக்குப் போக வில்லை. பால்காரன் அந்தப் பாத்திரத்தை எடுத்திருக்க மாட்டான். அப்படி யென்றால் வேறு யாராவது வந்து எடுத்துக் கொண்டு போயிருக்க வேண்டும். மாதுப்பூதத்துக்குக் கோபம் கோபமாக வந்தது. அவரால் தாங்க முடியவில்லை.

கிரிதரன் நிம்மதியாகத் தூங்கிக் கொண்டு இருந்தார். மாதுப்பூதம் அங்கே வந்து "முட்டான், கிரிதரா! விடிந்து எத்தனை நாழிகையாகிறது. இன்னும் என்ன தூக்கம்? எழுந்திரு!" என்று சத்தம் போட்டார்.

வாரிச் சுருட்டிக் கொண்டு படுக்கையை விட்டு எழுந்தார், கிரிதரன்.

"இப்பொழுது என்ன குடி முழுகிப் போய் விட்டது? என்னத்துக்காக இப்படிக்கூச்சல் போடுகிறாய்? விட்டில் ஏதாவது கொள்ளை போய் விட்டதா? கொஞ்ச நேரம் நிம்மதியாய்த் தூங்கலாம் என்றால் தூங்க முடிய வில்லையா இந் வீட்டில்!" என்று கிரிதரன் பலமாகக் கூறினார்.

இதைக் கேட்டதும் மாதுப்பூதத்துக்கு மகா கோபம் வந்து விட்டது.

"ஆமாம். கொள்ளைதான் போய் விட்டது. உனக்கு இன்று காப்பி கிடையாது. பால் பாத்திரம் பாலோடு இன்று திருட்டுப் போய் விட்டது. உன் சோம்பேறித்தனம் தான் அதற்குக் காரணம்!" என்று பலம் கொண்ட மட்டும் இரைந்தார் மாதுப்பூதம்.

"நான் எழுந்திருக்க வில்லை யென்றால் நீ எழுந்திருப்பதுதானே? நீ ரொம்பச் சுறு சுறுப்புக் காரனாயிற்றே!" என்று கத்தினார் கிரிதரன் ஆத்திரத்துடன்.

"என் முறைகளில் நான் தவறாமல் எழுந்து பால் வாங்கிக் கொண்டுதான் இருந்தேன். நீ பால் வாங்க வேண்டிய முறைகளிலும் நான் எத்தனையோ தடவை எழுந்து பால் வாங்கி யிருக்கிறேன். நீ செய்யும் அக்கிரமம் எனக்கே சிக்காமல் போகவே, இன்றைய தினம், வழக்கம் போல் உன்னை எழுப்பாமல் நானும் படுத்துக் கொண்டிருந்தேன்!" என்றார் மாதுப்பூதம்.

"ரொம்ப யோக்கியன் தான் போ! நீ செய்த காரியம் உனக்கே நன்றியிருக்கிறதா?" என்று கேட்டார்.

"ஓ, பேசாதே! வாயை மூடு!"

"ஓ ஓ! முதலில் நீ உன் அபத்த வாயை மூடிக்கொண்டு சும்மா இரு!"

அவ்வளவுதான் இதற்குப் பிறகு மாதுப் பூதமும் கிரிதரனும் பேச்சு வார்த்தைகளையே நிறுத்தி விட்டனர். வேறு வழியில்லாமல் அவர்கள் எழுந்தரனாக மாறினர்.

* * *
கிரிதரன் மிகவும் கடுமையான ஜூரத்தில் படுத்து விட்டார். பத்து நாளைக்கு மாதுப்பூதம் கிரிதரனை விட்டு நகரவேயில்லை. எல்லாப் பணிவிடைகளையும் தாமே பொறுப்பாகக் கவனித்துச் செய்தார். ஆனால் ஒரு வார்த்தை கூடப் பேசவில்லை. இருவரும் மௌன விரதம் அதுஷ்டித்தனர்.

அன்று வழக்கம்போல் மாதுப்பூதம் கிரிதரனுக்கு அருகில் அமர்ந்து கொண்டு மௌனமாக மருந்துப் புட்டியை எடுத்து அவரிடம் கொடுத்தார்.

கிரிதரன் எழுந்து உட்கார்ந்தார். நடுங்கும் கைகளினால் மருந்தை வாங்கிச் சாப்பிட்டார். பிறகு மாதுப்பூதத்தைக் கண்களில் நீர் மல்க ஒரு முறை பார்வை யிட்டார்.

"மாது, நீ செய்த உதவிகளை என்னால் மறக்க முடியாது. இவைகளுக்கெல்லாம் நான் என்ன கைம்மாறு செய்யப் போகிறேன். நீ என் உயிரைக் கொடுத்தாய்.....!" என்று கூறிக்கொண்டு கண்ணீர் பெருக்கினார்.

மாதுப் பூதத்தினால் தம் செவிகளையே நம்ப முடிய வில்லை. இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன் கேட்ட கிரிதரனின் குரலை அவர் இப்பொழுது மீண்டும் கேட்கிறார். இத்தனை காலமாக அவர்கள் இருவரும் ஒரு வருஷக்கு ஒருவர் கடிதம் எழுதித் தங்கள் எண்ணங்களைப் பரிமாறிக் கொண்டனர். இன்று அது மாறிப் போய் விட்டது.

"அப்பா கிரிதரா, நீ பிழைத்தெழுந்ததே போதும். வேறு ஒரு கைம்மாறும் வேண்டாம், வீணாக நீ அலட்டிக் கொள்ளாதே. பகவானைப் பிரார்த்தனை செய். அவர் தான் உனக்கு உயிர் கொடுத்தார்!" என்று அன்புடன் கூறினார் மாதுப்பூதம்.

"இல்லை, மாதுப்பூதம்! பகவான் தான் எல்லாவற்றுக்கும் காரணம். இருந்தாலும் நான் உனக்கு ரொம்பவும் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். தொய்வதான் உன்னுடைய உருவத்தில் வந்து எனக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்திருக்கிறது!"

"இல்லை, இல்லை! அப்படிப் பார்த்தால் உனக்கு வைத்தியம் செய்த டாக்டருக்குத் தான் நீ மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறாய்!"

"இல்லை, இல்லை. உனக்குத்தான் நான் மிகவும் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்!"

"இல்லை, இல்லை. அப்படிச் சொல்லாதே!"

"இல்லை, இல்லை!"

மாதுப் பூதம் பேசவில்லை.

கிரிதரனும் பேசவில்லை.

இருவரும் பழையபடி மௌனம் சாதிக்க ஆரம்பித்து விட்டனர்.

இரு நண்பர்களும் மீண்டும் எழுந்து வேலை யைத் தீவிரமாகத் தொடங்கி விட்டனர்.

விளம்பரதாரர்களே....

நீங்கள் உபயோகிக்கும் பத்திரிகையைப் பற்றிய உண்மையைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்!

ஆடிட் பிரோ ஆப் சர்குலேஷன்ஸ் என்ற ஸ்தாபனத்தால் கருக்கமாக ஆங்கிலத்தில் ஏபிஏஐ என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த ஸ்தாபனத்தில் இந்தியா, பாகிஸ்தான், சிரியா ஆகிய நாடுகளில் 13 பாவைகளில் நடத்தப்படும் 125க்கு மேற்பட்ட பிரதான பத்திரிகைகள் அங்கம் வகிக்கின்றன. இந்தப் பத்திரிகைகளின் விநியோக கணக்கு எந்த சமயத்திலும் ஏபிஏஐ ஸ்தாபனத்தின் ஆடிட்டர்களால் பரிசோதிக்கப்படுகிறது. அத்துடன் அந்தந்த பத்திரிகையின் நிகர விநியோக எண்ணிக்கை சர்டிபிகேட்டை ஆறுமாதத்திற்கு ஒருமுறை ஏபிஏஐ ஸ்தாபனத்தின் அங்கத்தினர்களுக்கு மட்டும் அந்தரங்கமாக அனுப்பப்படுகிறது. ஒரு விளம்பரதாரர் என்ற முறையில் நீங்கள் ஏபிஏஐ ஸ்தாபனத்தின் அங்கத்தினராக இருந்தால் உங்களுக்கும் அந்த சர்டிபிகேட் அனுப்பப்படும். அப்போது உங்கள் விளம்பரத்திற்கு நீங்கள் உபயோகிக்கும் பத்திரிகையின் உண்மை நிகர விநியோகை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளலாம்.

உங்கள் விளம்பரத்திற்காக நீங்கள் செலவழிக்கும் ஒவ்வொரு ரூபாய்க்கும் எவ்வளவு வாசகர்களைப் பெறுகிறீர்கள் என்ற உண்மையும் உங்களுக்குத் தெரியவரும்.

ஆடிட் பிரோ ஆப் சர்குலேஷன்ஸ் லி-ட்.

பாரத் ஹவுஸ், அபோலோ தெரு :: கோட்டை, பம்பாய்

கீழ்க்கண்ட விளம்பரதாரர்களும் விளம்பர ஏஜண்டுகளும் ஏற்கனவே ABC யின் அங்கத்தினர்களாக இருக்கிறார்கள்.

ஜோன்ஸ் (இந்தியா) லி-ட்., லி & இ.மார்ட்டன் (இந்தியா) லி-ட்., முல்லர் & பிப்ஸ் (இந்தியா) லி-ட்., நாஷனல் கார்பன் கோ. (இந்தியா) லி-ட்., பார்லி ப்ராடெக்டீன் மானுபாக்ஸரிங் கோ. லி-ட்., பஞ்சாபி சந்து ஹல்வாய், லேலன் ப்ராடெக்டீன் ஓவர்லீஸ் லி-ட்., ஷாஹீமார் பெயின்ட், கவர் அண்டு வார்னிஷ் கம்பெனி லி-ட்., டாடா ஆயில் மில்ஸ் கம்பெனி லி-ட்., வால்கார்ட் பிரதர்ஸ்.

விளம்பரதாரர்கள்—

அல்ஹாடு போட்டோகிராபிக்ஸ் லி-ட்., ஆயர்வேதாஸ்ரமம் பர்மனி லி-ட்., இ. எம். ஆல்காக் அண்டு மொஹாட்டா லி-ட்., அட்லாண்டிஸ் (சுல்ட்) லி-ட்., பாஸ்டர் வாரி அண்டு கம்பெனி லி-ட்., பம்பாய் லியூக்வால் லிப் அஷ்யூரன்ஸ் சோஸைட்டி லி-ட்., பூட்ஸ் ப்யூர் ட்ரக் கோ. (இந்தியா) லி-ட்., பர்மாஷெல் ஆயில் ஸ்டோரேஜ் அண்டு டிஸ்ட்ரிபியூட்டிங் கோ. ஆப் இந்தியா லி-ட்., கால்டெக்ஸ் (இந்தியா) லி-ட்., லெண்ட்ரல் ம. போர்டு, காரின் ப்ராடெக்டீன் கோ. (இந்தியா) லி-ட்., டன்லப் ரப்பர் கோ. (இந்தியா) லி-ட்., கிளாக்லோ லாபரட்டீஸ் (இந்தியா) லி-ட்., கோத்ரேஜ் அண்டு பாய்ஸ் மானுபாக்சரிங் கோ., லி-ட்., இம்பீரியல் கெமிகல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் (இந்தியா) லி-ட்., இம்பீரியல் டுபாகோ கோ. ஆப் இந்தியா லி-ட்., இந்தியா டயர் அண்டு ரப்பர் கோ. (இந்தியா) லி-ட்., லீவர் பிரதர்ஸ் (ஸிரியா) லி-ட்., லீவர் பிரதர்ஸ் (இந்தியா) லி-ட்., லீப்டன் லி-ட்., ஜே. எல். மாரிஸன் லன் அண்டு

விளம்பர ஏஜெண்டுகள்—

அட்வர்டைஸிங் அண்டு லேலன்ஸ் பிரமோஷன் கோ., ஈஸ்டர்ன்ஸ், ஏபிஏஐ யண்ட் பப்ளிசிடிஸ் லி-ட்., எவரெஸ்ட் அட்வர்டைஸிங் லி-ட்., கிராண்ட் அட்வர்டைஸிங் இன்ஃ., கீன்ஸ் அட்வர்டைஸிங் சர்வீஸ் ஏஜண்ட்ஸ், இந்தியா அட்வர்டைஸிங் சர்வீஸ், டி. ஜே. கீமர் அண்டு கோ. லி-ட்., லீண்டர்ஸ் லி-ட்., பி. எஸ். மணி அண்டு கம்பெனி, நேஷனல் அட்வர்டைஸிங் சர்வீஸ் லி-ட்., பிரன் லீண்டி.கேட் லி-ட்., ரஞ்சித் சேலன் அண்டு பப்ளிசிடி லி-ட்., வில்பி லி-ட்., லீண்டர்ஸ் லி-ட்., எப். டி. ஸ்ரோவர்ட் லி-ட்., எல். ஏ. ஸ்ட்ரொனாக் அண்டு கோ. (இந்தியா) லி-ட்., ஜே. வால்டர் தாம்ஸன் கம்பெனி (ஈஸ்டர்ன்) லி-ட்.

இதைப் பிரகரித்தவர்கள் :

ABC ஸ்தாபனத்தின் அங்கத்தினரான 'கல்கி' பத்திரிகை சொந்தக்காரர்கள்

டால்டா வளஸ்பதி நீங்கள் செலவு செய்யும் பணத்திற்கு முழுப் பிரயோஜனத்தைத் தருகிறது

எல்லா இடங்களிலுமுள்ள
ஸ்தீர்கள் கூறுவதாவது

“டால்டாவையே
வாங்குங்கள், அதனால் நீங்கள்
பணத்தை மிச்சப்படுத்த
துவதோடு ருசிமிக்க
ஆகாரங்களையும்
தயாரிக்கலாம்.”

புத்திராலியான குடும்பஸ்திரீகள் ஒவ்வொரு தடவையும் டால்டா வாங்குகிறார்கள். டால்டர்கள் நமது தினசரி உணவில் கொழுப்பு அவசியம் தேவை என்று கூறுகிறார்கள். இதற்கு டால்டாவைத் தேர்த்தேடுங்கள். அதன் விலை சரசமாயிருக்கிறது. சீல் செய்த டிஸ்களில் கிடைக்கும் டால்டா எவ்வளவு காலம் நீடித்திருக்கிறது என்பதையும் அது உபயோகித்து எவ்வளவு அற்புதமான சாப்பாடு தயாரிக்கலாம் என்பதையும் நீங்களே பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள். இன்றே ஒரு டால்டா டிள் வாங்குங்கள்.

சமையல் செலவை எப்படிக் குறைப்பது?

இலவச ஆலோசனைகளுக்கு இன்றே—
அல்லது என்று வேண்டுமானாலும்—எழுதுங்கள் :

தீ டால்டா அட்வைஸரி ஸர்வீஸ்
நபால் பெட்டி. நெ. 353, பம்பாய் 1

டால்டா

10,5,2,1 பவுண்டு டிஸ்களில் கிடைக்கிறது

